

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON

Brüssel 21.4.2004
KOM(2004) 273 lõplik

2004/0097 (COD)

Ettepanek

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV,

**mis käsitleb edasikindlustust ning millega muudetakse nõukogu direktiive 73/239/EMÜ,
92/49/EMÜ ning direktiive 98/78/EÜ ja 2002/83/EÜ**

{SEK(2004)443}

(komisjoni esitatud)

SELETUSKIRI

1. ÜLDMÄRKUSED¹

ELi ühtne finantsturg on võtmeteguriks Euroopa majanduse konkurentsivõime edendamisel ja ettevõtjate kapitalikulu vähendamisel. Korrektselt reguleeritud ja usaldusväärne integreeritud turg on kasulik tarbijatele ja teistele turuosalistele, kuna nad on rohkem kaitstud asutustepoolsete lepinguliste kohustuste täitmatajätmise eest. Integreeritud turu saavutamise vahendiks on finantsteenuste tegevuskava. Finantsteenuste tegevuskavas kuulutati 2004. a alguses välja ettepanek edasikindlustuse järelevalve direktiivi kohta.

Edasikindlustus on struktureeritud riski ülekandmine kindlustusseltsi ja edasikindlustusseltsi osalusel. Kindlustusseltsi jaoks täidab edasikindlustus järgmisi funktsioone: kindlustustehniliste riskide vähendamine, kindlustustehniliste riskide püsiv ülekandmine edasikindlustusandjale, kindlustusportfelli homogeensuse kasv, kindlustustehnilise tulemi volatiilsuse vähenemine, kapitali/omavahendite asendamine, rahastamisvahendite võimaldamine ja teenuse osutamine.

Vaatamata ilmsele sarnasusele otsekindlustusega on oluline rõhutada mõningaid edasikindlustusele iseloomulikke tunnuseid. Edasikindlustusandja ja esialgse kindlustusvõtja vahel ei ole lepingulist suhet ning kindlustusvõtjal ei ole tavaliselt oma kahjunõuete hüvitamiseks mingisugust eelisõigust edasikindlustusandja varadele. Lisaks on edasikindlustus professionaalsete poolte vaheline äritegevus. Edasikindlustustegevus on otsekindlustusest rahvusvahelisem ja nii geograafiliselt kui kindlustusliikide kombinatsioonidelt mitmekesisem.

Edasikindlustussektor etendab majanduses võtmerolli, kindlustades hulgi kindlustusseltside poolt nende klientide nimel võetud riske. Kui keskmine riskiülekandmise tase ELis on suhteliselt madal (st edasi kindlustatakse umbes 10% kõikidest kindlustusmaksetest), siis teatud tegevuste puhul on see suhteliselt kõrge (st keskmiselt 18% kahjukindlustusmaksetest kindlustatakse edasi, elukindlustusmaksete puhul on see 3%). Lisaks kindlustusandjate kindlustamisele on edasikindlustusandjad olulised finantsvahendajad ja institutsionaalsed investorid ning edasikindlustusandjate finantsvarad moodustasid 2001. a 1% globaalsest väärtpaberiturust.² Niisiis ei ole edasikindlustussektor oluline mitte üksnes kindlustussektori stabiilsuse jaoks, vaid see mõjutab oluliselt ka kogu finantssüsteemi.

Edasikindlustusandjate hiljutised finantsraskused suunasid tähelepanu sektori võetud riskide tasemele ning laadile. Lisaks esmakindlustusandja riskidele on edasikindlustusandjatel täiendavalt veel kaks riski. Esiteks on nende finantstulem tavaliselt suurema volatiilsusega, sest nad kaitsevad esmaturgu sellise riskide kuhjumise eest nagu näiteks katastroofiriskid. Selle riski tõttu peavad nad olema suhteliselt hästi kapitaliseeritud. Teiseks peab edasikindlustusandja mõnikord toetama raskustes tütarettevõtjaid, sest ta on kontsernistruktuuris sageli kõige ülemine äriühing. Vaatamata nendele täiendavatele riskidele tegutsevad edasikindlustusandjad globaalsel turul, kus nende tegevust tihti ei kontrollita või

¹ Siin peatükis käsitletud teemadest põhjalikuma ülevaate saamiseks vaata edasikindlustuse direktiivi puudutavat laiendatud mõjuanalüüsi, millega saab tutvuda komisjoni veebilehel: http://europa.eu.int/comm/internal_market/insurance/reinsurance_en.htm

² Allikas: "Reinsurance – a systemic risk?"; Sigma 5/2003, Swiss Re.

kus kontroll on nõrgem esmakindlustusandjatele kohaldatust. Pealegi ei ole olemas edasikindlustuse järelevalve globaalset võrgustikku. See olukord tõstatab küsimuse edasikindlustussektori potentsiaalsetest riskidest. Teisest küljest lõikavad edasikindlustusandjad otsekindlustusandjatest märksa enam kasu geograafilisest ja valdkondlikust mitmekesisusest.

Edasikindlustus on äärmiselt rahvusvaheline sektor, kus suurte ettevõtjate arv on piiratud. 2002. aastal oli 40 suurima edasikindlustuskontserni edasikindlustuse kindlustusmaksete kogusumma suurus 138 601 200 000 USD, millest 58 544 000 000 USD kuulus ELi edasikindlustusandjatele.³ ELis domineerib Saksamaa selliste ettevõtjatega nagu Munich Re, Hannover Re ja Allianz Re. Lloyd's on suurim Ühendkuningriigi edasikindlustusandja ja SCOR ning Axa Re on suurimad Prantsusmaa edasikindlustusandjad.

1) Edasikindlustuse järelevalve Euroopa õigusraamistiku vajadus

ELis puudub praegu edasikindlustuse järelevalve ühtlustatud kord. ELi edasikindlustuse õigusraamistiku puudumine põhjustab ELis olulisi erinevusi edasikindlustusseltside järelevalve tasemes. Siseriiklike reeglite erinevus põhjustab ebakindlust kindlustusseltsides (ja nende kindlustusvõtjates), kaubandustõkkeid siseturul, halduskoormust ning -kulusid, samuti ELi positsiooni nõrgenemist rahvusvahelistel kaubanduslääbirääkimistel:

Ebakindlus otsekindlustusseltsides (ja nende kindlustusvõtjates): Edasikindlustuse järelevalve reeglite erinevus ELis tekitab otsekindlustusseltsidele raskusi edasikindlustusandjate konservatiivsel ja kuluefektiivsel valikul. Kindlustusseltsi jaoks on edasikindlustusandja valik otsustava tähtsusega ja see võib mõjutada ettevõtja võimet hüvitada kindlustusvõtjate kahjunõudeid.

Kaubandustõkked: Mõnes ELi riigis on süsteem, kus edasikindlustusandja varad peavad olema rahuldamata nõuete eraldise katmiseks panditud (tagatud). See muudab optimaalse investeerimistegevuse keerulisemaks ja põhjustab seega edasikindlustusseltsile suuremaid tegevuskulusid. See võib tegelikult tõsta hinda, mida edasikindlustusandja küsib otsekindlustusseltsilt riskide võtmise eest. Edasikindlustusselts võib otsustada mitte tegutseda tagatise nõudval turul ja see piirab edasikindlustuskaitse kättesaadavust.

Halduskulud: ELis on Comité Européen des Assurances (CEA) ja OECD tuvastanud piiriüleste edasikindlustusteenuste puhul haldustakistuste olemasolu. ELi järelevalveasutuste vahel puuduv vastastikune tunnustus tähendab teatud juhtudel seda, et erinevates liikmesriikides kehtib edasikindlustusseltsile erinev järelevalvekord. Edasikindlustusseltsile põhjustab see topelttööd ja suuremaid halduskulusid. Tülikad haldusmeetmed on näiteks kontserni tippjuhtkonna sobivuse (*fit and proper*) mitmekordne kontroll, bilansi audiitorkontrolli topeltnõue, samuti filiaalide kohustus avalikustada finantsaruanded kohaliku GAAPi (hea raamatupidamistava) alusel kogu kontserni kohta.

Rahvusvahelised kaubanduslääbirääkimised: Väidetakse, et ELi ühtlustatud süsteemi puudumine muudab rahvusvaheliste vastastikuse tunnustamise kokkulepete sõlmimise raskemaks. Nende kokkulepete puudumine tähendab seda, et Euroopa edasikindlustusandjad põrkuvad välisturgudele sisenemisel sellistele olulistele tõketele nagu näiteks tagatise nõue edasikindlustusandja kohustuste ulatuses sellel välisturul, kus ta kavatses tegutseda.

³ Standard & Poor's, Global Reinsurance Highlights 2003 Edition, London/New York 2003.

Kui ELi tasandil midagi ette ei võeta, riskeeritakse sellega, et edasikindlustusteenuse siseturg jätkab ELi edasikindlustussektorit kahjustades mitteoptimaalset tegutsemist. Läbirääkimised kolmandate turgudega vastastikuse tunnustamise kokkulepete kohta võivad muutuda oluliselt keerulisemaks.

Rahvusvahelisel tasandil on viimastel aastatel pööratud edasikindlustuse järelevalvele olulist tähelepanu. G7 ja IMF on väljendanud muret, et edasikindlustusealaste reeglite puudumine võib kahjustada rahvusvahelist finantsstabiilsust. Tegelikult rõhutas IMF finantssektori hindamisprogrammi (*Financial Sector Assessment Programme – FSAP*) viimasel läbiviimisel liikmesriikides vajadust seadusandluse järele selles valdkonnas. FSF (finantsstabiilsuse foorum – *Financial Stability Forum*) on korduvalt väljendanud muret edasikindlustusturu läbipaistvuse osas ja on seetõttu loonud selle teema käsitlemiseks töökonna. OECD teeb pidevalt tööd edasikindlustuse valdkonnas, eriti edasikindlustusseltse puudutava järelevalvetevahelise teabevahetuse osas. IAISI (Rahvusvaheline Kindlustusjärelevalvete Assotsiatsioon – *International Association of Insurance Supervisors*) edasikindlustusalane töö on tihedalt seotud ELi kiirmeetodil lahendatud projektiga. Vastu on võetud põhimõtted edasikindlustusandjate järelevalve miinimumnõuete kohta, samuti edasikindlustuse järelevalve standard.

2) Direktiivi käsitusviis

Komisjoni talitused määrasid juba edasikindlustuse järelevalvealase töö varajases etapis kindlaks ELi edasikindlustuse järelevalve tulevase korra kolm juhtpõhimõtet:

- Süsteem peaks kindlustusvõtjate huvides tagama kindla ja konservatiivse korra. Tugevad ja hästikontrollitud edasikindlustusandjad toetavad tugevamat siseturgu ning rahvusvahelist finantsstabiilsust.
- Süsteem peaks tagama liikmesriikide õigusaktide kooskõlastamise ning järelevalve vastastikuse tunnustamise liikmesriikides, kus edasikindlustusselts omab tegevusloa. Kui edasikindlustusselts on oma päritoluliikmesriigis tegevusloa saanud, tuleks tal lubada tegeleda edasikindlustustegevusega asutamisõiguse ja teenuste osutamise vabaduse alusel kogu Euroopa Ühenduses. Vastuvõtivate liikmesriikide järelevalved ei peaks kuidagi edasikindlustusseltsi täiendavalt kontrollima. Selline käsitusviis on aastate jooksul tõestanud oma sobivust otsesekindlustuses, kus see viidi sisse kolmanda kahjukindlustuse direktiiviga.⁴
- Edasikindlustuse järelevalve ühtlustatud süsteemi sisseviimine peaks kaasa tooma rahuldamata nõuete eraldise katteks varade pantimise süsteemi kaotamise.

Komisjon on pärast ulatuslikke konsultatsioone otsustanud esitada direktiivi ettepaneku, mis põhineb järgneval:

- järelevalve käsitus põhineb ühtlustamisel ja vastastikusel tunnustamisel
- kiiresti luua direktiiv, mis põhineb eelkõige olemasoleval otsekindlustuse järelevalve korral

⁴ Direktiiv 92/49/EMÜ (EÜT L 228, 11.8.1992, lk 1), viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2002/87/EÜ (ELT L 35, 11.2.2003, lk 1), ja direktiiv 92/96/EMÜ (EÜT L 360, 9.12.1992, lk 1), see direktiiv on uuendatud direktiiviga 2002/83/EÜ (EÜT L 19.12.2002, lk 1).

- kohustuslik tegevusloa süsteem
- omavahendite normatiiv vastab otsesekindlustuse omale, kuid kahjukindlustuse edasikindlustuses võib komiteemenetlust kasutades seda normatiivi suurendada kuni 50%, kui see on objektiivselt põhjendatud.

ELi järelevalve käsitlus peaks põhinema **liikmesriikidevahelist vastastikust tunnustamist tagaval ühtlustatud õiguslikul korral**. Komisjon usub, et kindlustus- ja edasikindlustustegevuse järelevalve on avalik huvi ja vajab riiklikku reguleerimist. Teised süsteemid (näiteks vabatahtlikud avalikustamisel põhinevad käsitlused) ei loo järelevalvesüsteemi suhtes piisavat usaldust. Materiaalsete sanktsioonide puudumine sellise avalikustamisel põhineva käsitlusviisi korral võib muuta süsteemi edasikindlustusseltside võimalike probleemidega tegelemisel vähem efektiivseks.

Komisjon usub kiire tegutsemise vajadust käegakatsutavate tulemuste saavutamiseks lühikeses kuni keskpikas perspektiivis. Selline **“kiirmeetodil” lahendus** lähtuks praegusest otsekindlustustuse järelevalve korrast ja toimimisviisidest, korrigeerides viimaseid vastavalt vajadusele. Otsekindlustuse pikaajaline projekt “Solvency II” mõjutab siiski ka edasikindlustust ja selle töö võib suures osas üles ehitada kiirmeetodil projekti saavutustele.

Kavandatud direktiiv sätestab edasikindlustusseltsidele – nagu ka otsekindlustusseltsidele – **edasikindlustustegevusega tegelemiseks tegevusloa väljastamise**. Tegevusloa süsteemi tõhusust on tõestanud selle laialdane kasutamine finantssektoris. See süsteem annab ka selge mandaadi järelevalvele, sealhulgas volitused ebasobivate ettevõtjate eemaldamiseks edasikindlustusturult. Tegevusloa süsteem tagab veel kõikide edasikindlustusseltside ühetaolise kohtlemise ELis, mida ei oleks saavutatud niinimetatud “passi” lahendust kasutades (kus ettevõtja saab ise otsustada, kas taotleda passi või mitte). Lisaks suurendab see süsteem päritoluliikmesriigi järelevalveasutuse vastutust, kuna see muutub ühenduse ainsaks pädevaks asutuseks edasikindlustusseltsi usaldatavusnormatiivide täitmise järelevalves. See süsteem nõuab täiustatud koostööd liikmesriikide pädevate asutuste vahel.

Kindlustus ja edasikindlustus on omavahel seotud ja seetõttu peaksid **maksejõulisuse nõuded** olema nende kahe tegevusvaldkonna jaoks samasugused. Seetõttu on elukindlustuse edasikindlustuse maksejõulisuse nõuded kavandatud direktiivis sarnased elukindlustuse omadega. Kahjukindlustuse edasikindlustuses lähtutakse põhimõttest, et kohaldada tuleks sarnast korda. Siiski nähakse direktiivis ette võimalus suurendada komitee otsusega kahjukindlustuse edasikindlustuses omavahendite normatiivi. Komisjon loeb seda “liigi laiendamise” võimalust teatud edasikindlustusliikide või edasikindlustuslepingu tüüpide puhul (kuni 50%) kavandatud direktiivi oluliseks osaks. See võimaldab korrigeerida maksejõulisuse nõudeid, et need vastaksid paremini edasikindlustustegevuse laadile. Komiteemenetlust kasutatakse üksnes pärast üksikasjalikku analüüsi ja ulatuslikke konsultatsioone huvitatud isikutega. Edasikindlustusseltsidele ja edasikindlustusega tegelevatele kindlustusseltsidele võrdse mänguruumi tagamiseks näeb ettepanek ette ka kahjukindlustuse direktiivi 73/239/EMÜ ja elukindlustuse direktiivi 2002/83/EÜ vastava kohandamise. Seega kehtivad edasikindlustusega tegelevatele kindlustusseltsidele edasikindlustuse direktiivi omavahendite normatiivi sätted, kui nende edasikindlustustegevus moodustab olulise osa nende äritegevusest (artiklid (57 lg 5 ja 59 lg 8). Neid sätteid kohaldatakse üksnes juhul, kui komisjon on vastu võtnud kahjukindlustuse edasikindlustuse omavahendite normatiivi korrigeeriva otsuse.

2. KONSULTEERIMINE SIDUSRÜHMAD JA HUVIDATUD ISIKUTEGA NING MÕJU ANALÜÜS

a) Konsulteerimine sidusrühmade ja huvitatud isikutega

Projekti käigus on regulaarselt konsulteeritud sidusrühmadega ja need on komisjonile andnud väga olulise sisendi. Projekti alguses korraldati enam kui 100 osavõtjaga suur foorum, mille järel kõik osalejad (samuti teised huvitatud isikud) sisestati e-posti nimekirja ja neile edastati kõik projekti raames väljatöötatud dokumendid või teate uue dokumendi lisamisest komisjoni edasikindlustuse veebilehele. Avalikustati ka edasikindlustuse järelevalvealane uurimus⁵.

Projekti jälgivad huvitatud isikud mitmetest valdkondadest ja kutsealadelt. Konsulteeritavad valdkonnad on peamiselt järgmised: kindlustus (äriühingud, vastastikused seltsid, ühistud jne), kindlustusliidud (nii ELi kui riiklikul tasandil), kindlustusvahendajad (maaklerid jne), raamatupidamisassotsiatsioonid, aktuaaride ühingud, üldorganisatsioonid (UNICE), analüütikud, riskijuhid, emattevõtja riske kindlustavate tütarettevõtjate juhid, VKE-organisatsioonid (BEUC), konsultatsioonifirmad, pangad, advokaadibürood, reitinguagentuurid.

Komisjonile on sidusrühmade ja huvitatud isikute antud sisend kasulik, kuna projekt hõlmab mitmeid väga tehnilisi teemasid. Kommenteerimiseks saadetud dokumendid käsitlesid nii poliitilisi teemasid kui ka väga üksikasjalikke küsimusi.

Edasikindlustusprojekti eesmärkide kohta esitatud märkused

Märkuste esitajad on üldiselt toetanud projekti kõiki kolme olulisemat eesmärki. Mõned liikmesriigid on kommenteerinud fakti, et riikliku seadusandluse kooskõlastamise ja vastastikuse tunnustamisega keelatakse vastuvõtvatel liikmesriikidel läbi viia täiendavaid kontrole või esitada täiendavaid tingimusi. Eelkõige väljendasid oma vastuseisu rahuldamata nõuete eraldise katteks olevate varade pantimise süsteemi kaotamisele liikmesriigid, mis praegu kasutavad tagatiste süsteemi. Siiski toetasid kõik sidusrühmad ühehäälselt komisjoni talituste sõnastatud eesmärki. Mõned liikmesriigid esitasid märkusi elu- ja kahjukindlustuse tagatiste erinevuse kohta.

Olulisemates poliitilistes küsimustes esitatud märkused

Edasikindlustuse järelevalve raamistiku käsitlus

Enamik märkuste esitajaid pooldasid edasikindlustusele järelevalve kohaldamist. Mõned ettevõtjad pooldasid vabatahtlikkust, kuid suurem osa ettevõtjaid ja ühendusi märkis, et üksnes järelevalve kohaldamine annab ELi edasikindlustusele täiendava kvaliteedimärgi. Ükski suurematest sidusrühmadest ei pooldanud *status quo* säilitamist.

⁵

http://europa.eu.int/comm/internal_market/insurance/studies/reins-sup_en.htm

Liikmesriigid pooldavad kiirmeetodil käsitusviisi ja see on olnud ka kindlustuskomitee selge seisukoht. Teised sidusrühmad toetasid samuti olemasoleval järelevalvekorral põhinevat kiirmeetodit. Tehnilised spetsialistid (nagu aktuaarid ja raamatupidajad) märkisid siiski, et ettenähtud piiratud ajakava (2004) piirab võimalike lahenduste arvu, lükates teatud meetodite sisseviimise edasi kuni Solvency II projekti lõpuleviimiseni.

Maksejõulisuse nõuded kahjukindlustuse edasikindlustuses: Maksejõulisuse nõuete taseme osas oli sidusrühmade tagasiside väga arvukas ja tugev. Huvitatud isikutega korraldati mitmeid kohtumisi, eriti kindlustussektoris, tütarettevõtjate poolt emaettevõtja riskide edasikindlustamise sektoris, riskijuhtidega, aktuaaridega, konsultantidega ja raamatupidajatega. Üldiselt väidavad kindlustussektori esindajad ja kindlustuskonsultandid, et edasikindlustus on kindlustuselähedane tegevus ja seetõttu tuleks kohaldada samu maksejõulisuse nõudeid. Mõned kindlustusjärelevalved on aga seisukohal, et edasikindlustus on volatiilsem ja selle üle on raskem järelevalvet teostada ning seetõttu tuleks kohaldada pisut kõrgemaid nõudeid. Komisjon arvestas väljaöeldud erinevate mõtetega direktiivi ettepaneku maksejõulisuse nõuete väljatöötamisel. (Artiklid 37 ja 40)

Maksejõulisuse nõuded elukindlustuse edasikindlustuses: Ka sellel teemal toimus elav arutelu, seda nii neile esitatavate nõudmiste kui ka arvutusmeetodite osas. Komisjoni talitused kaalusid tegelikult erinevaid lahendusi. Esitatud märkusi arvestades jõudis komisjon otsusele, et eelistada tuleks otsekindlustusega sarnast käsitusviisi (elukindlustuse edasikindlustuses kasutada otseses elukindlustustegevuses kohaldatavat korda, kahjukindlustuse edasikindlustuses kasutada otseses kahjukindlustuses kohaldatavat korda) (artiklid 38–40).

Üksikutes õiguslikes küsimustes esitatud märkused.

2003. aastal toimus mitu konsultatsiooni õiguslikes küsimustes. Käesoleva ettepaneku koostamisel arvestati huvitatud isikute, eriti kindlustussektori ja aktuaaride esitatud märkustega. Mõned märkused olid väga üksikasjalikud ja andsid olulise sisendi komisjoni talituste töösse.

b) Mõjuanalüüs

Laiendatud mõjuanalüüs viidi läbi, et teha kindlaks, kas on vaja rakendada meetet ELi tasandil, ning kui on, siis määrata kindlaks vajalik meede.

Mõjuanalüüs peegeldab üldist arusaama, et sellist meetet on vaja juhul, kui tahetakse saavutada käesoleva seletuskirja 1. osas märgitud eesmärged.

Nende eesmärkide saavutamiseks kaaluti kolme peamist poliitilist alternatiivi:

1. *Status quo*, st praegune olukord ei muutu.
2. Turumehhanismi lahendus/vabatahtlik edasikindlustusteabe avalikustamine ja alternatiivina kaudset järelevalvet puudutav soovitus.
3. Järelevalve kohaldamine.

Nagu 2. osas märgiti, usub enamik liikmesriike ja majandusharu organisatsioone, et selles valdkonnas on vaja järelevalvelist tegevust. 1. varianti ei toetanud praktiliselt ükski märkuste esitajatest. 2. variandi osas arvati samuti, et see ei taga piisavat usaldust järelevalvesüsteemi vastu. Materiaalsete sanktsioonide puudumine sellise avalikustamisel põhineva käsitusviisi korral võib muuta süsteemi vähem tõhusaks edasikindlustusseltside võimalike probleemidega tegelemisel.

3. variandi (järelevalveline käsitus) osas kaaluti kaht lähenemisviisi:

1. Vabatahtlik passisüsteem ettevõtjatele, kes soovivad selles süsteemis osaleda.
2. Kohustuslik tegevusloa süsteem.

Pärast konsulteerimist liikmesriikide, kindlustussektori ja teiste huvitatud isikutega otsustas komisjon pooldada tegevusloa süsteemi. Tegevusloa süsteem vastab ELi poolt finantsturul üldiselt ja eelkõige kindlustusturul siseturu saavutamiseks järgitud käsitusviisile (ühtne tegevusloa ja usaldatavusnormatiivide kontroll päritolumaa poolt). Selline süsteem on tõestanud oma efektiivsust alates kolmandate kindlustusdirektiivide kehtestamisest 1994. aastal. See tagab edasikindlustusseltside usaldusväarsuse ja seetõttu ka kindlustusturu stabiilsuse, kuna seda kohaldatakse kõikidele ühenduse edasikindlustusseltsidele ja mitte üksnes Euroopas tegutsevatele seltsidele. Tegevusloa süsteemiga kaasneb veel liikmesriikide suurem koostöö edasikindlustusandjate kohtlemises ja see vastab kõige paremini edasikindlustuse tõelise siseturu loomise eesmärkidele. Edasikindlustusseltside järelevalvel riiklike pädevate asutuste poolt põhineva järelevalvelise korra sisseviimine on vastavuses edasikindlustuse järelevalve projektiga, mida teostab IAIS ning mille liikmed kõik liikmesriigid ja Euroopa Komisjon on.

Laiendatud mõjuanalüüs teostati ka edasikindlustusseltside maksejõulisuse kvantitatiivsete nõuete osas. Arutelu toimus kahe peamise käsitusviisi üle:

1. variant, kus edasikindlustusseltside maksejõulisuse nõuded sarnanevad otsekindlustuse omadele
2. variant, kus edasikindlustusseltside maksejõulisuse nõuded on suuremad kui otsekindlustuses.

Komisjon otsustas lõpuks kehtestada korra, mis põhineb olemasolevates kindlustusdirektiivides sätestatud maksejõulisuse nõuetele. Siiski, võtmaks arvesse mõnede edasikindlustuslepingute iseärasusi või kahjukindlustuse edasikindlustuse teatud liike, lubatakse ettepanekus peale vastutuskindlustuse muude kindlustusliikide osas suurendada omavahendite normatiivi kuni 50%. Selle suurendamise sätestab komisjon oma rakendusvolitusi teostades pärast konsulteerimist kindlustuskomiteega.

3. ETTEPANeku ÕIGUSLIK ALUS

Käesolev ettepanek põhineb asutamislepingu artikli 49 lõikel 2 ja artiklil 55, mis on õiguslikuks aluseks teenuste sektoris siseturu saavutamisele suunatud ühenduse meetmete vastu võtmiseks. Valitud instrumendiks on direktiiv, kuna see tundub olevat kõige asjakohasem püstitatud eesmärkide saavutamiseks. Lisaks viiakse Euroopa Liidu seadusandlik meede siseturu saavutamiseks kindlustuses ellu asutamislepingu nendel sätetel põhinevate

direktiivide kaudu. Käesolev direktiiv ei ületa püstitatud eesmärkide saavutamiseks vajalikke piire.

4. MÄRKUSED ARTIKLITE KOHTA

Käesolev ettepanek sätestab edasikindlustuse järelevalve korra, mis on kooskõlas kindlustuse praeguse õigusliku raamistikuga. See põhineb olemasolevate kindlustusdirektiivide aluseks oleval käsitlusel. Mõned käesolevas direktiivis taasesitatud direktiivide 73/239/EMÜ, 92/49/EMÜ ja 2002/83/EÜ sätted on pikad; eriti kehtib see sätete kohta, mis käsitlevad edasikindlustusseltsile tegevusloa andmist, olulist osalust, ametisaladust ja omavahendeid. Tihti on tulemuseks keerukad sätted, mille esitus võib mitte vastata ühenduse õigusaktide koostamise praegustele suunistele. Tõlgendamisel ei ole oluline, et kõiki õigusaktis sätestatud korra aspekte käsitletaks ühes artiklis. Seetõttu on käesoleva ettepaneku sätted jagatud artikliteks, mis on grupeeritud vastavalt jaotisteks, peatükkideks ja osadeks, et hõlbustada nende mõistmist ja selgust.

Artikkel 1: Direktiivi ülesanne - Reguleerimisala

Käesoleva direktiivi ülesanne on sätestada õiguslik raamistik edasikindlustustegevuse usaldatavusnormatiivide järgimise järelevalveks ühenduses. Nagu varem märgitud, ei ole praegu olemas edasikindlustuse järelevalvet käsitlevaid ühenduse õigusakte. Selle tulemusena ei kehti üksnes edasikindlustusega tegelevatele edasikindlustusseltsidele (professionaalsetele edasikindlustusandjatele) ükski konkreetne ühenduse õigusakt.

Direktiiv täidab seega lünga ühenduse kindlustusjärelevalve korras. Edasikindlustusele kohaldatakse järelevalvekorda, mis põhineb otsekindlustusega samasugustel põhimõtetel, nimelt ühtse tegevusloa ja edasikindlustusseltsi päritoluliikmesriigi pädeva asutuse poolse usaldatavusnormatiivide järgimise järelevalve põhimõtetel.

Käesolevat direktiivi kohaldatakse ühenduses peakontorit omavate edasikindlustusseltside suhtes, mis tegelevad üksnes edasikindlustusega (professionaalsed edasikindlustusandjad). Direktiivi ei kohaldata nende kindlustusseltside suhtes, millele juba kohaldatakse kahju- ja elukindlustuse direktiive⁶, kuna nende seltside vastuvõetud edasikindlustust reguleeritakse nimetatud direktiividega. Lisaks ei kuulu käesoleva direktiivi reguleerimisalasse kindlustusseltsid ja –organid, mis ei kuulu eespool nimetatud direktiivide reguleerimisalasse. Siiski võidakse käesoleva direktiivi omavahendite normatiivi arutamise sätteid (artiklid 35-39) kohaldada kahju- ja elukindlustusdirektiivide reguleerimisalasse kuuluvate kindlustusseltside suhtes nende vastuvõetud edasikindlustuse osas (vaata artiklid 57 lg 5 ja 59 lg 8).

Arvestamaks liikmesriigis kujuneda võivat väga spetsiifilist olukorda, kus turul ei ole võimalik edasikindlustuskatet osta, ei kohaldata ettepanekut liikmesriigi korraldatud edasikindlustuse suhtes, kui liikmesriik tegutseb avalikes huvides viimase võimaluse edasikindlustusandjana. Siiski ei vabasta see tingimus liikmesriiki ühenduse konkurentsieeskirjade ja riigiabi sätete järgimisest. Näiteks tekkis õhusõidukite kindlustussektoris pärast 11. septembri 2001.a rünnakuid olukord, kus edasikindlustusturul ei olnud võimalik mõnede riskidele edasikindlustuskatet osta. Seda edasikindlustuskatet pidid

⁶ Direktiiv 73/239/EMÜ (EÜT, L 228, 16.8.1973, lk 3), direktiiv 92/49/EMÜ (EÜT L 228, 11.8.1992, lk 1), direktiiv 2002/83/EÜ (EÜT L 345, 19.12.2002, lk 1)

pakkuma liikmesriigid. Enne kasutusloa andmist analüüsiti loodud skeeme ELi õiguse ja eriti riigiabi eeskirjade alusel.

Artikkel 2: Mõisted

Artiklis 2 defineeritakse ettepanekus kasutatud põhimõisteid, et selgitada nende mõtet ja seega aidata neid paremini mõista. Enamikku neist mõistetest on juba kasutatud teistes kindlustusele kohaldatavates ühenduse õigusaktides, nagu elukindlustusdirektiivis 2002/83/EÜ, kahjukindlustusdirektiivides 73/239/EMÜ ja 92/49/EMÜ ning kindlustuskontserni kuuluvate kindlustusseltside täiendava järelevalve direktiivis 98/78/EÜ.

Mõistega “emaettevõtja riske edasikindlustav tütarettevõtja” viidatakse nendele edasikindlustusseltsidele, mis kuuluvad kas ühele või mitmele tööstus- või kaubandusettevõtjale või finantsettevõtjale, mis ei ole kindlustus- või edasikindlustusselts või kindlustus- või edasikindlustuskontsern. Sellise ettevõtja eesmärk on pakkuda edasikindlustuskaitset *eranditult* selle ettevõtja riskidele või selle ettevõtjate kontserni riskidele, kuhu edasikindlustusandjast tütarettevõtja kuulub või mille osa ta on. See mõiste on vajalik, kuna nende ettevõtjate osas sätestatakse ettepanekus edasikindlustusega tegelemiseks artiklis 40 nimetatud minimaalse garantiifondi erikord.

Artiklid 3-14: Edasikindlustustegevusega tegelema hakkamisega seotud sätted

Direktiivi ettepanek järgib ühenduses edasikindlustustegevusega tegelema hakkamise osas olemasolevate kindlustusdirektiivide käsitlust. Ettepanekus sätestatakse ühtse tegevusloa ja edasikindlustusseltside päritolumaa poolse usaldatavusnormatiivide järgimise järelevalve põhimõtted. See on võimalik edasikindlustusseltside järelevalve oluliste aspektide kooskõlastamise tõttu, mis võimaldab liikmesriikide tegevuslubade ja usaldatavusnormatiivide järgimise järelevalvesüsteemide vastastikust tunnustamist.

Niisiis peab päritoluliikmesriigi pädev asutus andma edasikindlustusseltsile eelnevalt ametliku tegevusloa. Ettepanekus sätestatakse ametliku tegevusloa saamise miinimumtingimused. Edasikindlustusseltsil peab olema teatud õiguslik vorm, ta peab esitama äriplaani kohta olulist teavet andva tegevuskava ning tal peab olema artiklis 40 sätestatud minimaalne garantiifond. Direktiivis nõutakse samuti, et edasikindlustusseltsil peab tõhusalt juhtima asjakohase tehnilise kvalifikatsiooni või kogemusega juhtkond. Edasikindlustusselts peab oma eesmärgid piirama edasikindlustustegevuse ja sellega seotud tegevustega. See tingimus võimaldab edasikindlustusseltsil oma klientide heaks tegeleda näiteks statistilise ja aktuaarse nõustamisega, riskianalüüsi või –uuringutega. Ta võib tegutseda ka valdusettevõtja funktsioonis ja finantssektori tegevustega direktiivi 2002/87/EÜ artikli 2 punkti 8 tähenduses. Viimasena nimetatud tegevuste osas kehtivad igal juhul direktiivide 98/78/EÜ ja 2002/87/EÜ kindlustus- või edasikindlustuskontsernide või finantskonglomeraatide täiendava järelevalve sätted (artiklid 5-11).

Lisaks tuleb enne tegevusloa väljastamist anda pädevale asutusele teavet edasikindlustusseltsis olulist osalust omavate liikmete või aktsionäride kohta. Selle tingimuse

eesmärk on võimaldada pädeval asutusel hinnata aktsionäride sobivust, et tagada edasikindlustusseltsi kindel ja konservatiivne juhtimine. Kui aktsionärid ei vasta nõuetele, siis tegevusluba ei anta. Samuti ei anta tegevusluba juhul, kui edasikindlustusseltsi ja teise füüsilise või juriidilise isiku vahel on märkimisväärne seos ja see seos ei võimalda pädeval asutusel oma järelevalvefunktsioone tõhusalt teostada. Nendel tingimustel on konservatiivne iseloom, nimelt on nende eesmärgiks tagada nii kindla juhtimise olemasolu kui ka edasikindlustusseltsi järelevalve tõhusus. Teisi, näiteks riigi tööstus- või majanduspoliitikast või turuvajadustest tulenevatel kaalutlustel põhinevaid eesmarke käesolevad sätted ei kata ja neid ei tohi tegevusloa taotluse käsitlemisel arvestada, kuna see oleks vastuolus asutamislepingu põhimõtetega (artiklid 7, 9, 10 ja 12).

Tegevusloa taotlust tuleb käsitleda kuue kuu jooksul pärast seda, kui edasikindlustusselts on taotluse esitanud. Tegevusloa andmisest keeldumise, samuti tegevusloa tühistamise otsus peab olema motiveeritud, kusjuures keeldumist tuleb üksikasjalikult põhjendada. Selle otsuse õiguslikuks läbivaatamiseks on edasikindlustusseltsil õigus pöörduda kohtusse (artikkel 13).

Antud tegevusluba kehtib kogu ühenduse territooriumil. See lubab edasikindlustusseltsil ilma täiendavate formaalsusteta tegeleda äritegevusega asutamiseõiguse ja teenuste osutamise vabaduse alusel kogu ühenduses (artikkel 4).

Artiklid 15-31: Edasikindlustustegevuse tingimused. Usaldatavusnormatiivide järgimise järelevalve põhimõtted ja meetodid.

Edasikindlustusseltsi päritoluliikmesriigi pädeva asutuse poolt antava ja kogu ühenduses kehtiva ühtse tegevusloa süsteemil põhinev järelevalvekord nõuab järelevalvevolituste andmist tegevusloa väljastanud pädevale asutusele, et tagada täielik vastavus edasikindlustusseltsi äritegevust reguleerivatele tingimustele, toimugu see siis kas asutamiseõiguse või teenuste osutamise vabaduse alusel.

Käesoleva ettepaneku artiklis 15 sätestatakse päritoluliikmesriigi pädeva asutuse ainupädevus edasikindlustusseltsi finantsjärelevalve teostamisel, sealhulgas tegevuste osas, mida ta teostab kas filiaalide kaudu või teenuste osutamise vabaduse alusel.

Kuna edasikindlustusseltsi kõigi finantsaspektide järelevalve on päritoluliikmesriigi ainupädevuses, ei saa edasikindlustusseltsi pädev asutus keelata sellel edasikindlustusseltsil sõlmida retrosessiooni lepingut käesoleva direktiivi reguleerimisalasse kuuluva edasikindlustusseltsiga⁷ selle edasikindlustusseltsi (või kindlustusseltsi) usaldusväarsusega otseselt seotud põhjustel. Selline ettevõtjate kaudne järelevalve tähendaks sekkumist nende ettevõtjate pädevate asutuste järelevalvevolitustesse ja muudaks küsitavaks käesolevas ettepanekus sätestatud õigusliku raamistiku aluseks oleva vastastikuse tunnustamise põhimõtte.

⁷ Või ühenduse kindlustusseltsiga, mis on tegevusloa saanud kahju- või elukindlustusdirektiivide (direktiivid 73/239/EMÜ ja 2002/83/EÜ) alusel.

Edasikindlustusseltsil peab olema kindel haldus- ja raamatupidamiskord, samuti asjakohased sisekontrollimehhanismid. See on vajalik, tagamaks tegevuste korrektset ja majanduslikult stabiilset teostamist. Päritoluliikmesriik kehtestab selle nõude järgimise tagamiseks vastavad tingimused.

Artiklis 16 sätestatakse päritoluliikmesriigi pädeva asutuse õigus teostada edasikindlustusseltsi filiaalide kohapealset kontrolli teistes liikmesriikides. Seal sätestatakse menetluskord sellise kontrolli teostamiseks. See säte on sarnane kahju- ja elukindlustusdirektiivides⁸ sätestatule.

Edasikindlustusseltsi järelevalve tõhususe tagamiseks peavad pädeval asutusel olema asjakohased volitused, et koguda edasikindlustusseltsi kohta üksikasjalikke andmeid, nõuda dokumentide esitamist või võtta meetmeid, näiteks sanktsioone, edasikindlustusseltsi või selle juhatajate või tegevjuhtide suhtes (artikkel 17).

Artiklid 19-23 sisaldavad edasikindlustusseltsi olulise osaluse järelevalve erisätteid. Nende eesmärgiks on tagada, et pädev asutus teaks edasikindlustusseltsi omanike struktuuri. See säte täiendab artiklis 12 sätestatud järelevalvet oluliste aktsionäride üle tegevusloa taotluse käsitlemisel. See kord on sama, mida juba kohaldatakse kindlustuse⁹ ja teiste finantsteenuste suhtes.

Artiklites 24-30 sätestatakse pädeva asutuse valduses oleva teabe konfidentsiaalsus. Kõik isikud, kes töötavad või on töötanud pädevas asutuses, sealhulgas pädeva asutuse nimel tegutsevad audiitorid ja eksperdid, on kohustatud hoidma ametisaladust. Teabe konfidentsiaalne laad ei takista pädeval asutusel vahetada edasikindlustusseltsi järelevalvealast teavet, kuna selle eesmärk on tagada edasikindlustusseltsi nõuetekohane järelevalve. Igal juhul kehtib konfidentsiaalsuse nõue ka vahetatud teabele ja seda võib avalikustada üksnes teabe edastanud pädeva asutuse selgelt väljendatud nõusolekul.

Artiklites 28-30 sätestatakse tingimused ja olukorrad, mille raames võib seda teavet avaldada teistele asutustele ja organitele, mis ei ole edasikindlustuse järelevalve asutused. Sätestatud kord on sama, mida kohaldatakse kindlustusseltside suhtes.¹⁰

Artiklis 31 sätestatakse audiitori kohustus teatada päritoluliikmesriigi pädevale asutusele viivitamatult igasugusest edasikindlustusseltsi puudutavast faktist või otsusest, mis mõjutab edasikindlustustegevusega tegelemist reguleerivaid tingimusi ja mille ta avastab oma ametikohustuste täitmisel edasikindlustusseltsis või muus edasikindlustusseltsiga märkimisväärses seoses olevas ettevõtjas. Direktiiv järgib kindlustusseltsidele juba kohaldatavat korda.¹¹

Artiklid 32-34: Nõuded kindlustustehnilistele eraldistele

Kindlustustehnilised eraldised moodustavad kindlustuse tehnilise külje põhiosa. Need peavad

⁸ Direktiiv 73/239/EMÜ, art. 16, mida muudeti direktiiviga 92/49/EMÜ, art. 11 ja direktiiviga 2002/83/EÜ art. 11.

⁹ Direktiiv 92/49/EMÜ, art. 15 ja direktiiv 2002/83/EÜ, art. 15.

¹⁰ Direktiiv 92/49/EMÜ, art.16 ja direktiiv 2002/83/EÜ, art. 16.

¹¹ Direktiiv 92/49/EMÜ, art 16a), mis lisati direktiiviga 95/26/EÜ (EÜT L 168, 18.7.1995, lk 7) ja direktiiviga 2002/83/EÜ, art. 17.

kindlustus- või edasikindlustusseltsil võimaldama täita oma kindlustus- või edasikindlustuslepingutest tulenevaid kohustusi. Seetõttu on nõue, et kindlustus- või edasikindlustusselts moodustaks asjakohased kindlustustehnilised eraldised, kindlustuse või edasikindlustuse järelevalve aluspõhimõte. Päritoluliikmesriigi väljastatava ühtse tegevusloa süsteemis on päritoluliikmesriigi pädeva asutuse ülesandeks nõuda kindlustus- või edasikindlustusseltsilt piisavate kindlustustehniliste eraldiste moodustamist ettevõtja kogu äritegevuse osas, sealhulgas asutamisdõiguse või teenuste osutamise vabaduse alusel ühenduses teostatud tegevuste osas. Lisaks peab päritoluliikmesriik kontrollima selle nõude järgimist ja omama asjakohaseid vahendeid selle järgimise tagamiseks.

Artiklis 32 sätestatakse päritolumaa kontrolli põhimõtte edasikindlustusseltsi kindlustustehniliste eraldiste määramisel ja arvutamisel. Kindlustustehniliste eraldiste suurus määratakse vastavalt kindlustusseltside raamatupidamisaruandeid ja konsolideeritud aruandeid käsitlevas direktiivis 91/674/EMÜ¹² sätestatud korrale. Ettepanekus nähakse samuti ette, et elukindlustuse edasikindlustuse osas võib päritoluliikmesriik sätestada kindlustustehniliste eraldiste arvutamiseks spetsiifilisema korra vastavalt elukindlustuse direktiivi 2002/83/EÜ artiklis 20 märgitud põhimõtetele. Selles artiklis sätestatakse aktuaarsed põhimõtted, mida tuleb elukindlustuse tehniliste eraldiste moodustamisel järgida.

Päritoluliikmesriik peab omaenda edasikindlustusseltsidelt samuti nõudma tasanduseraldise moodustamist krediidiriski edasikindlustamise osas (artikkel 33). Selle eraldise suurus arvutatakse vastavalt direktiivile 73/239/EMÜ ja eriti selle lisale, kus sätestatakse võrdväärseks loetud neli meetodit. Päritoluliikmesriik võib edasikindlustusseltsi vabastada tasanduseraldise moodustamise kohustusest, kui tema krediidiriski edasikindlustus ei moodusta olulist osa tema kogutegevusest.

Päritoluliikmesriik võib omaenda edasikindlustusseltsidelt nõuda ka tasanduseraldise moodustamist peale krediidiriski teiste riskide edasikindlustuse osas, järgides liikmesriigis kehtestatud korda. See on vastavuses olemasolevate kindlustusalaste õigusaktidega, eriti direktiiviga 73/239/EMÜ, samuti kindlustusseltside raamatupidamisaruandeid käsitleva direktiiviga 91/674/EMÜ.

Kehtestades järelevalvekorra edasikindlustusseltsidele, millele ühenduse õiguslik raamistik siiani ei kehtinud, kaasneb sellega edasikindlustusseltsi ettemakstud preemiate ja rahuldamata nõuete katmiseks kasutatud varade pantimise nõude tühistamine, kui edasikindlustustegevust teostatakse käesoleva direktiivi alusel tegevusloa saanud edasikindlustusseltsi või direktiivi 73/239/EMÜ (kahjukindlustus) või direktiivi 2002/83/EÜ (elukindlustus) alusel tegevusloa saanud kindlustusseltside poolt. Siiski on liikmesriigil õigus omaenda edasikindlustusseltsidelt nõuda eespool märgitud kindlustustehniliste eraldiste kattevarade pantimist, kui nende edasikindlustusandjateks on ühendusevälised edasikindlustusseltsid, sest viimaste suhtes käesoleva direktiivi ühtse tegevusloa ja vastastikuse tunnustamise järelevalvekord ei kehti.

¹² EÜT L 374, 31.12.1991 lk 7.

Artiklis 34 on kavandatud investeerimiskorra kvalitatiivne käsitlus. Edasikindlustustegevuse iseärasuste tõttu tuleb seda käsitlust eelistada enamikele otsekindlustuses kasutatavatele kvantitatiivsetele meetoditele. Artiklis märgitakse, et varad peaksid arvestama edasikindlustusseltsi tegevuse tüüpi, eeldatavate kahjunõuete suurust ja kestust, et tagada investeeringute piisavus, likviidsus, kvaliteet, kasumlikkus ja vastavus. Kahjukindlustuse edasikindlustuse osas tuleks vastavusnõuet käsitleda äritavade ja tegevuse paratamatu keerukuse kontekstis, et otsustada vastutuse rahavoogude kestus. Investeeringuid tuleks veelgi mitmekesistada ja asjakohaselt hajutada, et tagada nende võimet reageerida muutuvatele majandustingimustele.

Artiklid 35-41: Edasikindlustusseltsi omavahendid

Omavahendid on usaldatavusnormatiivide järgimise järelevalve oluline komponent. Käesolev ettepanek sätestab edasikindlustusseltsidele maksejõulisuse nõuded, mis põhinevad olemasolevatel kindlustusseltsidele kohaldatavatel nõuetel. Nagu eespool märgitud, on kindlustus ja edasikindlustus omavahel seotud ja seetõttu peaks nende maksejõulisuse nõuded olema sarnased.

Kahjukindlustuse edasikindlustusele kohaldatakse kahjukindlustuse direktiivis 73/239/EMÜ sätestatud nõudeid (artikkel 37). Teatud edasikindlustuslepingute või kindlustusliikide iseärasuste tõttu on ettepanekus aga antud võimalus omavahendite normatiivi suurendada. Juba kahjukindlustuse direktiiv sätestab 50% suurendamise vastutuskindlustuse korral, kuna sellega kaasneb eriti volatiilne riskiprofiil. Ettepanekus lubatakse omavahendite normatiivi suurendada kuni 50% peale vastutuskindlustuse teatud teiste kindlustusliikide osas. Omavahendite normatiivi peab korrigeerima komisjon oma asutamislepinguga sätestatud rakendusvolitusi teostades pärast konsulteerimist kindlustuskomiteega. Need meetmed tuleb vastu võtta, järgides otsuse 1999/648/EÜ artiklis 5 sätestatud regulatiivkomitee menetlust (artikkel 55). Selline omavahendite normatiivi suurendamine võib toimuda üksnes pärast üksikasjalikku analüüsi ja põhjalikku konsulteerimist huvitatud isikutega.

Edasikindlustusseltsidele ja edasikindlustusega tegelevatele kindlustusseltsidele võrdse määrguruumi tagamiseks näeb ettepanek ette ka kahjukindlustuse direktiivi 73/239/EMÜ ja elukindlustuse direktiivi 2002/83/EÜ vastava kohandamise. Seega kehtivad edasikindlustusega tegelevatele kindlustusseltsidele edasikindlustusdirektiivi omavahendite normatiivi sätted, kui nende edasikindlustustegevus moodustab olulise osa nende äritegevusest (artiklid (57 lg 5 ja 59 lg 8). Neid sätteid kohaldatakse üksnes juhul, kui komisjon on vastu võtnud kahjukindlustuse edasikindlustuse omavahendite normatiivi korrigeeriva otsuse (artikkel 43).

Elukindlustuse edasikindlustuses tuleb omavahendite normatiiv arvutada vastavalt elukindlustusdirektiivis 2002/83/EÜ sätestatud korrale (artikkel 38).

Kui edasikindlustusselts tegeleb samaaegselt nii elu- kui kahjukindlustusega, peab omavahendite normatiiv nii kahju- kui elukindlustuse edasikindlustuse osas vastama omavahendite normatiivi kogusummale (artikkel 39).

Omavahenditeks sobivad artiklis 36 loetletud varad. Lubatud varad on need, mida on kahju- ja elukindlustusdirektiivides lubatud kasutada omavahendite normatiivi arvutamisel.

Artiklis 40 sätestatakse edasikindlustustegevuseks nõutav minimaalne garantiifond. Garantiifond tähendab minimaalset kapitali, mis edasikindlustusseltsil peab igal ajal olema, et tegeleda edasikindlustusega asjakohase usaldusväärsusega. Ettepanekus määratakse garantiifondi suuruseks vähemalt 3 miljonit eurot. Emaettevõtja riske edasikindlustava tütarettevõtja osas võib päritoluliikmesriik kehtestada siiski garantiifondi suuruseks 1 miljon eurot. Selle sättega soovitakse arvesse võtta emaettevõtja riske edasikindlustava tütarettevõtja iseärasusi ja eriti asjaolu, et tavaliselt on need keskmise suurusega / väikesed ettevõtjad ning nende tegevus on eranditult suunatud nende ettevõtjate riskide kindlustamisele, kellele emaettevõtja riske edasikindlustav tütarettevõtja kuulub.

Artiklid 42-44: Raskustes edasikindlustusselts – Tegevusloa tühistamine

Edasikindlustusseltsi pädeval asutusel peab olema õigus võtta meetmeid edasikindlustusseltsi vastu, kui selle finantsseisund halveneb, näiteks juhul, kui selts ei moodusta piisavaid kindlustustehnilisi eraldisi või kui tema omavahendid langevad normatiivist allapoole. Sel juhul peab pädeval asutusel olema õigus nõuda finantsplaani, finantsseisundi taastamise plaani esitamist või keelata edasikindlustusseltsi varade vaba realiseerimine.

Samuti on oluline tagada võimalus tühistada teatud juhtudel (nt tegevusloa tingimuste rikkumine, edasikindlustustegevuse tingimuste ja korra raske rikkumine jne) edasikindlustusseltsile antud tegevusloa.

Käesolevas ettepanekus sätestatud nõuded vastavad kindlustusseltsidele juba kohaldatavale korrale.

Artiklid 45-46: Edasikindlustustegevus asutamisoiguse ja teenuste osutamise vabaduse alusel

Edasikindlustusseltsil, mis on vastavalt eeskirjadele saanud päritoluliikmesriigi pädevalt asutuselt tegevusloa, on õigus tegeleda edasikindlustusega kas asutamisoiguse või teenuste osutamise vabaduse alusel kogu ühenduse territooriumil (artikkel 4 lg 1).

Artiklis 45 reguleeritakse juhtumit, kus asutamisoiguse või teenuste osutamise vabaduse alusel tegutsev edasikindlustusselts ei järgi vastuvõtvast liikmesriigis kohaldatavaid õigusnorme. Kavandatud korra, mida ajendas samuti kindlustusdirektiivides juba sätestatud kord, alustalaks on koostöö päritoluliikmesriigi ja vastuvõtva liikmesriigi pädevate asutuste vahel.

Artiklis 46 sätestatakse kõikide edasikindlustatud võlausaldajate võrdse kohtlemise põhimõtte edasikindlustusseltsi likvideerimise puhul, eristamata edasikindlustuslepingu sõlmimise konkreetseid vorme, st kas need sõlmiti asutamisoiguse või teenuste osutamise vabaduse alusel. Käesolev ettepanek ei sätesta aga seltsi likvideerimise siseriiklike eeskirjade kooskõlastamist. Kindlustusseltside osas on see kooskõlastamine sätestatud direktiivis 2001/17/EÜ (kindlustusseltsi likvideerimise direktiiv)¹³. Hilisemas etapis võib pärast hoolikat

¹³ EÜT L 110, 20.4.2001 lk 28.

analüüsi osutada vajalikuks kindlustusseltsi likvideerimise direktiivi muuta, et kaasata selle reguleerimisalasse edasikindlustusseltsid.

Artiklid 47-50: Kolmanda riigi edasikindlustusselts.

Edasikindlustusseltse, mille peakontor asub kolmandas riigis ja mis tegelevad edasikindlustusega liikmesriigis, ei kohelda soodsamalt kui edasikindlustusseltse, mille peakontor asub selles liikmesriigis (artikkel 47).

Artiklis 48 sätestatakse võimalus sõlmida edasikindlustusseltside järelevalve osas kokkulepe kolmandate riikidega. Nende rahvusvaheliste kokkulepete eesmärk on peamiselt vahetada edasikindlustusseltside kohta teavet ELi ja asjaomase kolmanda riigi pädevate asutuste vahel ning samuti tagada ELi ja kolmandate riikide vaheline järelevalvekorrad ja edasikindlustustavade vastastikune tunnustamine. See säte on eriti oluline kõrvaldamaks edasikindlustuse regulatiivseid tõkkeid, mis takistavad ühenduse edasikindlustusseltsidel sisenemist kolmandate riikide turule.

Artiklid 51-54: Olemasolevate edasikindlustusseltside omandatud õigused – Edasikindlustusselts, mille tegevus on peatunud.

Edasikindlustusselts, millel oli lubatud tegeleda edasikindlustusega või mis oli saanud selleks tegevusloa vastavalt oma päritoluliikmesriigi õigusnormidele enne käesoleva direktiivi jõustumiskuupäeva, võib edasi tegutseda selleks täiendavat tegevusluba taotlemata. Siiski kehtivad edasikindlustusseltsile direktiivi sätteid, eriti edasikindlustusseltsi usaldusväärsus (tehnilised eraldised, omavahendid ja garantiifond), juhtkonna professionaalseid oskusi ja head mainet ning olulise osalusega aktsionäride sobivust puudutavad nõuded. Direktiiv annab liikmesriikidele võimaluse kehtestada kaheaastane ülemineku periood, et vältida olemasolevate edasikindlustusseltside sattumist finantsraskustesse tulenevalt püüdest järgida käesolevaid nõudeid (artikkel 51).

Teisest küljest ei kohaldata direktiivi edasikindlustusseltsidele, mis on direktiivi jõustumise hetkeks lõpetanud uute edasikindlustuslepingute sõlmimise ja haldavad oma olemasolevat portfelli üksnes eesmärgiga oma tegevus lõpetada. Kuna direktiivis sätestatud ühtse tegevusloa süsteem nendele ettevõtjatele ei kehti, on läbipaistvuse ja õiguskindluse tagamiseks oluline, et liikmesriigid koostaksid vastavate edasikindlustusseltside nimekirja ja edastaksid selle teistele liikmesriikidele (artikkel 52).

Artiklis 53 sätestatakse edasikindlustusseltsi õigus esitada kohtule kaebus pädeva asutuse poolt käesoleva direktiivi rakendamisel vastu võetud siseriikliku korra kohaldamisel tema suhtes vastu võetud otsuse peale.

Artiklid 55-56: Komisjoni rakendusvolitused direktiivi tehniliseks korrigeerimiseks.

Ettepanekus sätestatakse võimalus korrigeerida tehniliselt direktiivi teatud sätteid. Direktiiv annab komisjonile rakendusvolitused artiklis 56 loetletud sätete osas. Komisjoni rakendusvolituste teostamisel abistab teda direktiiviga 91/675/EMÜ loodud kindlustuskomitee. Komisjoni poolt võetavatele meetmetele kohaldatakse otsuse 1999/648/EÜ artikli 5 lõikes 6 sätestatud menetluskorda, s.o menetluskorda komisjonile antud rakendusvolituste teostamiseks.

Rakendusvolitusi tuleb esmajoones kasutada omavahendite normatiivi suurendamiseks teatud lepingute või peale vastutuskindlustuse teiste kindlustusliikide osas (artikkel 37 lg 3 ja lg 4).

Artiklid 57-60: Kahju- ja elukindlustuse ning kindlustuskontsernide direktiivide tehniline kohandamine

Ühenduse edasikindlustuse regulatiivse raamistiku kehtestamine mõjutab olemasolevaid kindlustusdirektiive (kahju- ja elukindlustuse ning kindlustuskontsernide)¹⁴. Niivõrd kui käesoleva ettepanekuga viiakse lõpule kindlustussektori õigusraamistiku loomine, on vaja ühilduva regulatiivse raamistiku tagamiseks seda arvestada. Niisiis tuleb olemasolevaid kindlustusdirektiive kohandada. See kehtib näiteks edasikindlustusseltsi kaudse järelevalve suhtes, mida teostab käesoleva direktiivi reguleerimisalasse kuuluva ühenduse edasikindlustusandjaga¹⁵ edasikindlustuslepingu sõlminud kindlustusseltsi pädev asutus. Kindlustusseltsi pädev asutus ei saa keelata sellise edasikindlustuslepingu sõlmimist selle edasikindlustusseltsi usaldusvärsusega otseselt seotud põhjustel.

Ettepanek sätestab ka ettemakstud preemiate ja rahuldamata nõuete katmiseks kasutatud varade pantimise nõude tühistamise, kui edasikindlustusandjaks on käesoleva direktiivi alusel tegevusloa saanud edasikindlustusselts või direktiivi 73/239/EMÜ (kahjukindlustus) või direktiivi 2002/83/EÜ (elukindlustus) alusel tegevusloa saanud kindlustusselts.

Kohandamine toimub ka selleks, et kohaldada edasikindlustusega tegelevatele otsekindlustusseltsidele edasikindlustusseltsidele kohaldatavaid omavahendite nõudeid ning et tagada võrdne mänguruum erinevatele edasikindlustustegevusega tegelevatele ettevõtjatele.

Kindlustuskontsernide direktiivi 98/78/EÜ tuleb samuti kohandada arvestamiseks asjaolu, et ELi edasikindlustusseltsidele hakatakse kohaldama järelevalvet¹⁶. Seejärel on vaja kohandada ka finantskonglomeraatide direktiivi¹⁷.

¹⁴ Kahjukindlustus: direktiivid 73/239/EMÜ, 88/357/EMÜ, 92/49/EMÜ; elukindlustus: direktiiv 2002/83/EMÜ; kindlustuskontsernid: direktiiv 98/78/EMÜ (EÜT L 330, 5.12.1998, lk 1).

¹⁵ Või ühenduse kindlustusseltsiga, mis on tegevusloa saanud kahju- või elukindlustusdirektiivide (direktiivid 73/239/EMÜ ja 2002/83/EÜ) alusel.

¹⁶ EÜT L 330, 5.12.1998, lk 1.

¹⁷ ELT L 35, 11.2.2003, lk 1.

Lisaks võib osutada vajalikuks kohandada direktiivi 2001/17/EÜ, et kaasata selle reguleerimisalasse edasikindlustusseltsid, kuna senimaani kindlustusseltsi likvideerimise direktiiv edasikindlustusseltsidele ei kehtinud. Selles osa on vajalik teha täiendavat tööd, et tuvastada küsimused, mida tuleks asjakohaste kohanduste tegemiseks käsitleda.

Ettepanek

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV,

mis käsitleb edasikindlustust ja nõukogu direktiivide 73/239/EMÜ, 92/49/EMÜ ja direktiivide 98/78/EÜ ja 2002/83/EÜ muutmist

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut ja eriti selle artikli 47 lõiget 2 ja artiklit 55,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut¹,

võttes arvesse Euroopa majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust²,

võttes arvesse regioonide komitee arvamust³,

tegukses vastavalt asutamislepingu artiklis 251 sätestatud menetluskorrale⁴

ning arvestades järgmist:

- (1) Nõukogu 24. juuli 1973. a direktiiv 73/239/EMÜ otsekindlustustegevuse, välja arvatud elukindlustustegevuse alustamise ja jätkamisega seotud õigusnormide kooskõlastamise kohta⁵, nõukogu 18. juuni 1992. a direktiiv 92/49/EMÜ otsekindlustustegevusega, välja arvatud elukindlustustegevusega seotud õigusnormide kooskõlastamise kohta, millega muudetakse direktiive 73/239/EMÜ ja 88/375/EMÜ⁶ ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. novembri 2002. a elukindlustusdirektiivi 2002/83/EMÜ⁷, on sätestanud nõuded otsekindlustustegevuse alustamisele ja jätkamisele ühenduses.
- (2) Need direktiivid sätestavad õigusraamistiku kindlustusseltsidele kindlustustegevusega tegelemiseks siseturul nii asutamiseõiguse kui teenuste osutamise vabaduse alusel, et lihtsustada ühenduses asuva peakontoriga kindlustusseltsidel ühenduses asuvate kohustuste katmist ja võimaldada kindlustusvõtjatel taotleda hüvitist mitte üksnes omaenda riigis asutatud kindlustusandjatelt, vaid ka ühenduses asuva peakontoriga ja teises liikmesriigis asutatud kindlustusandjatelt.

¹ EÜT C , , lk .

² EÜT C , , lk .

³ EÜT C , , lk .

⁴ EÜT C , , lk .

⁵ EÜT L 228, 16.8.1973, lk 3.

⁶ EÜT L 228, 11.8.1992, lk 1. Direktiivi muudeti viimati Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2002/87/EÜ (ELT L 35, 11.2.2003, lk 1)

⁷ EÜT L 345, 19.12.2002, lk 1.

- (3) Nendes direktiivides sätestatud korda kohaldatakse otsekindlustusseltsidele kogu nende tegevuse, nii otsekindlustuse kui ka vastuvõetud edasikindlustuse osas; siiski ei kehti spetsialiseerunud edasikindlustusseltsi edasikindlustustegevuse suhtes ei käesolev kord ega ükski teine ühenduse õigusega sätestatud kord.
- (4) Edasikindlustus on oluline finantstegevus, kuna see annab otsekindlustusseltsile riskide ülemaailmselt laiemal jaotumisel soodustades suurema võimaluse kindlustustegevuseks ja kindlustuskaitse pakkumiseks ning vähendab ka tema kapitalikuluseid; lisaks etendab edasikindlustus olulist rolli finantsstabiilsuse seisukohast, sest edasikindlustus on oma finantsvahendaja ja institutsionaalse investori rolli tõttu otsekindlustusturu ja samuti kogu finantssüsteemi usaldusväärsuse ja stabiilsuse tagamise oluline komponent.
- (5) Nõukogu 25. veebruari 1964. a direktiiv 64/225/EMÜ asutamisevabaduse ja teenuste osutamise vabaduse piirangute kaotamise kohta edasikindlustuse ja retrosessiooni puhul⁸ kõrvaldas edasikindlustuse pakkuja rahvuse või asukohaga seotud asutamiseõiguse ja teenuste osutamise vabaduse piirangud. Siiski ei kõrvaldanud see edasikindlustuse usaldatavusnormatiivide järgimise reguleerimise osas siseriiklike õigusnormide erinevustest tulenevaid piiranguid. Seetõttu on ühenduse edasikindlustusseltside järelevalve tasemes olulisi erinevusi, mis takistavad edasikindlustusega tegelemist, näiteks edasikindlustusseltsi kohustus pantida otsekindlustusseltsi tehniliste eraldiste katmiseks oma varad, samuti edasikindlustusseltsi kohustus järgida erinevaid järelevalvelaseid eeskirju erinevates liikmesriikides, kus nad tegutsevad, või otsekindlustusseltsi pädeva asutuse kaudne järelevalve edasikindlustusseltsi mitmesuguste aspektide üle.
- (6) Finantsteenuste tegevuskava tuvastas edasikindlustuse kui valdkonna, milles vajatakse meedet finantsteenuste siseturu loomise lõpuleviimiseks ühenduse tasandil. Pealegi on sellised olulised finantsasutused nagu Rahvusvaheline Valuutafond ja Rahvusvaheline Kindlustusjärelvalvete Assotsiatsioon (International Association of Insurance Supervisors – IAIS) rõhutanud, et edasikindlustuse järelevalve ühtlustatud korra puudumine ühenduse tasandil on oluline lünk finantsteenuste õigusraamistikus ja et see lünk tuleks täita.
- (7) Käesoleva direktiivi eesmärk on luua ühenduses toimiva edasikindlustustegevuse jaoks usaldatavusnormatiivide järgimise õigusraamistik. See on osa ühenduse kindlustusalaste õigusnormide kogumist, mille eesmärk on luua siseturg kindlustuse valdkonnas.
- (8) Käesolev direktiiv on koosõlas edasikindlustuse usaldatavusnormatiivide järgimise korruga eriti Rahvusvahelise Kindlustusjärelvalvete Assotsiatsiooni (IAIS) tehtud ulatusliku rahvusvahelise tööga.

⁸ EÜT 56, 4.4.1964, lk 878.

- (9) Direktiiv järgib ühenduse õigusaktides otsekindlustuse osas vastuvõetud käsitlust, teostades ühtlustamist, mis on oluline, vajalik ja piisav tagamaks tegevuslubade ning usaldatavusnormatiivide järgimise kontrollisüsteemide vastastikust tunnustamist, muutes sellega võimalikuks kogu ühenduses kehtivate ühtsete tegevuslubade väljaandmise ja järelevalve põhimõtete kohaldamise päritoluliikmesriigi poolt.
- (10) Seetõttu kehtib edasikindlustustegevuse alustamisel ja jätkamisel kord, kus ühtse ametliku tegevusloa väljastab selle liikmesriigi pädev asutus, kus asub edasikindlustusseltsi peakontor. Selline tegevusluba võimaldab ettevõtjal tegutseda asutamisõiguse või teenuste osutamise vabaduse alusel kogu ühenduses. Filiaali omav või teenust osutanud liikmesriik ei tohi nõuda uue tegevusloa taotlemist edasikindlustusseltsilt, mis soovib seal tegeleda edasikindlustusega ja mis on tegevusloa saanud oma päritoluliikmesriigis. Lisaks sellele ei tohi selle edasikindlustusseltsi edasi kindlustatud kindlustusseltsi pädev asutus täiendavalt uurida või kontrollida oma päritoluliikmesriigis tegevusloa saanud edasikindlustusseltsi usaldusväärust. Samuti ei tohi liikmesriigid nõuda ühenduses tegevusloa saanud edasikindlustusseltsilt varalist tagatist katmaks oma osa edasikindlustusvõtja tehnilistest eraldistest. Määratleda tuleb tingimused sellise tegevusloa andmiseks ja tühistamiseks. Pädev asutus ei tohi anda tegevusluba või jätta tegevusluba alles käesoleva direktiivi tingimusi rikkuvale edasikindlustusseltsile.
- (11) Käesolevat direktiivi kohaldatakse edasikindlustusseltsidele, mis tegelevad eranditult edasikindlustusega ja mitte otsekindlustusega; seda kohaldatakse ka emaettevõtja riske edasi kindlustavale tütarettevõtjale, mis asutati muu tööstus-, kaubandus- või finantsettevõtja poolt kui ettevõtja, millele kohaldatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 98/78/EÜ kindlustusandjate kontserni kuuluvate kindlustusseltside täiendava järelevalve kohta⁹ või mille omanik see tööstus-, kaubandus- või finantsettevõtja on ja mille eesmärk on kindlustada eranditult selle ettevõtja riske, millele ta kuulub.
- (12) Seda direktiivi ei kohaldata siiski kindlustusseltside suhtes, mida reguleeritakse juba direktiividega 73/239/EMÜ ja 2002/83/EÜ; muuhulgas kohaldatakse edasikindlustusseltsi tegevuse suhtes siiski käesolevas direktiivis sätestatud nõudeid edasikindlustusseltsi omavahenditele, kui edasikindlustustegevus moodustab olulise osa tema kogutegevusest, et tagada selliste seotud seltside usaldusväärust ja seda, et selliste kindlustusseltside kapitalinõuded arvestaks nõuetekohaselt selle tegevuse iseärasusi.
- (13) Direktiiv selgitab pädeva asutuse volitusi ja järelevalvelisi vahendeid. Edasikindlustusseltsi päritoluliikmesriigi pädev asutus vastutab edasikindlustusseltsi finantsseisundi, sealhulgas tema maksejõulisuse, piisavate tehniliste eraldiste moodustamise ja nende eraldiste kvaliteetsete varadega katmise jälgimise eest.

⁹ EÜT L 330, 5.12.1998, lk 1. Direktiivi muudeti viimati direktiiviga 2002/87/EÜ (ELT L 35, 11.2.2003, lk 1).

- (14) Liikmesriigi pädev asutus peab kasutama järelevalvelisi vahendeid, mis on vajalikud tagamaks edasikindlustusseltsi korrektset tegevust kogu ühenduses kas siis asutamiseõiguse või teenuste osutamise vabaduse alusel. Esmajoones peab ta suutma kasutada asjakohaseid kaitsemeetmeid või rakendada sanktsioone, mille eesmärk on takistada eeskirjade eiramist ja edasikindlustuse järelevalve õigusnormide rikkumist.
- (15) Sätestada tuleb teabevahetus pädevate asutuste ja asutuste või organite vahel, mis oma funktsiooni tõttu aitavad tugevdada finantsüsteemi stabiilsust. Edastatud teabe konfidentsiaalsuse huvides peab adressaatide loetelu olema rangelt piiratud. Seetõttu on vaja täpsustada tingimusi lubamaks eespoolnimetatud teabevahetust; lisaks sellele, kui on sätestatud, et teavet võib avalikustada üksnes pädeva asutuse selgelt väljendatud nõusolekul, võib teha nõusoleku andmise sõltuvaks rangete tingimuste täitmisest. Seoses sellega ja tagamaks pädeva asutuse korrektset järelevalvet edasikindlustusseltside üle sätestatakse käesolevas direktiivis kord, mis võimaldab liikmesriikidel sõlmida teabevahetuse osas kokkuleppeid kolmandate riikidega tingimusel, et edastatud teabe osas tagatakse asjakohane ametisaladuse hoidmine.
- (16) Edasikindlustusseltside usaldatavusnormatiivide järgimise järelevalve tugevdamiseks sätestatakse audiitorile kohustus teatada koheselt pädevale asutusele, kui ta saab vastavalt käesolevale direktiivile oma ametikohustuste täitmisel teada asjaoludest, millel on edasikindlustusseltsi finantsseisundile või juhtimisele või raamatupidamisele rasked tagajärjed. Eesmärke arvestades on soovitatav, et liikmesriigid sätestaksid audiitorile sellise kohustuse juhuks, kui ta tuvastab need asjaolud oma ametikohustuste täitmisel edasikindlustusseltsiga märkimisväärses seoses olevas ettevõtjas. Audiitori kohustus teatada pädevale asutusele teatud edasikindlustusseltsi puudutavaid asjaolusid või otsuseid, mis selguvad tema ametikohustuste täitmise käigus muus ettevõtjas kui kõnealuses edasikindlustusseltsis, ei muuda iseenesest audiitori ülesandeid selles ettevõtjas ega viisi, kuidas neid ülesandeid peab selles ettevõtjas täitma.
- (17) Sätestada tuleb käesoleva direktiivi kohaldamise olemasolevate edasikindlustusseltside suhtes, millel on tegevusluba või õigus tegeleda edasikindlustusega vastavalt liikmesriigi õigusnormidele juba enne direktiivi kohaldamist.
- (18) Võimaldamaks edasikindlustusseltsil täita oma kohustusi, peab päritoluliikmesriik nõudma edasikindlustusseltsilt piisavate kindlustustehniliste eraldiste moodustamist. Nende kindlustustehniliste eraldiste suurus määratakse vastavalt 19. detsembri 1991.a direktiivile 91/674/EMÜ kindlustusseltside raamatupidamise aasta- ja konsolideeritud aruannete kohta¹⁰ ja elukindlustuse edasikindlustuse osas tuleks lubada päritoluliikmesriigil sätestada täpsem kord vastavalt direktiivile 2002/83/EÜ.

¹⁰ EÜT L 374, 31.12.1991, lk 7. Direktiivi muudeti viimati Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2003/51/EÜ (ELT L 178, 17.7.2003, lk 16).

- (19) Krediidikindlustuse edasikindlustusega tegelevalt edasikindlustusseltsilt, mille krediidikindlustuse edasikindlustus moodustab enam kui väheolulise osa tema kogutegevusest, tuleb nõuda omavahenditest väljajääva tasanduseraldise moodustamist; selle eraldise suurus arvutatakse vastavalt ühele direktiivis 73/239/EMÜ toodud ja võrdväärsena käsitletud meetoditele; lisaks tuleb käesolevas direktiivis lubada päritoluliikmesriigil nõuda tema territooriumil asuva peakontoriga edasikindlustusseltsilt tasanduseraldise moodustamist muude riskide kui krediidiriski edasikindlustuse osas, järgides selles päritoluliikmesriigis kehtestatud korda.
- (20) Edasikindlustusseltsil peavad kindlustustehniliste eraldiste katteks olema edasikindlustusseltsi tegevuse tüüpi, eriti eeldatavate väljamaksete laadi, suurust ja kestust arvestavad varad tagamaks tema investeeringute piisavust, likviidsust, turvalisust, kvaliteeti, kasumlikkust ja vastavust, kusjuures ettevõtja tagab investeeringute mitmekesisuse ja asjakohase jaotuse ning investeeringud võimaldavad ettevõtjal asjakohaselt reageerida muutuvatele majandustingimustele, eelkõige arengutele finantsturgudel ja kinnisvaraturgudel, või raskete tagajärgedega katastroofidele.
- (21) Edasikindlustusseltsil peaks olema täiendav reserv lisaks kindlustustehnilistele eraldistele, mida tuntakse kui omavahendeid ja mis koosneksid vabadest varadest ning pädeva asutuse nõusolekul teistest bilansivälistest varadest ja mis oleks puhvriks äritegevuse negatiivse kõikumise korral. See nõue on usaldatavusnormatiivide järgimise järelevalve oluline komponent. Komisjoni poolt niinimetatud "Solvency II projekti" raames läbi viidud omavahenditele kehtivate eeskirjade läbivaatamisel tuleb edasikindlustusseltsi omavahendite normatiivi määramiseks kohaldada senistes otsekindlustustegevuse õigusaktides sätestatud korda.
- (22) Teatud edasikindlustuslepingute või -liikide iseärasuste arvestamiseks tuleb sätestada omavahendite normatiivi korrigeerimise võimaluse; korrigeerima peab komisjon oma asutamislepinguga sätestatud rakendusvolitusi teostades pärast konsulteerimist nõukogu direktiivi 91/675/EEC¹¹ alusel moodustatud kindlustuskomiteega. Need meetmed tuleb vastu võtta regulatiivkomitee menetlusega, mis on sätestatud komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlusi kehtestava nõukogu 28. juuni 1999. a otsuse 1999/468/EÜ¹² artiklis 5.
- (23) Käesolevas direktiivis sätestatud omavahenditeks sobilike varade loetelu vastab direktiivides 73/239/EMÜ ja 2002/83/EÜ toodule.

¹¹ EÜT L 374, 31.12.1991, lk 32.

¹² EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.

- (24) Edasikindlustusselts peab omama garantiifondi tagamaks piisavate vahendite olemasolu seltsi asutamisel ja seda, et seltsi tegevuse käigus ei langeks tema omavahendid kunagi allapoole maksejõulisuse miinimumtasest; siiski tuleb emattevõtja riske edasi kindlustava tüarettevõtja iseärasuste arvestamiseks lubada päritoluliikmesriigil kehtestada sellise ettevõtja jaoks väiksem minimaalne garantiifond.
- (25) Käesoleva direktiivi teatud sätted määratlevad miinimumstandardeid. Päritoluliikmesriigil peab olema õigus kehtestada tema pädevalt asutuselt tegevusloa saanud edasikindlustusseltside ja eelkõige omavahendite osas rangem kord.
- (26) Tuleb sätestada meetmed juhuks, kui edasikindlustusseltsi finantsseisund muutub selliseks, et tal on raske täita oma kindlustuslepingutest tulenevaid kohustusi. Teatud olukordades peab pädeval asutusel olema õigus sekkuda piisavalt varases etapis, kuid selle õiguse teostamisel peab pädev asutus teatama edasikindlustusseltsile järelevalvelise meetme rakendamise põhjused vastavalt kindla juhtimise ja põhjendatud protsessi põhimõtetele. Sellise olukorra jätkumisel ei tohi pädev asutus väljastada tõendit, mis kinnitaks piisavate omavahendite olemasolu edasikindlustusseltsil.
- (27) Tuleb sätestada koostöö liikmesriikide pädevate asutuste vahel, et tagada asutamiseõiguse ja teenuste osutamise vabaduse alusel tegutseva edasikindlustusseltsi poolt temale vastuvõtvast liikmesriigis kohaldatavate õigusnormide järgimist.
- (28) Sätestada tuleb kohtulik kaebeõigus tegevusloa andmisest keeldumise või tegevusloa tühistamise korral.
- (29) Oluline on sätestada, et väljaspool ühendust asuva peakontoriga ja ühenduses edasikindlustustega tegelevat edasikindlustusseltsi ei kohelda soodsamalt kui liikmesriigis asuva peakontoriga edasikindlustusseltsi.
- (30) Edasikindlustuse rahvusvahelisuse arvestamiseks tuleb lubada rahvusvaheliste kokkulepete sõlmimist kolmanda riigiga, eesmärgiga määratleda vahendid nende edasikindlustusseltside järelevalveks, mis tegutsevad mõlema lepinguosalise territooriumil.
- (31) Sätestada tuleb paindlik menetlus, mis võimaldaks hinnata ühenduse usaldatavusnormatiivide vastavust kolmandate riikide omadega, et parandada kolmandates riikides edasikindlustusteenuste liberaliseerimist kas asutamise või teenuste piiriülese osutamise kaudu. Selles osas sätestatakse käesolevas direktiivis kolmandate riikidega läbirääkimiste pidamise kord.
- (32) Komisjonil peab olema õigus vastu võtta rakendusmeetmeid tingimusel, et need ei muuda käesoleva direktiivi olulisi komponente. Need rakendusmeetmed peavad võimaldama ühendusel arvestada edasikindlustuse edasiste arengutega. Käesoleva direktiivi rakendamiseks vajalikud meetmed tuleb vastu võtta vastavalt otsusele 1999/468/EÜ.

- (33) Praegust ühenduse õigusraamistikku kindlustuse alal tuleb kohandada arvestamaks käesoleva direktiiviga kehtestatud edasikindlustusseltside uut järelevalvekorda ning tagamaks tervele kindlustussektorile järjepidevat õigusraamistikku. Eelkõige tuleb kohandada olemasolevaid õigusnorme, mis lubavad edasikindlustusseltsi “kaudset järelevalvet” otsekindlustusseltsi pädeva asutuse poolt. Lisaks tuleb kaotada praegused õigusnormid, mis võimaldavad liikmesriigil nõuda kindlustusseltsi tehniliste eraldiste katteks olevate varade pantimist, kui kindlustusseltsi edasikindlustajaks on käesoleva direktiivi alusel tegevusloa saanud edasikindlustusselts või teine kindlustusselts. Lõpuks tuleb sätestada, et edasikindlustusega tegeleva kindlustusseltsi omavahenditele, kui see tegevus moodustab olulise osa tema kogutegevusest, kehtib edasikindlustusseltsidele käesoleva direktiiviga kehtestatud maksejõulisuse kord. Seetõttu tuleb direktiive 73/239/EMÜ, 92/49/EMÜ ja 2002/83/EÜ vastavalt kohandada.
- (34) Direktiivi 98/78/EÜ tuleb muuta, et tagada täiendava järelevalve kehtimine kindlustus- või edasikindlustuskontserni edasikindlustusseltsile samal viisil nagu praegu kindlustuskontserni kindlustusseltsile.
- (35) Kuna liikmesriigid ei suuda kavandatud meetme eesmärki, nimelt edasikindlustustegevuse alustamise ja jätkamise jaoks õigusraamistiku loomist, piisavalt saavutada ning seetõttu saab seda meetme ulatuse ja mõju tõttu paremini saavutada ühenduse tasandil, võib ühendus võtta vastu meetmed vastavalt asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttele. Selles artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei ületa käesolev direktiiv selle eesmärgi saavutamiseks vajalikke piire. Kuna käesolev direktiiv määratleb miinimumstandardeid, võivad liikmesriigid kehtestada rangema korra,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

I JAOTIS – REGULEERIMISALA JA MÕISTED

Artikkel 1 –Reguleerimisala

1. Käesolev direktiiv sätestab sõltumatu tegevusena edasikindlustustegevuse alustamise ja jätkamise edasikindlustusseltsi poolt, mis tegeleb üksnes edasikindlustusega ja mis on asutatud liikmesriigis või mida soovitakse seal asutada.
2. Käesolevat direktiivi ei kohaldata:
 - a) kindlustusseltside suhtes, millele kohaldatakse direktiive 73/239/EMÜ ja 2002/83/EÜ;
 - b) direktiivi 73/239/EMÜ artikli 3 lõigetes 1 ja 2 viidatud tegevuste ja organite suhtes;
 - c) direktiivi 2002/83/EÜ artiklis 3 viidatud tegevuste ja organite suhtes;
 - d) liikmesriigi valitsuse teostatud edasikindlustustegevuse suhtes, kui see tegutseb olulistes avalikes huvides viimase võimaliku edasikindlustusandjana olukorras,

kus seda nõuab turuolukord ja kus kindlustuskaitset on edasikindlustusturult objektiivsetel põhjustel võimatu saada.

Artikkel 2 – Mõisted

1. Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:
 - (a) edasikindlustus tähendab tegevust, mis seisneb kindlustusseltsi, teise edasikindlustusseltsi või Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2003/41/EÜ¹³ reguleerimisalas oleva ametipensioneid maksva institutsiooni poolt ülekantud riskide vastuvõtmises;
 - (b) edasikindlustusselts tähendab ettevõtjat, mis on saanud ametliku tegevusloa vastavalt artiklile 3;
 - (c) filiaal tähendab edasikindlustusseltsi esindust või filiaali;
 - (d) asutamine tähendab edasikindlustusseltsi peakontorit või filiaali, arvestades punkti c;
 - (e) päritoluliikmesriik tähendab liikmesriiki, kus asub edasikindlustusseltsi peakontor;
 - (f) filiaali liikmesriik tähendab liikmesriiki, kus asub edasikindlustusseltsi filiaal;
 - (g) vastuvõttev liikmesriik tähendab liikmesriiki, kus edasikindlustusseltsil on filiaal või kus ta osutab teenuseid;
 - (h) kontroll tähendab emaettevõtja ja tütarettevõtja vahelist suhet nagu see on määratletud nõukogu direktiivi 83/349/EMÜ¹⁴ artiklis 1 või sellega sarnane suhe füüsilise või juriidilise isiku ja ettevõtja vahel;
 - (i) oluline osalus tähendab otsest või kaudset aktsiate või aktsiatega määratud hääle omamist 10 või enama protsendi ulatuses või nii, et see annab võimaluse mõjutada oluliselt selle ettevõtja juhtimist, milles osalust omatakse;
 - (j) emaettevõtja tähendab emaettevõtjat nagu see on määratletud direktiivi 83/349/EMÜ artiklites 1 ja 2;
 - (k) tütarettevõtja tähendab tütarettevõtjat nagu see on määratletud direktiivi 83/349/EMÜ artiklites 1 ja 2;
 - (l) pädev asutus tähendab riigiasutust, millele on seaduse või määrusega antud volitused teostada edasikindlustusseltside järelevalvet;
 - (m) märkimisväärne seos tähendab olukorda, kus kaks või rohkem füüsilist või juriidilist isikut on seotud:

¹³ ELT L 235, 23.9.2003, lk 10.

¹⁴ EÜT L 193, 18.7.1983, lk 1.

(i) *osaluse* kaudu, mis tähendab otsesest või kontrolli kaudu ettevõtja aktsiate või aktsiatega määratud hääle olemist 20 või enama protsendi ulatuses, või

(ii) *valitseva mõju* kaudu kõikidel direktiivi 83/349/EMÜ artikli 1 lõigetes 1 ja 2 viidatud juhtudel ning sellega sarnase suhte olemasolul füüsilise või juriidilise isiku ja ettevõtja vahel;

(n) *emaettevõtja riske edasikindlustav tütarettevõtja* tähendab edasikindlustusseltsi, mille omanikuks on kas muu finantsettevõtja kui kindlustusselts või edasikindlustusselts või kindlustus- või edasikindlustusseltside kontsern, mille suhtes kohaldatakse direktiivi 98/78/EÜ, või üks või mitu mittefinantsettevõtjat ja mille eesmärk on kindlustada edasi üksnes selle ettevõtja või nende ettevõtjate riske, millele ta kuulub, või selle ettevõtja või ettevõtjate kontserni riske, mille osa riske edasikindlustav tütarettevõtja on.

2. Lõike 1 punkti c tähenduses käsitletakse ettevõtja alalist kohalolu liikmesriigi territooriumil esinduse või filiaalina isegi juhul, kui see kohalolu ei toimu esinduse või filiaali kujul, vaid tähendab üksnes kontorit, mida juhib kas ettevõtja enda töötaja või isik, kes on sõltumatu, kuid kellel on alaline volitus tegutseda ettevõtja nimel nagu seda teeks esindus.

Lõike 1 punkti i tähenduses ja seoses artiklitega 7 ning 14 ja artiklis 14 viidatud teiste osalustasanditega tuleb arvestada direktiivi 2001/34/EÜ¹⁵ artiklis 92 nimetatud hääleõigust.

Lõike 1 punkti k tähenduses käsitletakse tütarettevõtja tütarettevõtjat selle ettevõtja tütarettevõtjana, mis on nende ettevõtjate põhiemaettevõtja.

Lõike 1 punkti m tähenduses käsitletakse tütarettevõtja tütarettevõtjat selle emaettevõtja tütarettevõtjana, mis on nende ettevõtjate eesotsas.

Lõike 1 punkti m tähenduses käsitletakse olukorda, kus kaks või rohkem füüsilist või juriidilist isikut on valitseva mõju kaudu ühe ja sama isikuga alaliselt seotud, käsitletakse ka nimetatud isikute vahelise märkimisväärse seosena.

3. Kui käesolevas direktiivis nimetatakse eurot, võetakse omavääringu konverteerimisväärtuseks alates iga aasta 31. detsembrist väärtus eelmise oktoobrikuu viimasel päeval, mille kohta on olemas euro konverteerimisväärtus kõigis vastavates ühenduse valuutades.

¹⁵ EÜT L 184, 6.7.2001, lk 66

II JAOTIS – EDASIKINDLUSTUSSELTSI ASUTAMINE EDASIKINDLUSTUSSELTSILE TEGEVUSLOA ANDMINE

Artikkel 3 – Tegevusloa põhimõte

Edasikindlustustegevuse alustamiseks on vaja eelnevat ametlikku tegevusluba.

Seda tegevusluba peavad päritoluliikmesriigi pädevalt asutuselt taotlema:

- (a) kõik edasikindlustusseltsid, kes asutavad selle riigi territooriumil oma peakontori;
- (b) kõik tegevusluba omavad edasikindlustusseltsid, kes pärast esimeses lõigus nõutava tegevusloa saamist laiendavad oma tegevust teistele kui juba tegevusloaga hõlmatud edasikindlustustegevustele.

Artikkel 4 – Tegevusloa ulatus

1. Artikli 3 alusel antud tegevusluba kehtib kogu ühenduses. See lubab edasikindlustusseltsil seal tegutseda kas asutamisoiguse või teenuste osutamise vabaduse alusel.

2. Tegevusluba antakse kahjukindlustuse edasikindlustuseks, elukindlustuse edasikindlustuseks või kõikideks edasikindlustustegevusteks vastavalt esitatud taotlusele.

Tegevusloa taotluse käsitlemisel analüüsitakse vastavalt artikli 6 punktile b ja artiklile 11 esitatud tegevuskava ning selle liikmesriigi tegevusloa tingimuste täitmist, kus soovitakse tegevusluba saada.

Artikkel 5 – Edasikindlustusseltsi vorm

1. Päritoluliikmesriik nõuab, et kõik tegevusluba taotlevad edasikindlustusseltsid tegutsesid üksnes I lisas kindlaksmääratud vormis.

Edasikindlustusselts võib tegutseda ka Euroopa äriühingu (SE) vormis nagu see on määratletud nõukogu määruses (EÜ) nr 2157/2001¹⁶.

2. Liikmesriigid võivad vajaduse korral asutada mistahes avalik-õiguslikus vormis ettevõtja tingimusel, et selline organ tegeleb edasikindlustustegevusega samadel tingimusel eraõiguslike ettevõtjatega.

Artikkel 6 – Tingimused

Päritoluliikmesriik nõuab kõikidelt tegevusluba taotlevatelt edasikindlustusseltsidelt, et nad:

¹⁶ EÜT L 294, 10.11.2001, lk1.

- a) piiraks oma tegevuse edasikindlustusega ja sellega seotud tegevustega; see nõue võib hõlmata valdusettevõtja funktsiooni ja tegevusi finantssektoris direktiivi 2002/87/EÜ¹⁷ artikli 2 punkti 8 tähenduses;
- b) esitaks tegevuskava artikli 11 kohaselt;
- c) omaksid artikli 40 lõikes 2 sätestatud minimaalset garantiifondi;
- d) tegutseksid hea maine ning vastava kutsevalifikatsiooni või kogemusega isikute tõhusal juhtimisel.

Artikkel 7 – Märkimisväärne seos

1. Kui edasikindlustusseltsi ja mõne teise füüsilise või juriidilise isiku vahel on märkimisväärne seos, annab pädev asutus tegevusloa ainult sel juhul, kui nimetatud seos ei takista tal teostada tõhusat järelevalvet.

Pädev asutus keeldub tegevusloa andmisest, kui kolmanda riigi õigusnormid, mis hõlmavad ettevõtjaga märkimisväärses seoses olevat üht või mitut füüsilist või juriidilist isikut, või nende jõustamisega seotud raskused takistavad tal teostada tõhusat järelevalvet.

2. Pädev asutus nõuab edasikindlustusseltsidelt vajalikku teavet, et pidevalt jälgida vastavust lõikes 1 nimetatud tingimustele.

Artikkel 8 – Edasikindlustusseltsi peakontor

Liikmesriigid nõuavad, et kindlustusseltside peakorterid oleksid samas liikmesriigis, kus on nende registrijärgne asukoht.

Artikkel 9 – Kindlustuslepingu tingimused ja preemiad

1. Käesolev direktiiv ei takista liikmesriikidel säilitada kehtivaid või kehtestada õigusnorme, mis nõuavad asutamislepingu ja põhikirja heakskiitmist ning kõigi muude harilikuks järelevalvetegevuseks vajalike dokumentide esitamist.

2. Liikmesriigid ei või võtta vastu sätteid, mis nõuavad kindlustuse üld- ja eritingimuste, kindlustusmaksete tariifide ja vormide ning selliste trükitud dokumentide eelnevat heakskiitmist või süstemaatilist esitamist, mida edasikindlustusselts kavatseb kasutada oma asjaajamises edasikindlustusvõtjatega.

¹⁷ ELT L 35, 11.2.2003, lk 1.

Artikkel 10 – Turu majanduslikud nõuded

Liikmesriigid ei tohi nõuda, et tegevusloa taotluste läbivaatamisel arvestataks turust tingitud majandusnõudeid.

Artikkel 11 – Tegevuskava

1. Artikli 6 punktis b viidatud tegevuskava sisaldab üksikasju või tõendeid järgneva kohta:

- (a) riskide laad, mida edasikindlustusselts kavatseb kindlustada;
- (b) edasikindlustusprogrammid, mida edasikindlustusselts kavatseb edasikindlustusvõtjatele pakkuda;
- (c) retrosessiooni juhtpõhimõtted;
- (d) minimaalse garantiifondi komponendid;
- (e) haldusteenuste ja kindlustustegevuse korraldamise hinnangulised kulud ning nende kulude katmiseks kavandatud rahalised vahendid.

2. Lisaks lõikes 1 toodud nõuetele peab tegevuskavas olema esimese kolme majandusaasta kohta:

- (a) halduskulude, välja arvatud asutamiskulude, ja eriti jooksvate üldkulude ja komisjonitasude kalkulatsioonid;
- (b) preemiate või sissemaksete ja kahjunõuete kalkulatsioonid;
- (c) bilansi prognoos;
- (d) kalkulatsioonid lepinguliste kohustuste ja omavahendite katmiseks kavandatud rahaliste vahendite kohta.

Artikkel 12 – Olulise osalusega aktsionärid ja liikmed

Päritoluliikmesriigi pädev asutus ei anna ettevõtjale edasikindlustustegevuse alustamise luba enne, kui talle on teatatud kõigi otseselt või kaudselt selles ettevõtjas olulist osalust omavate füüsilisest või juriidilisest isikust aktsionäride või liikmete nimed ning nende osaluse suurus.

Sama asutus keeldub tegevusloa väljaandmisest, kui asutus ei ole edasikindlustusseltsi aruka ja usaldusväärse juhtimise tagamise vajaduse arvessevõtmisel veendunud aktsionäride või liikmete sobivuses.

Artikkel 13 – Tegevusloa andmisest keeldumine

Igast tegevusloa andmisest keeldumise otsusest teatatakse koos üksikasjaliku põhjendusega kõnealusele ettevõtjale.

Iga liikmesriik sätestab õiguse pöörduda tegevusloa andmisest keeldumise korral kohtusse vastavalt artiklile 53.

Samasugune õigus sätestatakse juhtudeks, kui pädev asutus ei ole tegevusloa taotlust kuue kuu jooksul alates selle kättesaamisest läbi vaadanud.

Artikkel 14 – Eelnev konsulteerimine teise liikmesriigi pädeva asutusega

1. Teise kaasatud liikmesriigi pädeva asutusega tuleb konsulteerida enne tegevusloa andmist edasikindlustusseltsile, mis on:

- a) teises liikmesriigis tegevusloa saanud kindlustus- või edasikindlustusseltsi tütarettevõtja või
- b) teises liikmesriigis tegevusloa saanud kindlustus- või edasikindlustusseltsi emaettevõtja tütarettevõtja või
- c) sama füüsilise või juriidilise isiku valitseva mõju all, kelle valitseva mõju all on teises liikmesriigis tegevusloa saanud kindlustus- või edasikindlustusselts.

2. Krediidiasutuste või investeerimisühingute järelevalve eest vastutavate kaasatud liikmesriigi pädeva asutusega tuleb konsulteerida enne tegevusloa andmist edasikindlustusseltsile, mis on:

- a) ühenduses tegevusloa saanud krediidiasutuse või investeerimisühingu tütarettevõtja või
- b) ühenduses tegevusloa saanud krediidiasutuse või investeerimisühingu emaettevõtja tütarettevõtja või
- c) sama füüsilise või juriidilise isiku valitseva mõju all, kelle valitseva mõju all on ühenduses tegevusloa saanud krediidiasutus või investeerimisühing.

3. Lõigetes 1 ja 2 viidatud asjakohased pädevad asutused peavad konsulteerima esmajoonelise üksteisega, hinnates sama kontserni teise ettevõtja aktsionäride sobivust ja juhtimisega seotud isikute mainet ning kogemust. Nad peavad vastastikku üksteisele edastama aktsionäride sobivust ja juhtivate isikute mainet ning kogemust puudutavaid andmeid, mis on teiste kaasatud pädevate asutuste jaoks tegevusloa andmise ja samuti tegutsemistingimuste järgimise pideva hindamise seisukohalt asjakohased.

III JAOTIS – EDASIKINDLUSTUSTEgevuse TINGIMUSED

1. peatükk – Finantsjärelevalve põhimõtted ja meetodika

1. OSA – PÄDEV ASUTUS JA ÜLDINE KORD

Artikkel 15 – Pädev asutus ja järelevalve objekt

1. Edasikindlustusseltsi finantsjärelevalve, sealhulgas filiaalide kaudu või teenuste osutamise vabaduse alusel toimuva tegevuse järelevalve, on ainult päritoluliikmesriigi kohustus.

Kui vastuvõtva liikmesriigi pädeval asutusel on alust arvata, et edasikindlustusseltsi tegevus võib mõjutada selle majanduslikku usaldatavust, teatab ta sellest edasikindlustusseltsi päritoluliikmesriigi pädevale asutusele. See asutus teeb kindlaks, kas edasikindlustusselts järgib käesolevas direktiivis sätestatud usaldatavusnormatiive.

2. Finantsjärelevalve lõike 1 tähenduses hõlmab kogu edasikindlustusseltsi tegevust silmas pidades tema maksevõime, kindlustustehniliste eraldiste moodustamist ja nende kattevarade kontrollimist päritoluliikmesriigis ettenähtud eeskirjade või järgitavate tavade kohaselt ühenduse tasandil vastuvõetud sätete põhjal.

3. Edasikindlustusseltsi päritoluliikmesriik ei tohi edasikindlustusseltsil keelata retroseioonilepingu sõlmimist käesoleva direktiivi alusel tegevusloa saanud edasikindlustusseltsiga või direktiivide 73/239/EMÜ või 2002/83/EÜ alusel tegevusloa saanud kindlustusseltsiga otseselt selle edasikindlustusseltsi või kindlustusseltsi usaldusväarsuse tõttu.

4. Päritoluliikmesriigi pädev asutus nõuab, et igal edasikindlustusseltsil oleksid head juhtimis- ja raamatupidamistavad ning piisavad sisekontrollimehhanismid.

Artikkel 16 – Teises liikmesriigis asutatud filiaali järelevalve

Filiaali liikmesriik sätestab, et kui teises liikmesriigis tegevusloa saanud edasikindlustusselts tegutseb filiaali kaudu, võib päritoluliikmesriigi pädev asutus pärast filiaali liikmesriigi pädeva asutuse teavitamist kontrollida kohapeal ise või nende poolt selleks määratud isikute vahendusel ettevõtja finantsjärelevalve tagamiseks vajalikku teavet. Kontrollides võivad osaleda filiaali liikmesriigi ametiasutused.

Artikkel 17 – Raamatupidamine, usaldatavus- ja statistiline teave: järelevalvevolitused

1) Iga liikmesriik nõuab, et iga edasikindlustusselts, mille peakontor asub tema territooriumil, koostaks kõiki tegevusliike hõlmava aastaaruande oma varalise seisundi ja maksevõime kohta.

2) Liikmesriigid nõuavad, et nende territooriumil asuva peakontoriga edasikindlustusseltsid esitaksid korrapäraselt aruanded koos järelevalveks vajalike statistiliste dokumentidega. Pädevad asutused edastavad üksteisele kõik dokumendid ja kogu teabe, mida järelevalveks vaja on.

3) Liikmesriik võtab kõik vajalikud meetmed tagamaks, et pädeval asutusel on volitused ja vahendid, mis on vajalikud tema territooriumil asuva peakontoriga edasikindlustusseltside tegevuse järelevalveks, kaasa arvatud tegevus väljaspool seda territooriumi,

Pädev asutus peab olema eelkõige suuteline:

(a) korraldama üksikasjalikke küsitlusi elukindlustusseltsi olukorra ja kogu tegevuse kohta, muu hulgas kogudes teavet või nõudes edasikindlustustegevust käsitlevate dokumentide esitamist ning korraldades kohapealset kontrolli edasikindlustusseltsi ruumides;

(b) võtma edasikindlustusseltsi, selle direktorite või juhatajate või seda kontrollivate isikute suhtes kõik meetmed, mis on asjakohased ja vajalikud tagamaks, et selle edasikindlustusseltsi tegevus vastab nendele õigusnormidele, mida edasikindlustusselts peab igas liikmesriigis järgima;

(c) tagama nende meetmete täitmise, vajaduse korral sundi kasutades või kohtulikul teel.

Lisaks võivad liikmesriigid sätestada, et pädev asutus saab kogu teabe vahendajate valduses olevate lepingute kohta.

Artikkel 18 – Lepinguportfelli üleandmine

Riigisisestes õigusaktides ettenähtud tingimustel lubab liikmesriik oma territooriumil asuva peakontoriga edasikindlustusseltsidel osaliselt või tervikuna üle anda oma asutamiseõiguse või teenuste osutamise vabaduse alusel sõlmitud lepingute portfelli ühenduses asuvale vastuvõtvale edasikindlustusseltsile, kui vastuvõtva edasikindlustusseltsi päritoluliikmesriigi pädev asutus tõendab, et viimasel on pärast üleandmise arvestamist kolmandas peatükis nimetatud vajalikud omavahendid.

2. OSA – OLULINE OSALUS

Artikkel 19 – Omandamine

Liikmesriigid kohustavad iga füüsilist või juriidilist isikut, kes soovib kas otseselt või kaudselt omandada olulist osalust edasikindlustusseltsis, teatama sellest kõigepealt päritoluliikmesriigi pädevale asutusele, näidates omandatava osaluse suuruse. Lisaks peab selline isik teavitama päritoluliikmesriigi pädevat asutust juhul, kui ta taotleb oma olulise osaluse suurendamist sel määral, et tema osa hääleõigusest või tema omanduses olevast kapitalist on 20%, 33% või 50% või suurem või ulatub sellise määran, et edasikindlustusselts muutub tema tütarettevõtjaks.

Päritoluliikmesriigi pädeval asutusel on esimeses lõigus ettenähtud teate esitamise kuupäevast alates kuni kolm kuud aega, et sellisele kavatsusele vastuväiteid esitada, kui ta edasikindlustusseltsi kindla ja usaldusväärse juhtimise tagamise vajadust silmas pidades ei ole veendunud esimeses lõigus nimetatud isiku kvalifikatsioonis. Kui ta kõnealusele kavatsusele vastuväiteid ei esita, võib ta kindlaks määrata selle elluviimise maksimumtähtaja.

Artikkel 20 – Finantsettevõtja omandamine

Kui artiklis 19 nimetatud osaluse omandaja on teises liikmesriigi tegevusloa saanud kindlustusselts, edasikindlustusselts, krediidasutus või investeerimisühing või sellise ettevõtja emaettevõtja või sellist ettevõtjat kontrolliv füüsiline või juriidiline isik ja kui selle omandamise tulemusena see ettevõtja, kus omandaja soovib osalust saada, muutub omandaja tütarettevõtjaks või tema poolt kontrollitavaks ettevõtjaks, tuleb enne omandamise hindamist konsulteerida vastavalt artiklile 14.

Artikkel 21 - Võõrandamine

Liikmesriigid näevad ette, et iga füüsiline või juriidiline isik, kes soovib kas otseselt või kaudselt võõrandada olulist osalust edasikindlustusseltsis, teataks sellest kõigepealt päritoluliikmesriigi pädevale asutusele, näidates eeldatava osaluse suuruse.

Lisaks peab see isik teavitama pädevat asutust juhul, kui ta taotleb oma olulise osaluse vähendamist sel määral, et tema osa hääleõigusest või tema omanduses olevast kapitalist langeb alla 20%, 33% või 50% või sellisel määral, et edasikindlustusselts lakkab olemast tema tütarettevõtja.

Artikkel 22 – Pädeva asutuse teavitamine edasikindlustusseltsi poolt

Kui edasikindlustusselts saab teada, et tema kapitali osaluse omandamise või võõrandamise tõttu osalus kapitalis kasvab üle või langeb alla artiklites 19 ja 21 nimetatud piirmäärade, teatab ta sellest päritoluliikmesriigi pädevale asutusele.

Lisaks teatab ta pädevale asutusele vähemalt kord aastas olulisi osalusi omavate aktsionäride ja liikmete nimed ja kõnealuste osaluste suuruse, nagu see on esitatud aktsionäride ja liikmete üldkoosolekul või saadud börsil noteeritud äriühingutele kehtestatud eeskirjade täitmise tulemusena.

Artikkel 23 – Oluline osalus: Pädeva asutuse volitused

Kui artiklis 19 nimetatud isikute mõju tõenäoliselt kahjustab edasikindlustusseltsi kindlat ja usaldusväärset juhtimist, nõuavad liikmesriigid, et päritoluliikmesriigi pädev asutus võtaks asjakohaseid meetmeid sellise olukorra lõpetamiseks. Sellised meetmed võivad olla näiteks ettekirjutused, sanktsioonid juhtkonna suhtes või kõnealuste aktsionäride või liikmete aktsiatest tuleneva hääleõiguse peatamine.

Samasuguseid meetmeid kohaldatakse füüsiliste või juriidiliste isikute suhtes, kes ei täida artiklis 19 sätestatud kohustust anda eelnevat teavet. Kui osalus omandatakse pädeva asutuse vastuseisust hoolimata, näevad liikmesriigid olenemata mis tahes muudest sanktsioonidest ette kas vastava hääleõiguse peatamise, hääletamisel antud häälte õigustühiseks tunnistamise või võimaluse need õigustühiseks tunnistada.

3. OSA – AMETISALADUS JA TEABEVAHETUS

Artikkel 24 – Kohustus

1. Liikmesriigid näevad ette, et kõik isikud, kes töötavad või on töötanud pädeva asutuse heaks, ning pädeva asutuse huvides tegutsevad audiitorid ja eksperdid on kohustatud hoidma ametisaladust.

Tulenevalt sellest kohustusest ei tohi nad avaldada ühelegi isikule ega ametiasutusele neile ametikohustuste täitmisel teatavaks saanud konfidentsiaalset teavet, välja arvatud kokkuvõttena või üldistatuna, et edasikindlustusseltsi poleks võimalik identifitseerida; ilma et see piiraks kriminaalõiguse kohaldamist.

2. Sellest olenemata võib edasikindlustusseltsi pankroti või sundlikvideerimise korral tsiviilasja või kaubandusõigusliku menetluse käigus avalikustada konfidentsiaalset teavet, mis ei puuduta kõnealuse ettevõtja päästmise katsetega seotud kolmandaid isikuid.

Artikkel 25 – Teabevahetus liikmesriikide pädevate asutuste vahel

Artikkel 24 ei takista eri liikmesriikide pädevate asutuste teabevahetust edasikindlustusseltside suhtes kohaldatavate direktiivide alusel. Sellise teabe kohta kehtib artiklis 24 ettenähtud ametisaladuse hoidmise kohustus.

Artikkel 26 – Koostöökokkulepped kolmandate riikidega

Liikmesriigid võivad sõlmida kolmandate riikide pädevate asutuste või artikli 28 lõigetes 1 ja 2 määratletud kolmandate riikide ametiasutuste või organitega teabevahetust sätestavaid koostöölepinguid ainult tingimusel, et edastatava teabe kohta kehtib vähemalt käesolevas osas sätestatuga samaväärne ametisaladuse hoidmise kohustus. Sellise teabevahetuse eesmärk peab olema nimetatud ametiasutuste või organite järelevalvefunktsiooni täitmine.

Kui teave pärineb teisest liikmesriigist, võib seda avalikustada ainult selgesõnalisel kokkuleppel teabe avaldanud pädeva asutusega ja vajaduse korral üksnes selle asutusega kokkulepitud eesmärkidel.

Artikkel 27 – Konfidentsiaalse teabe kasutamine

Pädev asutus, kes saab konfidentsiaalset teavet artiklite 24 ja 25 alusel, võib seda kasutada ainult oma ametikohustuste täitmisel:

- (a) edasikindlustustegevuse alustamist reguleerivate tingimuste täitmise kontrolliks ja sellise tegevuse jälgimise hõlbustamiseks, pidades eriti silmas kindlustustehniliste eraldiste, omavahendite, haldus- ja raamatupidamiskorra ja sisekontrollimehhanismide jälgimist,
- (b) sanktsioonide rakendamiseks,
- (c) pädeva asutuse otsuste peale esitatud halduskaebuste korral või
- (d) kohtuasjades, mis on algatatud vastavalt artiklile 53 või erisätetele, mis on ette nähtud käesoleva direktiiviga ja teiste kindlustus- ja edasikindlustuse valdkonnas vastuvõetud direktiividega.

Artikkel 28 – Teabevahetus teiste asutustega

1. Artiklid 24-27 ei välista teabevahetust liikmesriigi piires, kui ühes ja samas liikmesriigis on kaks või rohkem pädevat asutust, ega liikmesriikide vahel, kui teavet vahetavad pädevad asutused ja:

- a) krediidi- ja muude finantsasutuste ametliku järelevalve eest vastutav asutus ning finantsturgude järelevalve eest vastutav asutus,
- b) organid, kes tegelevad kindlustus- ja edasikindlustusseltside likvideerimise ja pankroti ning muude samalaadsete menetlustega, ning
- c) isikud, kes vastutavad kindlustus- ja edasikindlustusseltside ning muude finantsasutuste raamatupidamise kohustusliku auditeerimise eest,

täites oma järelevalvefunktsiooni ja avaldades (sund)likvideerimise menetlusi või garantiifonde haldavatele organitele nende ametikohustuste täitmiseks vajalikku teavet. Nende ametiasutuste, organite ja isikute saadud teabe suhtes kohaldatakse artiklis 24 sätestatud ametisaladuse hoidmise kohustust.

2. Olenemata artiklitest 24-27 võivad liikmesriigid anda loa teabevahetuseks pädeva asutuse ja:

- a) ametiasutuste vahel, kes vastutavad kindlustus- või edasikindlustusseltside likvideerimise ja pankrotiga ning muude selliste menetlustega seotud organite kontrollimise eest või

b) ametiasutuste vahel, kes vastutavad kindlustus- või edasikindlustusseltside, krediidasutuste, investeerimisühingute ja teiste finantsasutuste raamatupidamise kohustusliku auditeerimisega tegelevate isikute kontrollimise eest või

c) kindlustus- või edasikindlustusseltside üle õiguslikku järelevalvet teostavate sõltumatute aktuaaride vahel, samuti organite vahel, kes vastutavad nimetatud aktuaaride kontrollimise eest.

Liikmesriigid, kes kasutavad esimeses alalõikes ettenähtud võimalust, nõuavad vähemalt järgmiste tingimuste täitmist:

a) kõnealune teave on mõeldud esimeses alalõikes nimetatud kontrolli või õigusliku järelevalve teostamiseks;

b) selliselt saadud teabe kohta kehtib artiklis 24 kehtestatud ametisaladuse hoidmise kohustus;

c) kui teave pärineb mõnest teisest liikmesriigist, võib seda avalikustada ainult selgesõnalisel kokkuleppel teabe avaldanud pädeva asutusega ja vajaduse korral üksnes selle asutusega kokkulepitud eesmärkidel.

Liikmesriigid teevad komisjonile ja teistele liikmesriikidele teatavaks nende ametiasutuste, isikute ja organite nimed, kes käesoleva lõike kohaselt võivad teavet saada.

2. Olenemata artiklitest 24-27 võivad liikmesriigid rahandussüsteemi stabiilsuse ja terviklikkuse tugevdamise eesmärgil anda loa teabevahetuseks pädevate asutuste ja nende ametiasutuste või organite vahel, kes seaduse järgi vastutavad äriühinguõiguse rikkumiste tuvastamise ja uurimise eest.

Liikmesriigid, kes kasutavad esimeses alalõikes ettenähtud võimalust, nõuavad vähemalt järgmiste tingimuste täitmist:

a) kõnealune teave on mõeldud esimeses alalõikes nimetatud ülesande täitmiseks;

b) selliselt saadud teabe kohta kehtib artiklis 24 kehtestatud ametisaladuse hoidmise kohustus;

c) kui teave pärineb mõnest teisest liikmesriigist, võib seda avalikustada ainult selgesõnalisel kokkuleppel teabe avaldanud pädeva asutusega ja vajaduse korral üksnes selle asutusega kokkulepitud eesmärkidel.

Kui ühe liikmesriigi ametiasutused või organid, mida on nimetatud esimeses alalõikes, täidavad oma tuvastamis- ja uurimisülesandeid selleks ametisse nimetatud eripädevusega isikute kaasabil, kes ei tööta riiklikus sektoris, võib esimeses alalõikes ettenähtud teabevahetuse võimalus laieneda nimetatud isikutele teises alalõikes kindlaksmääratud tingimustel.

Teise alalõike viimase taande rakendamiseks teatavad esimeses alalõikes nimetatud ametiasutused või organid teabe avalikustanud pädevatele asutustele nende isikute nimed ja täpsed kohustused, kellele nimetatud teave tuleb saata.

Liikmesriigid teevad komisjonile ja teistele liikmesriikidele teatavaks nende ametiasutuste ja organite nimed, kes käesoleva lõike kohaselt võivad teavet saada.

*Artikkel 29 – Teabe edastamine
keskpankadele ja rahandusasutustele*

Käesolev osa ei takista pädeval asutusel edastamast teavet keskpankadele ja teistele samasuguse rahandusasutuse funktsiooniga organitele ning vajaduse korral teistele maksesüsteemide kontrollimise eest vastutavatele organitele, kui seda teavet edastatakse nende ülesannete täitmise eesmärgil. Samuti ei takista see sellistel ametiasutustel või organitel edastamast pädevatele asutustele sellist teavet, mida nad vajavad artikli 27 tähenduses.

Nii viisi saadud teabe suhtes kehtib käesolevas osas sätestatud ametisaladuse kohustus.

*Artikkel 30 – Teabe avalikustamine
finantsseadusandluse eest vastutavatele
riigiasutustele*

Olenemata artiklitest 24 ja 27 võivad liikmesriigid õigusnormides ettenähtud tingimustel lubada teavat teavet edastada ka teistele oma keskvalitsuse asutustele, kes vastutavad krediitiasutuste, finantsasutuste, investeerimisteenuste ja kindlustus- või edasikindlustusseltside järelevalvet käsitlevate õigusaktide eest, ning nende asutuste nimel tegutsevatele inspektoritele.

Sellistel tingimustel võib teavet edastada siiski vaid usaldatavusnormatiivide täitmise kontrollimiseks.

Liikmesriigid peavad siiski sätestama, et artikli 25 ja artikli 28 lõike 1 alusel ning artiklis 16 nimetatud kohapealse kontrollimise käigus saadud teavet võib käesolevas lõikes nimetatud juhtudel avalikustada ainult siis, kui selleks on selgesõnaline nõusolek teabe avalikustanud pädevatelt asutustelt või selle liikmesriigi pädevalt asutuselt, mis riigis toimus kohapealne kontroll.

4. OSA – AUDIITORI ÜLESANDED

Artikkel 31 – Audiitori ülesanded

1. Liikmesriigid sätestavad vähemalt, et iga vastavalt nõukogu direktiivile 84/253/EMÜ¹⁸ tegevusloa saanud isik on nõukogu direktiivi 78/660/EMÜ¹⁹ artiklis 51, nõukogu direktiivi

¹⁸ EÜT L 126, 12.5.1984, lk 20.

¹⁹ EÜT L 222, 14.8.1978, lk 11.

83/349/EMÜ artiklis 37 või nõukogu direktiivi 85/611/EMÜ²⁰ artiklis 31 kirjeldatud ülesannete või muude seadusest tulenevate ülesannete täitmisel edasikindlustusseltsis kohustatud viivitamata teatama pädevale asutusele kõigest selle ettevõtjaga seotud asjaoludest või otsustest, mis talle on ülesannete täitmise jooksul teatavaks saanud ja mis võivad:

- a) oluliselt rikkuda tegevusloa andmise tingimusi sätestavaid või konkreetselt kindlustus- või edasikindlustusseltside tegevuse jätkamist reguleerivaid õigusnorme või
- b) mõjutada edasikindlustusseltsi tegevuse jätkamist või
- c) viia raamatupidamisarvestuse kinnitamata jätmiseni või tuua kaasa lisatingimusi.

Samuti on nimetatud isik kohustatud ette kandma kõikidest talle tööülesannete täitmisel teatavaks saanud esimeses alalõikes kirjeldatud asjaoludest ja otsustest ettevõtjas, millel on kontrollisuhetest tulenevalt märkimisväärne seos edasikindlustusseltsiga, kus ta oma eespool nimetatud tööülesandeid täidab.

2) Kui isikud, kes on saanud direktiivi 84/253/EMÜ kohase tegevusloa, edastavad pädevale asutusele heas usus teavet lõikes 1 nimetatud asjaolude või otsuste kohta, ei käsitleta seda lepingu või õigusnormidega teabe avaldamisele kehtestatud piirangute rikkumisena ning nimetatud isikud ei kannu selle eest mingit vastutust.

2. peatükk – Nõuded kindlustustehnilistele eraldistele

Artikkel 32 – Kindlustustehniliste eraldiste moodustamine

1) Päritoluliikmesriik nõuab, et iga edasikindlustusselts moodustaks kogu oma tegevuse jaoks piisavad kindlustustehnilised eraldised.

Selliste kindlustustehniliste eraldiste summa määratakse kindlaks vastavalt direktiivis 91/674/EMÜ sätestatud korrale. Vajaduse korral võib liikmesriik sätestada konkreetsema korra vastavalt direktiivi 2002/83/EÜ artiklile 20.

2) Liikmesriik ei säilita ega vii sisse ettemakstud preemiate ja rahuldamata nõuete eraldiste kattevarade pantimist nõudvat brutoreserveerimise süsteemi, kui edasikindlustusandja on käesoleva direktiivi alusel tegevusloa saanud edasikindlustusselts või vastavalt direktiividele 73/239/EMÜ või 2002/83/EÜ tegevusloa saanud kindlustusselts.

3) Kui päritoluliikmesriik lubab kindlustustehniliste eraldiste katmiseks kasutada nõudeid käesoleva direktiivi alusel tegevusluba mitteomava edasikindlustusseltsi või direktiivide 73/239/EMÜ või 2002/83/EÜ alusel tegevusluba mitteomava kindlustusseltsi vastu, kinnitab ta lubatud protsendimäära.

Artikkel 33 – Tasanduseraldis

1. Päritoluliikmesriik nõuab tasanduseraldise moodustamist kõikidelt edasikindlustusseltsidelt, kes kindlustavad edasi direktiivi 73/239/EMÜ lisa punkti A 14. liigi

²⁰ EÜT L 375, 31.12.1985, lk 3.

riske, et katta majandusaasta jooksul sellest liigist tulenev kindlustustehniline puudujääk või keskmisest suuremad nõuded.

2. Krediidikindlustuse edasikindlustuse tasanduseraldis arvutatakse päritoluliikmesriigi poolt vastavalt ühele direktiivi 73/239/EMÜ lisa punktis D toodud ja võrdväärsena käsitletud neljast meetodist sätestatud korrale.

3. Päritoluliikmesriik võib edasikindlustusseltsi vabastada krediidiriski edasikindlustuse tasanduseraldise moodustamise kohustusest, kui krediidiriski edasikindlustusest saadud kindlustusmaksed või sissemaksed moodustavad vähem kui 4% tema kindlustusmaksete või sissemaksete kogusummast ja vähem kui 2 500 000 eurot.

4. Päritoluliikmesriik võib kõikidelt edasikindlustusseltsidelt nõuda tasanduseraldise moodustamist teiste liikide kui krediidikindlustuse osas. Tasanduseraldis arvutatakse vastavalt päritoluliikmesriigi kehtestatud korrale.

Artikkel 34 – Kindlustustehniliste eraldiste kattevara

Kindlustustehniliste eraldiste kattevara arvestab edasikindlustusseltsi äritegevuse liiki, eriti eeldatavate väljamaksete laadi, suurust ja kestust viisil, mis tagab tema investeeringute piisavuse, likviidsuse, turvalisuse, kvaliteedi, kasumlikkuse ja vastavuse, ja ettevõtja tagab investeeringute mitmekesisuse ja asjakohase jaotuse ning investeeringud võimaldavad ettevõtjal asjakohaselt reageerida muutuvatele majandustingimustele, eelkõige arengutele finantsturgudel ja kinnisvaraturgudel või raskete tagajärgedega katastroofidele.

3. peatükk – Nõuded omavahenditele ja garantiifond

1. OSA – OMAVAHENDID

Artikkel 35 – Üldine kord

Iga liikmesriik nõuab, et igal edasikindlustusseltsil, kelle peakontor asub tema territooriumil, oleks kogu oma tegevuse jaoks igal ajahetkel piisavalt omavahendeid, mis vastaksid vähemalt käesoleva direktiivi nõuetele.

Artikkel 36 – Lubatud omavahendid

1. Omavahendid koosnevad edasikindlustusseltsi varadest, millest on maha arvatud kõik prognoositavad kohustused ja immateriaalne vara, sealhulgas:

(a) sissemakstud aktsiakapital või vastastikuse edasikindlustusseltsi korral tegelikud esialgsed vahendid koos kõigi liikmete arvetega, mis vastavad järgmistele tingimustele:

(i) asutamisleping ja põhikiri peavad ette nägema, et nendelt arvetelt võib liikmetele makseid teha ainult niivõrd, kui see ei põhjusta omavahendite langemist nõutavast tasemest madalamale, või pärast ettevõtja likvideerimist, kui kõik ettevõtja muud võlad on makstud;

(ii) asutamisleping ja põhikiri peavad kõigi punktis i nimetatud maksete suhtes, mis ei ole seotud liikmeksõleku isikliku lõpetamisega, ette nägema, et pädevale asutusele tuleb teatada vähemalt kuu aega ette ja see võivad selle aja jooksul makse keelata;

(iii) asutamislepingu ja põhikirja asjakohaseid sätteid võib muuta ainult juhul, kui pädev asutus on kinnitanud, et tal ei ole muutmisele vastuväiteid, kui punktides i ja ii nimetatud tingimustest ei tulene teisiti;

- (b) lepingulistele kohustustele mittevastavad kohustuslikud ja vabad reservid;
- (c) eelmiste perioodide jaotamata kasum või kahjum pärast dividendide mahaarvamist.

2. Omavahendeid vähendatakse edasikindlustusseltsi otseses valduses olevate oma aktsiate summa võrra.

Nende edasikindlustusseltside omavahenditest, kes hindavad oma kahjukindlustuse tehnilised eraldised alla või vähendavad neid, et rahuldamata nõuetes võetaks arvesse vastavalt direktiivi 91/674/EMÜ artikli 60 lõike 1 punktile g lubatud investeeringutulu, lahutatakse aruannete lisades toodud allahindamata või vähendamata tehniliste eraldiste väärtuse ja allahinnatud tehniliste eraldiste väärtuse vahe. See korrigeerimine toimub kõikide direktiivi 73/239/EMÜ lisa punktis A loetletud riskide, välja arvatud selle lisa liikide 1 ja 2 all loetletud riskide osas. Kindlustustehnilistesse eraldistesse kaasatud annuiteetide allahindamist ei tule korrigeerida muude liikide kui selle lisa liikide 1 ja 2 osas.

Lisaks alalõigetes 1 ja 2 toodud vähendustele lahutatakse omavahenditest:

- (a) osalused, mida edasikindlustusselts omab järgmistes ettevõtjates:
 - i)– kindlustusselts direktiivi 73/239/EMÜ artikli 6, direktiivi 2002/83/EÜ artikli 4 või direktiivi 98/78/EÜ artikli 1 punkti b tähenduses,
 - ii) edasikindlustusselts käesoleva direktiivi artikli 3 tähenduses või kolmanda riigi edasikindlustusselts direktiivi 98/78/EÜ artikli 1 lõike 1 tähenduses,
 - iii) kindlustusvaldusettevõtja direktiivi 98/78/EÜ artikli 1 punkti i tähenduses,
 - iv) krediidasutus ja finantsasutus direktiivi 2000/12/EÜ artikli 1 lõigete 1 ja 5 tähenduses,
 - v) investeerimisühing ja finantsasutus nõukogu direktiivi 93/22/EMÜ²¹ artikli 1 lõike 2 ning nõukogu direktiivi 93/6/EMÜ²² artikli 2 lõigete 4 ja 7 tähenduses;

²¹ EÜT L 141, 11.6.1993, lk 27.

²² EÜT L 141, 11.6.1993, lk 1.

(b) järgmised kirjed, mis on edasikindlustusseltsil seoses punktis a määratletud ettevõtjatega, mille osalust ta omab:

- i) lõikes 4 nimetatud instrumendid,
- ii) direktiivi 2002/83/EÜ artikli 27 lõikes 3 nimetatud instrumendid,
- iii) direktiivi 2000 /12/EÜ artiklis 35 ja artikli 36 lõikes 3 nimetatud allutatud laenukapital ja instrumendid.

Kui teise krediidasutuse, investeerimisühingu, kindlustus- või edasikindlustusseltsi või kindlustusvaldusettevõtja aktsiaid omatakse ajutiselt finantsabi eesmärgil, et see ettevõtja ümber korraldada või päästa, võib pädev asutus loobuda neljanda alalõike punktides a ja b viidatud vähendamise sätetest.

Alternatiivina nende neljanda alalõike punktides a ja b nimetatud kirjete lahutamisele, mida edasikindlustusselts omab krediidasutuses, investeerimisühingus ja finantsasutuses, võib liikmesriik lubada edasikindlustusseltsil kohaldada direktiivi 2002/87/EÜ I lisas toodud *mutatis mutandis* meetodeid 1, 2 ja 3. Esimest meetodit (raamatupidamise konsolideerimine) kohaldataks üksnes siis, kui pädev asutus on rahul integreeritud juhtimise ja sisekontrolli tasemega ettevõtjates, mis kuuluvad konsolideerimisele. Valitud meetodit tuleb kohaldada järjepidevalt pikema aja jooksul.

Liikmesriik võib näha ette, et käesolevas direktiivis sätestatud omavahendite suuruse arvutamiseks ei ole direktiivi 98/78/EÜ või direktiivi 2002/87/EÜ alusel täiendava järelevalve alla kuuluvatel edasikindlustusseltsidel vaja lahutada neljanda alalõike punktides a ja b viidatud kirjeid, mida omatakse täiendava järelevalve alla kaasatud krediidasutuses, investeerimisühingus, finantsasutuses, kindlustus- või edasikindlustusseltsis või kindlustusvaldusettevõtjas.

Käesolevas lõikes viidatud osaluste lahutamise eesmärgil tähendab osalus osalust direktiivi 98/78/EÜ tähenduses.

3. Omavahendid võivad koosneda ka järgmistest osadest:

(a) kumulatiivne eelisaktsiakapital ja allutatud laenukapital võivad moodustada kuni 50% omavahenditest või omavahendite normatiivist, olenevalt sellest, kumb on madalam; sellest summast kuni 25% võib olla fikseeritud tähtajaga allutatud laene või kumulatiivset eelisaktsiakapitali, tingimusel et edasikindlustusseltsi pankroti või likvideerimise korral on olemas siduvad lepingud, mille alusel allutatud laenukapital või eelisaktsiad on väiksema tähtsusega kui kõigi teiste võlausaldajate nõuded ja need makstakse tagasi alles siis, kui kõik teised sel ajal maksmata võlad on tasutud.

Allutatud laenukapital peab vastama ka järgmistele tingimustele:

(i) arvesse võib võtta üksnes täielikult sissemakstud vahendeid;

(ii) fikseeritud tähtajaga laenude puhul peab esialgne tähtaeg olema vähemalt viis aastat. Hiljemalt aasta enne tagasimaksetähtpäeva peab edasikindlustusselts esitama pädevale asutusele heakskiitmiseks kava selle kohta, kuidas omavahendeid nõutaval tasemel hoitakse või tähtpäevaks sellele tuuakse, juhul kui määra, mille ulatuses laenu võib lugeda omavahendite osaks, järk-järgult ei vähendata vähemalt viimase viie aasta jooksul enne tagasimaksetähtpäeva. Pädev asutus võib lubada selliste laenude varasemat tagasimaksmist juhul, kui taotluse esitab emiteerinud edasikindlustusselts ja selle omavahendid ei lange nõutavast tasemest madalamale;

(iii) laenud, mille tagasimaksetähtpäeva ei ole määratud, võib tagasi maksta üksnes viieaastase etteteatamisega, välja arvatud juhul, kui laene ei käsitleta enam omavahendite osana või kui varasemaks tagasimaksmiseks on vaja pädeva asutuse eelnevat nõusolekut. Viimasel juhul peab edasikindlustusselts teatama pädevale asutusele sellest vähemalt kuus kuud enne kavatsatud tagasimaksetähtpäeva, täpsustades omavahendid ja omavahendite normatiivi nii enne kui ka pärast kõnealust tagasimaksmist. Pädev asutus lubab tagasimaksmist ainult juhul, kui edasikindlustusseltsi omavahendid ei lange nõutavast tasemest madalamale;

iv) laenuleping ei või sisaldada tingimusi, mille kohaselt teatud asjaoludel, välja arvatud edasikindlustusseltsi likvideerimine, kuulub võlg tagasimaksmisele enne kokkulepitud tagasimaksekuupäeva;

(v) laenulepingut võib muuta ainult juhul, kui pädev asutus on kinnitanud, et temal ei ole muudatustele vastuväiteid;

(b) väärtpaberid, mille tagasimaksetähtpäeva ei ole määratud, ja muud instrumendid, sealhulgas muud kui punktis a nimetatud kumulatiivsed eelisaktsiad, võivad koos punktis a nimetatud allutatud laenukapitaliga moodustada kuni 50% omavahenditest või omavahendite normatiivist, olenevalt sellest, kumb on madalam, kui on täidetud järgmised tingimused:

(i) neid ei või tagasi maksta esitaja algatusel ega ilma pädeva asutuse eelneva nõusolekuta;

(ii) emissioonileping peab võimaldama edasikindlustusseltsil laenuintressi maksmist edasi lükata;

(iii) laenuandja nõuded edasikindlustusseltsi vastu peavad tähtsuse järjekorras täielikult järgnema kõikidele allutamata võlausaldajate nõuetele;

(iv) väärtpaberite emiteerimist reguleerivad dokumendid peavad ette nägema võla ja maksmata intresside kasutamist kahjumi katteks, võimaldades edasikindlustusseltsil tegevust jätkata;

(v) arvesse võib võtta üksnes täielikult sissemakstud summasid.

4. Kui ettevõtja on päritoluliikmesriigi pädevale asutusele esitanud põhjendatud taotluse ja pädev asutus on sellega nõustunud, võivad omavahendid koosneda ka järgmistest osadest:

(a) pool sissemaksmata aktsiakapitalist või esialgsetest vahenditest, kui sissemakstud osa ulatub 25 protsendini aktsiakapitalist või esialgsetest vahenditest, kuid kuni 50 protsendini omavahenditest või omavahendite normatiivist, olenevalt sellest, kumb on madalam;

(b) muutuva sissemaksega vastastikuse kahjukiindlustusseltsi nõuded oma liikmetele teha majandusaasta jooksul täiendavaid sissemakseid, ulatuses, mis võrdub poolega maksimaalse sissemakse ja tegelikult sooritatud sissemakse vahest ja kuni 50 protsendini omavahenditest või omavahendite normatiivist, olenevalt sellest, kumb on madalam. Pädev asutus peab välja andma juhendi, mis määrab kindlaks tingimused, mille alusel võib täiendada sissemaksed heaks kiita;

(c) varade hindamisel selguvad varjatud netovahendid, kui need ei ole erandlikku laadi.

5. Lisaks võivad elukindlustuse edasikindlustuse korral, kui ettevõtja on päritoluliikmesriigi pädevale asutusele esitanud põhjendatud taotluse ja pädev asutus on sellega nõustunud, omavahendid koosneda ka järgmistest osadest:

(a) kuni 31. detsembrini 2009 summa, mis vastab 50 protsendile kindlustusseltsi edaspidisest kasumist, kuid ei ületa 25 protsenti omavahenditest või omavahendite normatiivist, olenevalt sellest, kumb on madalam; edaspidise kasumi suuruse määratlemiseks korrutatakse eeldatav aastakasum teguriga, mis vastab kindlustuspoliiside keskmisele järelejäänud kehtivusajale; kasutatav tegur ei või olla suurem kui kuus; eeldatav aastakasum ei tohi ületada direktiivi 2002/83/EÜ artikli 2 lõikes 1 loetletud tegevuse viie viimase majandusaasta kasumite matemaatilist keskmist.

Pädev asutus võib nõustuda sellise summa arvestamisega omavahendite hulka üksnes sel juhul, kui:

(i) pädevale asutusele esitatakse aktuaari aruanne, milles tõendatakse nimetatud tulevaste kasumite tekkimise tõenäosust, ja

(ii) seda osa lõike 5 punktis c nimetatud varjatud netovahenditest moodustuvast tulevasest kasumist ei ole juba arvesse võetud;

(b) zillmereerimata või osaliselt zillmereeritud matemaatilise eraldise ja kindlustusmaksetes sisalduvate sõlmimisväljaminekute lisaga samaväärse määraga zillmereeritud matemaatilise eraldise vahe, kui zillmereerimist ei toimu või kui zillmereerimine on väiksema ulatusega kui kindlustusmaksetes sisalduvate sõlmimisväljaminekute lisa; nimetatud summa ei tohi siiski olla suurem kui 3,5% elukindlustustegevuse asjaomaste kogusummade ja kõigi zillmereerimist võimaldavate poliiside matemaatiliste eraldiste vahede summast; nimetatud vahest arvatakse maha võimalikud varadena raamatupidamisdokumentidesse kantud amortiseerimata sõlmimisväljaminekud.

6. Lõigete 1 kuni 5 muudatused omavahenditeks sobivate osade tehnilisi kohandusi õigustava arengu arvessevõtmiseks võetakse vastu käesoleva direktiivi artikli 55 lõikes 2 sätestatud korras.

2. OSA – OMAVAHENDITE NORMATIIV

Artikkel 37 – Kahjukindlustuse edasikindlustuse omavahendite normatiiv

1. Omavahendite normatiiv määratakse kas kindlustusmaksete või sissemaksete igaaastase summa või viimase kolme majandusaasta kahjunõuete keskmise määra alusel.

Ent edasikindlustusseltsi puhul, kes põhiliselt kindlustab ainult ühe või mitme riski, nagu krediidi, tormi, rahe või külma vastu, arvutatakse kahjunõuete keskmine määr viimase seitsme majandusaasta põhjal.

2. Kui artiklist 40 ei tulene teisiti, võrdub omavahendite normatiiv lõigetes 3 ja 4 nimetatud kahest tulemusest suuremaga.

3. Kindlustusmaks alus arvutatakse, kasutades suurimat allpool esitatud viisil arvutatud kindlustusmaksete või sissemaksete kogusummat ja teenitud kindlustusmaksete või sissemaksete kogusummat.

Direktiivi 73/239/EMÜ lisa punktis A loetletud liikide 11, 12 ja 13 kindlustusmaksleid või sissemaksleid suurendatakse 50%.

Teatud edasikindlustustegevuste või lepingutüüpide korral võib nende tegevuste või lepingutüüpide iseärasuste arvestamiseks suurendada teiste liikide kui direktiivi 73/239/EMÜ lisa punktis A loetletud liikide 11, 12 ja 13 kindlustusmaksleid või sissemaksleid kuni 50% vastavalt käesoleva direktiivi artikli 55 lõikes 2 viidatud menetluskorrale. Kindlustusmaksed või sissemaksed, kaasa arvatud kindlustusmaksete või sissemaksetega kaasnevad maksud, mis kuuluvad maksmisele viimase majandusaasta edasikindlustuse tulemusena, liidetakse kokku.

Sellest summast lahutatakse viimasel majandusaastal tühistatud kindlustusmaksete või sissemaksete kogusumma, samuti nende maksude ja lõivude kogusumma, mis on seotud selles summas sisalduvate kindlustusmaksete või sissemaksetega.

Niiviisi saadud summa jaotatakse kaheks osaks, esimene osa on kuni 50 miljonit eurot, teine hõlmab ülejääki; nimetatud osadest arvutatakse välja vastavalt 18% ja 16% ning need liidetakse kokku.

Sel viisil saadud summa korrutatakse suhtarvuga, mis saadakse, jagades pärast retrosessioonist saadavate summade lahutamist edasikindlustusseltsile jääva kolme viimase majandusaasta kindlustuskohustuste summa ja nõuete kogusumma; nimetatud suhtarv ei tohi mingil juhul olla väiksem kui 50%.

Pädeva asutuse loal võib kindlustusmaksete või sissemaksete eraldamiseks kasutada statistilisi meetodeid.

4. Nõuete alus arvutatakse järgmiselt, kasutades direktiivi 73/239/EMÜ lisa punktis A loetletud liikide 11, 12 ja 13 puhul 50% võrra suurendatud nõudeid, eraldisi ja makstud nõudeid.

Teatud edasikindlustustegevuste või lepingutüüpide korral võib nende tegevuste või lepingute iseärasuste arvestamiseks suurendada teiste liikide kui direktiivi 73/239/EMÜ lisa punktis A loetletud liikide 11, 12 ja 13 nõuete eraldisi ja makstud nõudeid kuni 50% vastavalt käesoleva direktiivi artikli 55 lõikes 2 viidatud menetluskorrale.

Lõikes 1 täpsustatud ajavahemikel rahuldatud nõuete summad liidetakse kokku, lahutamata retrosessionäärde makstud nõudeid.

Sellele summale lisatakse rahuldamata nõuete eraldiste summa viimase majandusaasta lõpus.

Sellest summast lahutatakse lõikes 1 täpsustatud ajavahemike jooksul makstud nõuete summa.

Allesjäänud summast lahutatakse teise majandusaasta alguses enne viimast majandusaastat, mille kohta on aruanded, olemasolevate rahuldamata nõuete eraldiste summa. Kui lõikes 1 kehtestatud uuritav periood on seitse aastat, arvatakse maha kuuenda majandusaasta alguses enne viimast majandusaastat, mille kohta on aruanded, olemasolevate rahuldamata nõuete eraldiste summa.

Vastavalt lõikes 1 ettenähtud uuritavale perioodile jaotatakse üks kolmandik või üks seitsmendik nii saadud summast kaheks osaks, esimene osa on kuni 35 miljonit eurot, teine hõlmab ülejäägi; esimesest osast arvutatakse 26% ja teisest 23% ning liidetakse kokku.

Sel viisil saadud summa korrutatakse suhtarvuga, mis saadakse, jagades pärast retrosessiooni saadavate summade lahutamist edasikindlustusseltsile jääva kolme viimase majandusaasta kindlustuskohustuste summa ja nõuete kogusumma; nimetatud suhtarv ei tohi mingil juhul olla väiksem kui 50%.

Pädeva asutuse loal võib nõuete, eraldiste ja tagasi nõutud summade määramiseks kasutada statistilisi meetodeid.

5. Kui lõigete 2, 3 ja 4 kohaselt arvutatud omavahendite normatiiv on madalam kui eelmise aasta omavahendite normatiiv, peab see olema vähemalt niisama suur kui eelmise aasta omavahendite normatiiv, mida on korrutatud viimase majandusaasta lõpu rahuldamata nõuetega seotud kindlustustehniliste eraldiste ja viimase majandusaasta alguse rahuldamata nõuetega seotud kindlustustehniliste eraldiste suhtarvuga. Nende arvutuste puhul arvutatakse kindlustustehnilised eraldised retrosessiooni võrra vähendatuna, kuid see suhtarv ei tohi mingil juhul olla suurem kui üks.

6. Lõike 3 kuuendas lõigus ja lõike 4 kuuendas alalõigus nimetatud osade suhtes kohaldatavaid murdosi vähendatakse mõlemaid kolmandikuni tervisekindlustuse edasikindlustuse puhul, millega tegeldakse samal alusel kui elukindlustuse edasikindlustusega, kui

- (a) makstavaid kindlustusmakseid arvutatakse haigestumustabelite alusel kindlustusmatemaatilise meetodi kohaselt;
- (b) eluea pikenemise tarvis moodustatakse eraldis;
- (c) piisava suurusega kindlusvaru loomiseks nõutakse lisamakset;
- (d) kindlustusselts võib lepingu tühistada hiljemalt enne kolmanda kindlustusaasta lõppu;
- (e) leping näeb ette kindlustusmaksete suurendamise või väljamaksete vähendamise võimaluse isegi kehtivate lepingute korral.

Artikkel 38 – Elukindlustuse edasikindlustuse omavahendite normatiiv

1. Kui artiklist 40 ei tulene teisiti, määratakse elukindlustuse edasikindlustuse omavahendite normatiiv kindlaks lõigetes 2 kuni 7 sätestatud korras vastavalt edasikindlustusliikidele.

2. Direktiivi 2002/83/EÜ artikli 2 lõike 1 punktides a ja b nimetatud edasikindlustuse puhul, välja arvatud investeerimisfondidega seotud elukindlustuse ja artikli 2 lõikes 3 nimetatud tegevuse puhul, peab omavahendite normatiiv võrduma kahe järgmise tulemuse summaga:

(a) esimene tulemus:

4 % suurune osa matemaatilistest eraldistest, mis on seotud sissetuleva edasikindlustusega koos retrosessioonidega, korrutatakse viimase majandusaasta osas kõigi matemaatiliste eraldiste, millest on maha arvatud retrosessioonid, ja matemaatiliste eraldiste brutosumma suhtarvuga. Nimetatud suhtarv ei tohi mingil juhul olla väiksem kui 85%;

(b) teine tulemus:

poliiside puhul, mille riskikapital ei ole negatiivne arv, korrutatakse 0,3% suurune osa sellisest edasikindlustusseltsis kindlustatud riskikapitalist viimase majandusaasta osas kogu pärast retrosessioone ettevõtja kohustusena jääva riskikapitali ja retrosessiooni sisaldava riskikapitali kogusumma suhtarvuga; nimetatud suhtarv ei tohi mingil juhul olla väiksem kui 50%.

Kui tegemist on kuni kolmeaastase edasikindlustusega surmajuhtumiks, on nimetatud osa 0,1%. Sellise edasikindlustuse puhul, mille kestus on kolm kuni viis aastat, on eespool nimetatud osa 0,15%.

3. Direktiivi 2002/83/EMÜ artikli 2 lõike 1 punktis c nimetatud lisakindlustuse puhul võrdub omavahendite normatiiv edasikindlustusseltsilt nõutava omavahendite normatiiviga, nagu on sätestatud käesoleva direktiivi artiklis 37.

4. Direktiivi 2002/83/EMÜ artikli 2 lõike 1 punktis d nimetatud katkestamisõiguseta pikaajalise tervisekindlustuse (*permanent health insurance*) edasikindlustuse puhul võrdub omavahendite normatiiv:

(a) 4% suuruse osaga matemaatilistest eraldistest, mis on arvatud käesoleva artikli lõike 2 punkti a kohaselt, ja

(b) edasikindlustusseltsilt nõutava omavahendite normatiiviga, nagu on sätestatud käesoleva direktiivi artiklis 37. Käesoleva direktiivi artikli 37 lõike 6 punktis b sisalduva tingimuse eluea pikenemist silmas pidades moodustatava eraldise kohta võib siiski asendada nõudega, mille kohaselt tuleb tegutseda kontsernina.

5. Direktiivi 2002/83/EMÜ artikli 2 lõike 2 punktis b nimetatud kapitaliseerimistegevuse edasikindlustuse puhul võrdub omavahendite normatiiv 4% suuruse osaga matemaatilistest eraldistest, mis on arvatud käesoleva artikli lõike 2 punkti a kohaselt.

6. Direktiivi 2002/83/EMÜ artikli 2 lõike 2 punktis a nimetatud tontiinide edasikindlustuse puhul on omavahendite normatiiv 1% nende varadest.

7. Direktiivi 2002/83/EMÜ artikli 2 lõike 1 punktidega a ja b hõlmatud ja investeerimisfondidega seotud elukindlustuse edasikindlustuse ning direktiivi 2002/83/EMÜ artikli 2 lõike 2 punktides c, d ja e nimetatud toimingute edasikindlustuse puhul võrdub omavahendite normatiiv järgmiste osade summaga:

(a) 4% suurune osa käesoleva artikli lõike 2 punkti a kohaselt arvatud kindlustustehnilistest eraldistest, kui edasikindlustusselts kannab investeerimisriski;

(b) 1% suurune osa käesoleva artikli lõike 2 punkti a kohaselt arvatud kindlustustehnilistest eraldistest, kui edasikindlustusselts ei kanna investeerimisriski, kuid halduskulude katteks on vahendite eraldamine kindlaks määratud vähemalt viieks aastaks;

(c) viimase majandusaasta tegevusest tulenevatest halduskuludest 25% vastav summa, kui edasikindlustusselts ei kanna investeerimisriski ja halduskulude katteks ei ole vahendite eraldamine kindlaks määratud vähemalt viieks aastaks;

(d) 0,3% suurune osa käesoleva artikli lõike 2 punkti b kohaselt arvatud riskikapitalist, kui edasikindlustusselts katab surmariski.

Artikkel 39 – Nii kahju- kui elukindlustust edasikindlustava seltsi omavahendite normatiiv

1. Päritoluliikmesriik nõuab nii kahju- kui elukindlustuse edasikindlustusega tegelevalt edasikindlustusseltsilt nii elu- kui kahjukindlustuse edasikindlustuse osas vastavalt artiklitele 37 ja 38 määratud omavahendite normatiivi katvate omavahendite olemasolu.

2. Pädev asutus rakendab artiklites 42 ja 43 sätestatud meetmeid, kui omavahendid ei vasta lõikes 1 nõutud tasemele.

3. OSA – GARANTIIFOND

Artikkel 40 – Garantiifondi suurus

1. Üks kolmandik artiklites 37 kuni 39 nimetatud omavahendite normatiivist moodustab garantiifondi. See fond koosneb artikli 36 lõigetes 1 kuni 3 ning päritoluliikmesriigi pädeva asutuse nõusolekul lõike 4 punktis c loetletud osadest.
2. Garantiifond ei tohi olla väiksem kui 3 miljonit eurot.

Iga liikmesriik võib sätestada, et emattevõtja riske edasi kindlustava tütarettevõtja korral ei tohi garantiifond olla väiksem kui 1 miljon eurot.

Artikkel 41 – Garantiifondisuuruse ülevaatamine

1. Artikli 40 lõikes 2 sätestatud summa eurodes vaadatakse alates [artikli 61 lõikes 1 kindlaks määratud rakenduskuupäev] igal aastal uuesti läbi, et võtta arvesse muutusi Eurostati avaldatavas kõiki liikmesriike hõlmavas Euroopa tarbijahinnaindeksis.

Seda summat kohandatakse automaatselt, suurendades baasosa eurodes nimetatud indeksis käesoleva direktiivi jõustumise ja ülevaatamiskuupäeva vahelisel ajal toimunud muutusega protsentides ja ümardades seda täis 100 000 euroni.

Kui muutus protsentides pärast viimast kohandamist on alla 5%, summat ei kohandata.

2. Komisjon teatab igal aastal Euroopa Parlamendile ja nõukogule ülevaatamisest ja lõikes 1 nimetatud kohandatud summast.

4. peatükk – Raskustes või eeskirju eirav edasikindlustusselts ja tegevusloa tühistamine

Artikkel 42 – Raskustes edasikindlustusselts

1. Kui edasikindlustusselts ei järgi artiklit 32, võib tema päritoluliikmesriigi pädev asutus keelata tema varade vaba käsutamise pärast oma kavatsusest teatamist vastuvõtivate liikmesriikide pädevatele asutustele.

2. Artiklites 37, 38 ja 39 nõutavast miinimumist väiksemate omavahenditega edasikindlustusseltsi varalise seisundi taastamiseks nõuab päritoluliikmesriigi pädev asutus, et talle esitataks heakskiitmiseks usaldusväärse finantsseisundi taastamise kava.

Erandlikel asjaoludel, kui pädev asutus on arvamisel, et edasikindlustusseltsi varaline seisund halveneb veelgi, võib ta samuti piirata edasikindlustusseltsi varade vaba käsutamist või selle keelata. Ta teatab kõigist võetud meetmetest nende liikmesriikide ametiasutustele, mille territooriumil edasikindlustusselts tegutseb, ja need ametiasutused võtavad nimetatud pädeva asutuse taotlusel samad meetmed.

3) Kui omavahendid on artiklis 40 määratletud garantiifondist väiksemad, nõuab päritoluliikmesriigi pädev asutus, et edasikindlustusselts esitaks talle heakskiitmiseks lühiajalise rahastamiskava.

Samuti võib ta piirata edasikindlustusseltsi varade vaba käsutamist või selle keelata. Ta teatab meetmetest nende liikmesriikide ametiasutustele, mille territooriumil edasikindlustusselts tegutseb, ja need ametiasutused võtavad nimetatud pädeva asutuse taotlusel samad meetmed.

4) Iga liikmesriik võtab kõik vajalikud meetmed, mis võimaldavad tal riigisiseliku õiguse kohaselt keelata lõigetes 1, 2 ja 3 sätestatud juhtudel tema territooriumil asuvate varade vaba käsutamise edasikindlustusseltsi päritoluliikmesriigi taotluse põhjal, milles tuleb täpsustada selliste meetmetega hõlmatavad varad.

Artikkel 43 – Rahaliste vahendite taastamise kava

1) Liikmesriigid tagavad, et pädeval asutusel on volitused nõuda edasikindlustusseltsidelt rahaliste vahendite taastamise kava, kui see pädev asutus leiab, et nende edasikindlustuslepingutest tulenevad kohustused on ohus.

2) Rahaliste vahendite taastamise kava peab sisaldama vähemalt järgmisi kolme järgmist majandusaastat hõlmavaid üksikasju või tõendeid:

- (a) halduskulude, eelkõige jooksvate üldkulude ja kasutustasude kalkulatsioonid;
- (b) kava, milles esitatakse sissetuleva ja väljamineva edasikindlustuse tulude ja kulude üksikasjalikud kalkulatsioonid;
- (c) bilansi prognoos;
- (d) edasikindlustuslepingutest tulenevate kohustuste ja omavahendite normatiivi katteks kavandatud rahaliste vahendite kalkulatsioonid;
- (e) üldine retrosessioonipoliitika.

3) Kui edasikindlustusseltsi finantsseisund halveneb ja edasikindlustusseltsi lepingulised kohustused on ohus, tagavad liikmesriigid, et pädevatel asutustel on volitused teha edasikindlustusseltsidele kohustuslikuks kõrgem omavahendite normatiiv, et edasikindlustusselts suudaks lähitulevikus täita maksejõulisuse nõudeid. Selle kõrgema omavahendite normatiivi tase põhineb lõikes 1 nimetatud rahaliste vahendite taastamise kaval.

4) Liikmesriigid tagavad, et pädevatel asutustel on volitused alandada kõikide lubatud omavahendite väärtust eeskätt juhul, kui nende turuväärtuses on pärast viimase majandusaasta lõppu toimunud olulisi muutusi.

5) Liikmesriigid tagavad, et pädevatel asutustel on volitused piirata artiklite 37, 38 ja 39 kohaselt kindlaksmääratud retrosessioonil põhinevat omavahendite normatiivi alandamist, kui:

- (a) retrosessioonilepingute laad või kvaliteet on pärast viimast majandusaastat oluliselt muutunud;
- (b) retrosessioonilepingutega seoses olevat riski üleandmist ei toimu või see ei ole oluline.

6. Kui pädev asutus on nõudnud edasikindlustusseltsilt rahaliste vahendite taastamise kava lõike 1 kohaselt, hoidub ta sertifikaadi väljastamisest artikli 18 kohaselt seni, kuni ta leiab, et edasikindlustusseltsi edasikindlustuslepingutest tulenevat kohustused on ohus lõike 1 tähenduses.

Artikkel 44 – Tegevusloa tühistamine

1. Edasikindlustusseltsile päritoluliikmesriigi pädeva asutuse poolt antud tegevusloa võib see asutus tühistada, kui kõnealune ettevõtja:

- (a) ei kasuta tegevusluba 12 kuu jooksul, selgesõnaliselt loobub tegevusloast või lõpetab tegevuse rohkem kui kuueks kuuks, kui kõnealune liikmesriik ei ole ette näinud, et sellistel juhtudel tegevusluba aegub;
- (b) ei täida enam tegevusloa andmise tingimusi;
- (c) ei ole suutnud võimaldatud aja jooksul võtta artiklis 42 nimetatud taastamis- või rahastamiskavas täpsustatud meetmeid;
- (d) jätab olulisel määral täitmata oma kohustused, mis tulenevad tema tegevust reguleerivatest normidest.

Tegevusloa tühistamise või aegumise korral teatab päritoluliikmesriigi pädev asutus sellest teiste liikmesriikide pädevatele asutustele, kes võtavad asjakohaseid meetmeid, et takistada elukindlustusseltsil nende territooriumil uute edasikindlustustegevust kas asutamisevabaduse või teenuste osutamise vabaduse alusel.

2. Iga tegevusloa tühistamise otsust tuleb täpselt põhjendada ja sellest tuleb teatada kõnealusele edasikindlustusseltsile.

IV JAOTIS – ASUTAMISÕIGUSE JA TEENUSTE OSUTAMISE VABADUSEGA SEOTUD SÄTTED

Artikkel 45 – Õigusnorme rikkuv edasikindlustusselts

1. Kui vastuvõtva liikmesriigi pädev asutus teeb kindlaks, et edasikindlustusselts, kelle filiaal asub tema territooriumil või kes tegutseb tema territooriumil teenuste osutamise vabaduse alusel, ei järgi tema suhtes selles liikmesriigis kohaldatavaid õigusnorme, nõuab ta asjaomaselt edasikindlustusseltsilt õigusvastase tegevuse lõpetamist. Samal ajal teatab ta sellest päritoluliikmesriigi pädevale asutusele.

Kui päritoluliikmesriigi võetud meetmetest hoolimata või seetõttu, et need meetmed osutuvad ebapiisavaks, jätkab edasikindlustusselts kõnealuses liikmesriigis kehtivate õigusnormide rikkumist, võib viimane pärast päritoluliikmesriigi pädevale asutusele teatamist võtta

asjakohaseid meetmeid, et edasisi rikkumisi takistada või nende eest karistada, sealhulgas takistada edasikindlustusseltsil, kui see on tingimata vajalik, uute edasikindlustuslepingute sõlmimist tema territooriumil. Liikmesriigid tagavad, et nende territooriumil selliste meetmete võtmiseks vajalikud õigusdokumendid toimetatakse edasikindlustusseltsidele.

2) Lõike 1 alusel võetud meetmed, mis sisaldavad karistusi või edasikindlustusteenuste osutamise vabaduse piiranguid, peavad olema nõuetekohaselt põhjendatud ning asjaomasele edasikindlustusseltsile teatavaks tehtud.

Artikkel 46 – Likvideerimine

Edasikindlustusseltsi likvideerimisel täidetakse filiaali kaudu või teenuste osutamise vabaduse alusel sõlmitud lepingutest tulenevaid kohustusi samal viisil kui muudest sama ettevõtja edasikindlustuslepingutest tulenevaid kohustusi.

V JAOTIS – VÄLJASPOOL ÜHENDUST ASUVA PEAKONTORIGA EDASIKINDLUSTUSSELTS, KES TEGELEB ÜHENDUSES EDASIKINDLUSTUSTEGEVUSEGA

Artikkel 47 – Edasikindlustustegevusega tegelemise põhimõte ja tingimused

Liikmesriik ei kohalda väljaspool ühendust asuva peakontoriga edasikindlustusseltsile, kes alustab tema territooriumil edasikindlustustegevust või tegeleb seal sellega, sätteid, mis põhjustavad soodsamat kohtlemist kui võimaldatakse selles liikmesriigis peakontorit omavatele edasikindlustusseltsidele.

Artikkel 48 – Kokkulepped kolmandate riikidega

1. Komisjon võib teha nõukogule ettepaneku pidada läbirääkimisi kokkulepete sõlmimiseks ühe või mitme kolmanda riigiga, et teostada järelevalvet järgmiste ettevõtjate üle:

a) edasikindlustusseltsid, kelle peakontor asub kolmandas riigis ja kes tegelevad ühenduses edasikindlustusega,

b) edasikindlustusseltsid, kelle peakontor asub ühenduses ja kes tegelevad kolmanda riigi territooriumil edasikindlustusega.

2. Lõikes 1 nimetatud kokkulepete eesmärk on peamiselt tagada võrdväärsed usaldatavusnormatiive rakendades edasikindlustusseltsidele tõhus turulepääs lepinguosaliste territooriumil ja sätestada edasikindlustuse osas järelevalveeskirjade vastastikune tunnustamine. Kokkulepete eesmärk on ka see, et:

a) liikmesriikide pädevad asutused saaksid järelevalveks vajalikku teavet edasikindlustusseltside kohta, kes asetsevad ühenduses ja tegelevad edasikindlustusega asjakohaste kolmandate riikide territooriumil,

b) kolmandate riikide pädevad asutused saaksid järelevalveks vajalikku teavet edasikindlustusseltside kohta, kes asetsevad nende territooriumil ja tegelevad ühenduses edasikindlustusega.

3. Ilma et see piiraks Euroopa Ühenduse asutamislepingu artikli 300 lõigete 1 ja 2 toimimist, analüüsib komisjon koos kindlustuskomiteega lõikes 1 nimetatud läbirääkimiste tulemusi ja nendest tulenevat olukorda.

VI JAOTIS – KOLMANDA RIIGI SEADUSTEGA REGULEERITUD EMAETTEVÕTJA TÜTARETTEVÕTJA NING SELLISE EMAETTEVÕTJA OMANDATAVATE OSALUSTE SUHTES KOHALDATAV KORD

Artikkel 49 – Liikmesriikide teave komisjonile

Liikmesriikide pädevad asutused teatavad komisjonile:

(a) tegevusloa andmisest tütarettevõtjale, mida otseselt või kaudselt kontrollib vähemalt üks kolmanda riigi seaduste alusel tegutsev emaettevõtja;

(b) kui selline emaettevõtja omandab osaluse ühenduse edasikindlustusseltsis, mille tulemusena see muutub emaettevõtja tütarettevõtjaks.

Komisjon teatab sellest kindlustuskomiteele.

Kui tegevusloa antakse tütarettevõtjale, keda otseselt või kaudselt kontrollib vähemalt üks kolmanda riigi seaduste alusel tegutsev emaettevõtja, täpsustab pädev asutus sellise kontserni struktuuri teatises, mis esitatakse komisjonile.

Artikkel 50 – Ühenduse edasikindlustusseltsi kohtlemine kolmandas riigis

1) Liikmesriigid teatavad komisjonile üldistest raskustest, mis tekivad nende edasikindlustusseltsidel seoses asutamise või tegevusega kolmandas riigis või edasikindlustusteenuste osutamisel kolmandale riigile.

2) Komisjon koostab lõikes 3 nimetatud tingimusi arvesse võttes regulaarselt ettekande ühenduse edasikindlustusseltside kohtlemise kohta kolmandates riikides seoses ühenduse edasikindlustusseltside asutamisega kolmandas riigis, kolmandate riikide edasikindlustusseltsides osaluse omandamisega, nende ettevõtjate sooritatud edasikindlustustegevusega ning edasikindlustusteenuste piiriülese osutamisega ühendusest kolmandatele riikidele. Komisjon esitab nimetatud aruanded koos asjakohaste ettepanekute ja soovitusetega nõukogule.

3. Kui komisjonile selgub lõikes 2 nimetatud aruannete või muu teabe põhjal, et kolmas riik ei võimalda ühenduse edasikindlustusseltsidele tõhusat turulepääsu, võib komisjon pöörduda nõukogu poole ettepanekuga saada vajalikud volitused läbirääkimisteks, et saavutada ühenduse edasikindlustusseltsidele parem turulepääs.

4. Käesoleva artikli alusel võetud meetmed peavad olema kooskõlas ühenduse kohustustega, mis tulenevad rahvusvahelistes lepingutes, eriti Maailma Kaubandusorganisatsiooni raames sõlmitud lepingutest.

VII JAOTIS MUUD SÄTTED

Artikkel 51 – Olemasoleva edasikindlustusseltsi saadud õigused

1. Käesoleva direktiiviga reguleeritud edasikindlustusseltsid, mis on enne käesoleva direktiivi jõustumiskuupäeva saanud tegevusloa või alustanud tegevust selles liikmesriigis kehtivate õigusaktide kohaselt, kus asub nende peakontor, loetakse tegevusloa saanuks vastavalt artiklile 3.

Siiski peavad nad käesoleva direktiivi sätteid järgima edasikindlustustegevuse teostamise ning artikli 6 punktides a, c, d, artiklites 7, 8 ja 12 ning artiklites 32 kuni 41 sätestatud nõuete osas alates artiklis 61 nimetatud rakendamiskuupäevast.

2. Liikmesriigid võivad lõikes 1 nimetatud edasikindlustusseltsidele, kes ei järgi artikli 6 punkte a, c, d, artikleid 7, 8 ja 12 ning 32 kuni 41, võimaldada nende nõuete järgimise saavutamiseks [kaheaastase] perioodi, arvates artiklis 61 nimetatud kuupäevast.

Artikkel 52 – Tegevust lõpetav edasikindlustusselts

1. Käesoleva direktiiviga ei reguleerita edasikindlustusseltse, kes on [artikli 61 lõikes 1 kindlaks määratud ülevõtmiskuupäev] lõpetanud uute edasikindlustuslepingute sõlmimise ja haldavad oma kindlustusportfelli üksnes oma tegevuse lõpetamise eesmärgil.

2. Liikmesriigid koostavad asjaomaste edasikindlustusseltside nimekirjad ja edastavad need kõikidele teistele liikmesriikidele.

Artikkel 53 – Õigus pöörduda kohtusse

Liikmesriigid tagavad, et edasikindlustusseltse käsitlevate otsuste puhul, mis on tehtud käesoleva direktiiviga kooskõlas vastuvõetud õigusnormide alusel, on õigus pöörduda kohtusse.

Artikkel 54 – Liikmesriikide ja komisjoni koostöö

1. Liikmesriigid teevad üksteisega koostööd ühenduses edasikindlustuse järelevalve ja käesoleva direktiivi kohaldamise hõlbustamiseks.

2. Komisjon ja liikmesriikide pädevad asutused teevad tihedat koostööd edasikindlustuse järelevalve hõlbustamiseks ühenduses ja käesoleva direktiivi kohaldamisel tekkida võivate raskuste analüüsimiseks.

Artikkel 55 – Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab direktiiviga 91/675/EMÜ moodustatud kindlustuskomitee.
2. Kui viidatakse käesolevale lõikele, kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 5 ja 7, võttes arvesse selle artiklis 8 sätestatud.

Otsuse 1999/468/EÜ artikli 5 lõike 6 kohaseks tähtjaks kehtestatakse kolm kuud.

3. Komitee võtab vastu oma töökorra.

Artikkel 56 – Rakendusmeetmed

Vastavalt artikli 55 lõikes 2 nimetatud menetlusele võetakse vastu järgmisel käesoleva direktiivi rakendusmeetmed:

- a) käesoleva direktiivi I lisas sätestatud õiguslike vormide täiendamine,
- b) artiklis 36 loetletud omavahendite koostisosade selgitamine, et võtta arvesse uusi finantsinstrumente,
- c) teatud edasikindlustustegevuste või lepingutüüpide korral nende tegevuste või lepingute iseärasuste arvestamiseks teiste liikide kui direktiivi 73/239/EMÜ lisa punktis A loetletud liikide 11, 12 ja 13 osas artikli 37 lõigetes 3 ja 4 sätestatud omavahendite normatiivi arvutamiseks kasutatud kindlustusmaksete ja nõuete suurendamine kuni 50%,
- d) artikli 40 lõikes 2 sätestatud minimaalse garantiifondi muutmine, et võtta arvesse majandus- ja finantsarengut,
- e) artikli 2 definitsioonide selgitamine, et tagada käesoleva direktiivi ühetaoline kohaldamine kogu ühenduses.

VIII JAOTIS – OLEMASOLEVATE DIREKTIIVIDE MUUTMINE

Artikkel 57 – Direktiivi 73/239/EMÜ muutmine

Direktiivi 73/239/EMÜ muudetakse järgmiselt:

- (1) Artiklis 12a asendatakse lõiked 1 ja 2 järgmiselt:

"1. Asjaomase teise liikmesriigi pädeva asutusega konsulteeritakse enne tegevusloa andmist elukindlustusseltsile, kes on:

- a) teises liikmesriigis tegevusloa saanud kindlustus- või edasikindlustusseltsi tütaretevõtja või
- b) teises liikmesriigis tegevusloa saanud kindlustus- või edasikindlustusseltsi emaettevõtja tütaretevõtja või

c) sama füüsilise või juriidilise isiku valitseva mõju all, kelle valitseva mõju all on teises liikmesriigis tegevusloa saanud kindlustus- või edasikindlustusselts.

2. Asjaomase teise liikmesriigi pädeva asutusega, kes vastutab krediidasutuste või investeerimisühingute järelevalve eest, konsulteeritakse enne tegevusloa andmist kahjukindlustusseltsile, kes on:

a) ühenduses tegevusloa saanud krediidasutuse või investeerimisühingu tütarettevõtja või

b) ühenduses tegevusloa saanud krediidasutuse või investeerimisühingu emaettevõtja tütarettevõtja või

c) sama füüsilise või juriidilise isiku valitseva mõju all, kelle valitseva mõju all on ühenduses tegevusloa saanud krediidasutus või investeerimisühing.”

(2) Artikli 13 lõikesse 2 lisatakse järgmine kolmas alalõige:

"Kindlustusseltsi päritoluliikmesriik ei tohi keelata kindlustusseltsi poolt edasikindlustuslepingu sõlmimist Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 200.././EÜ* [edasikindlustuse direktiiv] alusel tegevusloa saanud edasikindlustusseltsiga või käesoleva direktiivi või Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2002/83/EÜ** alusel tegevusloa saanud kindlustusseltsiga selle edasikindlustusseltsi või kindlustusseltsi usaldusväärusega otseselt seotud põhjustel.

* EÜT L...

** EÜT L 345, 19.12.2002, lk 1”

(3) Artiklis 15 asendatakse lõige 3 järgmiselt:

"3. Liikmesriik ei säilita ega vii sisse ettemakstud preemiate ja rahuldamata nõuete eraldiste kattevarade pantimist nõudvat brutoreserveerimise süsteemi, kui edasikindlustusandja on direktiivi 200.././EÜ [edasikindlustuse direktiiv] alusel tegevusloa saanud edasikindlustusselts või vastavalt käesolevale direktiivile või direktiivile 2002/83/EÜ tegevusloa saanud kindlustusselts.

Kui päritoluliikmesriik lubab kindlustustehniliste eraldiste katmiseks kasutada nõudeid direktiivi 200.././EÜ alusel tegevusluba mitteomava edasikindlustusseltsi või käesoleva direktiivi või direktiivi 2002/83/EÜ alusel tegevusluba mitteomava kindlustusseltsi vastu, kinnitab ta lubatud protsendimäära."

(4) Artikli 16 lõikes 2 asendatakse neljas alalõige järgmiselt:

"Omavahenditest lahutatakse ka järgmised kirjed:

(a) osalused, mida kindlustusselts omab

- kindlustusseltsides käesoleva direktiivi artikli 6, direktiivi 2002/83/EÜ artikli 4 või Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 98/78/EÜ* tähenduses,

- edasikindlustusseltsides direktiivi 2000./../EÜ [edasikindlustuse direktiiv] artikli 3 tähenduses või kolmanda riigi edasikindlustusseltsides direktiivi 98/78/EÜ artikli 1 lõike b tähenduses,
- kindlustusvaldusettevõtjates direktiivi 98/78/EÜ artikli 1 punkti i tähenduses,
- krediitiasutustes ja finantsasutustes Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2000/12/EÜ** artikli 1 lõigete 1 ja 5 tähenduses,
- investeerimisühingutes ja finantsasutustes nõukogu direktiivi 93/22/EMÜ*** artikli 1 lõike 2 ja nõukogu direktiivi 93/6/EMÜ**** artikli 2 lõigete 4 ja 7 tähenduses.

* EÜT L 330, 5.12.1998, lk 1

** EÜT L 126, 26.5.2000, lk 1

*** EÜT L 141, 11.6.1993, lk 27

**** EÜT L 141, 11.6.1993, lk 1”

(5) Lisatakse järgmine artikkel 17b:

“Artikkel 17b

1. Kui komisjon otsustab Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2000./../EÜ* [edasikindlustuse direktiiv] artikli 56 punkti c alusel suurendada selle direktiivi artikli 37 lõigetes 3 ja 4 sätestatud omavahendite normatiivi arvutamiseks kasutatavaid summasid, kohaldab liikmesriik selle direktiivi artikleid 35-39 tema territooriumil asuva peakontoriga kindlustusseltside suhtes seoses nende sissetuleva edasikindlustustegevusega, kui on täidetud üks järgmistest tingimustest:

- a) kogutud edasikindlustusmaksed moodustavad üle 10% kindlustusmaksete kogusummast;
- b) kogutud edasikindlustusmaksed ületavad 500 000 eurot;
- c) sissetuleva edasikindlustustegevuse kindlustustehnilised eraldised moodustavad üle 10% kindlustustehniliste eraldiste kogusummast.

2. Kindlustusselts, kellele kohaldatakse lõiget 1, moodustab kogu oma tegevuse suhtes minimaalse garantiifondi vastavalt direktiivi 2000./../EÜ [edasikindlustuse direktiiv] artikli 40 lõikele 2.

* EÜT L.....”

Artikkel 58 –Direktiivi 92/49/EMÜ muutmine

Direktiivi 92/49/EMÜ muudetakse järgmiselt:

(1) Artiklis 15 asendatakse lõige 1a järgmiselt:

"1a Kui lõikes 1 viidatud osaluse omandaja on teises liikmesriigi tegevusloa saanud kindlustusselts, edasikindlustusselts, krediidasutus või investeerimisühing või sellise ettevõtja emaettevõtja või sellist ettevõtjat kontrolliv füüsiline või juriidiline isik ja kui selle omandamise tulemusena see ettevõtja, kus omandaja soovib osalust saada, muutub omandaja tütar-ettevõtjaks või tema kontrolli aluseks, tuleb enne omandamise hindamist konsulteerida vastavalt direktiivi 73/239/EMÜ artiklile 12a."

(2) Artiklis 16 asendatakse lõiked 4, 5 ja 5a järgmiselt:

"4. Pädev asutus, kes saab konfidentsiaalset teavet lõigete 1 või 2 alusel, võib seda kasutada ainult oma ametikohustuste täitmisel:

- kahjukindlustustegevuse alustamist reguleerivate tingimuste täitmise kontrolliks ja sellise tegevuse jälgimise hõlbustamiseks, pidades eriti silmas kindlustustehniliste eraldiste, omavahendite, haldus- ja raamatupidamiskorra ja sisekontrollimehhanismide jälgimist,
- sanktsioonide rakendamiseks,
- pädeva asutuse otsuste peale esitatud halduskaebuste korral või
- kohtuasjades, mis on algatatud vastavalt artiklile 53 või erisätetele, mis on ette nähtud käesoleva direktiiviga ja teiste kindlustus- ja edasikindlustuse valdkonnas vastuvõetud direktiividega.

5. Lõiked 1 ja 4 ei välista teabevahetust liikmesriigi piires, kui ühes ja samas liikmesriigis on kaks või rohkem pädevat asutust, ega liikmesriikide vahel, kui teavet vahetavad pädev asutus ja:

- krediidi- ja muude finantsasutuste ametliku järelevalve eest vastutav asutus ning finantsturgude järelevalve eest vastutav asutus,
- organid, kes tegelevad kindlustus- ja edasikindlustusseltside likvideerimise ja pankroti ning muude samalaadsete menetlustega, ning
- isikud, kes vastutavad kindlustus- ja edasikindlustusseltside ning muude finantsasutuste raamatupidamise kohustusliku auditeerimise eest,

täites oma järelevalvefunktsiooni ja avaldades (sund)likvideerimise menetlusi või garantiifonde haldavatele organitele nende ametikohustuste täitmiseks vajalikku teavet. Nende ametiasutuste, organite ja isikute saadud teabe suhtes kohaldatakse lõikes 1 sätestatud ametisaladuse hoidmise kohustust.

5a. Olenemata lõigetest 1 kuni 4 võivad liikmesriigid anda loa teabevahetuseks pädeva asutuse ja:

- ametiasutuste vahel, kes vastutavad kindlustus- või edasikindlustusseltside likvideerimise ja pankrotiga ning muude selliste menetlustega seotud organite kontrollimise eest, või

- ametiasutuste vahel, kes vastutavad kindlustus- või edasikindlustusseltside, krediitiasutuste, investeerimisühingute ja teiste finantsasutuste raamatupidamise kohustusliku auditeerimisega tegelevate isikute kontrollimise eest, või
- kindlustus- või edasikindlustusseltside üle õiguslikku järelevalvet teostavate sõltumatute aktuaaride vahel, samuti organite vahel, kes vastutavad nimetatud aktuaaride kontrollimise eest.

Liikmesriigid, kes kasutavad esimeses alalõikes ettenähtud võimalust, nõuavad vähemalt järgmiste tingimuste täitmist:

- kõnealune teave on mõeldud esimeses alalõikes nimetatud kontrolli või õigusliku järelevalve teostamiseks,
- selliselt saadud teabe kohta kehtib lõikes 1 kehtestatud ametialaduse hoidmise kohustus,
- kui teave pärineb mõnest teisest liikmesriigist, võib seda avalikustada ainult selgesõnalisel kokkuleppel teabe avaldanud pädeva asutusega ja vajaduse korral üksnes selle asutusega kokkulepitud eesmärkidel.

Liikmesriigid teevad komisjonile ja teistele liikmesriikidele teatavaks nende ametiasutuste, isikute ja organite nimed, kes käesoleva lõike kohaselt võivad teavet saada."

Artikkel 59 – Direktiivi 2002/83/EÜ muutmine

Direktiivi 2002/83/EÜ muudetakse järgmiselt

(1) Artikli 1 lõikesse 1 lisatakse järgmine punkt s:

(s) "edasikindlustusselts" on edasikindlustusselts Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 200.././EÜ* [edasikindlustuse direktiiv] artikli 2 punkti b tähenduses.

* EÜT L...”

(2) Lisatakse järgmine artikkel 9a:

"Artikkel 9a

Eelnev konsulteerimine teise liikmesriigi pädeva asutusega

1. Teise kaasatud liikmesriigi pädeva asutusega tuleb konsulteerida enne tegevusloa andmist elukindlustusseltsile, mis on:

- a) teises liikmesriigis tegevusloa saanud kindlustus- või edasikindlustusseltsi tütarettevõtja või
- b) teises liikmesriigis tegevusloa saanud kindlustus- või edasikindlustusseltsi emaettevõtja tütarettevõtja või

c) sama füüsilise või juriidilise isiku valitseva mõju all, kelle valitseva mõju all on teises liikmesriigis tegevusloa saanud kindlustus- või edasikindlustusselts.

2. Krediidiasutuste või investeerimisühingute järelevalve eest vastutavate kaasatud liikmesriigi pädevate asutustega tuleb konsulteerida enne tegevusloa andmist elukindlustusseltsile, kes on:

a) ühenduses tegevusloa saanud krediidiasutuse või investeerimisühingu tütarettevõtja või

b) ühenduses tegevusloa saanud krediidiasutuse või investeerimisühingu emaettevõtja tütarettevõtja või

c) sama füüsilise või juriidilise isiku valitseva mõju all, kelle valitseva mõju all on ühenduses tegevusloa saanud krediidiasutus või investeerimisühing.

3 Lõigetes 1 ja 2 viidatud asjakohased pädevad asutused peavad konsulteerima esmajoonel üksteisega, hinnates sama kontserni teise ettevõtja aktsionäride sobivust ja juhtimisega seotud isikute mainet ning kogemust. Nad peavad vastastikku üksteisele edastama aktsionäride sobivust ja juhtivate isikute mainet ning kogemust puudutavaid andmeid, mis on teiste kaasatud pädevate asutuste jaoks tegevusloa andmise ja samuti tegutsemistingimuste järgimise pideva hindamise seisukohalt asjakohased."

(3) Artikli 10 lõikesse 2 lisatakse järgmise teine alalõige:

"Kindlustusseltsi päritoluliikmesriik ei tohi keelata kindlustusseltsi poolt edasikindlustuslepingu sõlmimist direktiivi 200../EÜ [edasikindlustuse direktiiv] alusel tegevusloa saanud edasikindlustusseltsiga või direktiivi 73/239/EMÜ või käesoleva direktiivi alusel tegevusloa saanud kindlustusseltsiga selle edasikindlustusseltsi või kindlustusseltsi usaldusväärusega otseselt seotud põhjustel".

(4) Artiklisse 15 lisatakse järgmine lõige 1a:

"1a. Kui lõikes 1 viidatud osaluse omandaja on teises liikmesriigi tegevusloa saanud kindlustusselts, edasikindlustusselts, krediidiasutus või investeerimisühing või sellise ettevõtja emaettevõtja või sellist ettevõtjat kontrolliv füüsiline või juriidiline isik ja kui selle omandamise tulemusena see ettevõtja, kus omandaja soovib osalust saada, muutub omandaja tütarettevõtjaks või läheb tema kontrolli alla, tuleb enne omandamise hindamist konsulteerida vastavalt artiklile 9a."

(5) Artiklit 16 muudetakse järgmiselt:

(a) lõiked 4, 5 ja 6 asendatakse järgmiselt

"4. Pädev asutus, kes saab konfidentsiaalset teavet lõigete 1 või 2 alusel, võib seda kasutada ainult oma ametikohustuste täitmisel:

– elukindlustustegevuse alustamist reguleerivate tingimuste täitmise kontrolliks ja sellise tegevuse jälgimise hõlbustamiseks, pidades eriti silmas kindlustustehniliste eraldiste, omavahendite, haldus- ja raamatupidamiskorra ja sisekontrollimehhanismide jälgimist,

- sanktsioonide rakendamiseks,
- pädeva asutuse otsuste vastu esitatud halduskaebuste korral või
- kohtuasjades, mis on algatatud vastavalt artiklile 53 või erisätetele, mis on ette nähtud käesoleva direktiiviga ja teiste elukindlustus- ja edasikindlustuse valdkonnas vastuvõetud direktiividega.

5. Lõiked 1 ja 4 ei välista teabevahetust liikmesriigi piires, kui ühes ja samas liikmesriigis on kaks või rohkem pädevat asutust, ega liikmesriikide vahel, kui teavet vahetavad pädev asutus ja:

- krediidi- ja muude finantsasutuste ametliku järelevalve eest vastutav asutus ning finantsturgude järelevalve eest vastutav asutus,
- organid, kes tegelevad kindlustus- ja edasikindlustusseltside likvideerimise ja pankroti ning muude samalaadsete menetlustega, ning
- isikud, kes vastutavad kindlustus- ja edasikindlustusseltside ning muude finantsasutuste raamatupidamise kohustusliku auditeerimise eest,

täites oma järelevalvefunktsiooni ja avaldades (sund)likvideerimise menetlusi või garantiifonde haldavatele organitele nende ametikohustuste täitmiseks vajalikku teavet. Nende ametiasutuste, organite ja isikute saadud teabe suhtes kohaldatakse lõikes 1 sätestatud ametisaladuse hoidmise kohustust.

6. Olenemata lõigetest 1 kuni 4 võivad liikmesriigid anda loa teabevahetuseks pädeva asutuse ja:

- ametiasutuste vahel, kes vastutavad kindlustus- või edasikindlustusseltside likvideerimise ja pankrotiga ning muude selliste menetlustega seotud organite kontrollimise eest, või
- ametiasutuste vahel, kes vastutavad kindlustus- või edasikindlustusseltside, krediitiasutuste, investeerimisühingute ja teiste finantsasutuste raamatupidamise kohustusliku auditeerimisega tegelevate isikute kontrollimise eest, või
- kindlustus- või edasikindlustusseltside üle õiguslikku järelevalvet teostavate sõltumatute aktuaaride vahel, samuti organite vahel, kes vastutavad nimetatud aktuaaride kontrollimise eest.

Liikmesriigid, kes kasutavad esimeses alalõikes ettenähtud võimalust, nõuavad vähemalt järgmiste tingimuste täitmist:

- kõnealune teave on mõeldud esimeses alalõikes nimetatud kontrolli või õigusliku järelevalve teostamiseks,
- selliselt saadud teabe kohta kehtib lõikes 1 kehtestatud ametisaladuse hoidmise kohustus,

- kui teave pärineb mõnest teisest liikmesriigist, võib seda avalikustada ainult selgesõnalisel kokkuleppel teabe avaldanud pädeva asutusega ja vajaduse korral üksnes selle asutusega kokkulepitud eesmärkidel.

Liikmesriigid teevad komisjonile ja teistele liikmesriikidele teatavaks nende ametiasutuste, isikute ja organite nimed, kes käesoleva lõike kohaselt võivad teavet saada."

(b) lõige 8 asendatakse järgmiselt:

"8. Lõiked 1 kuni 7 ei takista pädeval asutusel edastamast

- keskpankadele ja teistele samasuguse rahandusasutuse funktsiooniga organitele,
- vajaduse korral teistele maksesüsteemide kontrollimise eest vastutavatele organitele

nende ülesannete täitmiseks mõeldud teavet ega takista sellistel ametiasutustel või organitel edastamast pädevatele asutustele sellist teavet, mida nad vajavad lõike 4 tähenduses. Selliselt saadud teabe suhtes kehtib käesolevas artiklis sätestatud ametisaladuse kohustus".

(6) Artikli 20 lõige 4 asendatakse järgmiselt:

"4. Liikmesriik ei säilita ega vii sisse ettemakstud preemiate ja rahuldamata nõuete eraldiste kattevarade pantimist nõudvat brutoreserveerimise süsteemi, kui edasikindlustusandja on direktiivi 200../EÜ [*edasikindlustuse direktiiv*] alusel tegevusloa saanud edasikindlustusseltsi või vastavalt direktiivile 73/239/EMÜ või käesolevale direktiivile tegevusloa saanud kindlustusseltsi.

Kui päritoluliikmesriik lubab kindlustustehniliste eraldiste katmiseks kasutada nõudeid direktiivi 200../EÜ alusel tegevusloa mitteomava edasikindlustusseltsi või direktiivi 73/239/EMÜ või käesoleva direktiivi alusel tegevusloa mitteomava kindlustusseltsi vastu, kinnitab ta lubatud protsendimäära."

(7) Artikli 27 lõikesse 2 lisatakse järgmised teine, kolmas, neljas, viies, kuues ja seitsmes alalõige:

"Omavahenditest lahutatakse ka järgmised kirjed:

(a) osalused, mida elukindlustusselts omab

- kindlustusseltsides käesoleva direktiivi artikli 4, direktiivi 73/239/EMÜ artikli 6 või Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 98/78/EÜ* artikli 1 punkti b tähenduses,
- edasikindlustusseltsides direktiivi 2000../EÜ [*edasikindlustuse direktiiv*] artikli 3 tähenduses või kolmanda riigi edasikindlustusseltsides direktiivi 98/78/EÜ artikli 1 lõike b tähenduses,
- kindlustusvaldusettevõtjates direktiivi 98/78/EÜ artikli 1 punkti i tähenduses,

- krediidasutustes ja finantsasutustes direktiivi 2000/12/EÜ artikli 1 lõigete 1 ja 5 tähenduses,

- investeerimisühingutes ja finantsasutustes direktiivi 93/22/EMÜ artikli 1 lõike 2 ja nõukogu direktiivi 93/6/EMÜ** artikli 2 lõigete 4 ja 7 tähenduses;

(b) järgmised kirjed, mis on elukindlustusseltsil seoses punktis a määratletud ettevõtjatega, mille osalust ta omab:

– lõikes 3 viidatud instrumendid,

– direktiivi 73/239/EMÜ artikli 16 lõikes 3 viidatud instrumendid,

– direktiivi 2000/12/EÜ artiklis 35 ja artikli 36 lõikes 3 viidatud allutatud nõuded ja instrumendid.

Kui teise krediidasutuse, investeerimisühingu, kindlustus- või edasikindlustusseltsi või kindlustusvaldusettevõtja aktsiaid omatakse ajutiselt finantsabi eesmärgil, et see ettevõtja ümber korraldada või päästa, võib pädev asutus loobuda kolmanda alalõike punktides a ja b viidatud vähendamise sätetest.

Alternatiivina kolmanda alalõike punktides a ja b viidatud kirjete, mida kindlustusselts omab krediidasutuses, investeerimisühingus ja finantsasutuses, lahutamisele võib liikmesriik lubada kindlustusseltsil kohaldada *mutatis mutandis* direktiivi 2002/87/EÜ*** I lisas toodud meetodeid 1, 2 ja 3. 1. meetodit (raamatupidamise konsolideerimine) kohaldataks üksnes siis, kui pädev asutus on rahul integreeritud juhtimise ja sisekontrolli tasemega ettevõtjates, mis kuuluksid konsolideerimisele. Valitud meetodit tuleb kohaldada järjepidevalt.

Liikmesriik võib sätestada, et käesolevas direktiivis sätestatud omavahendite arvutamiseks ei ole vastavalt direktiivile 98/78/EÜ või direktiivile 2002/87/EÜ täiendava järelevalve alla kuuluvatel kindlustusseltsidel vaja lahutada kolmanda alalõike punktides a ja b viidatud kirjeid, mida omatakse täiendava järelevalve alla kaasatud krediidasutuses, investeerimisühingus, finantsasutuses, kindlustus- või edasikindlustusseltsis või kindlustusvaldusettevõtjas.

Käesolevas lõikes viidatud osaluste lahutamise eesmärgil tähendab osalus osalust direktiivi 98/78/EÜ artikli 1 punkti g tähenduses.

* EÜT L 330, 5.12.1998, lk 1.

** EÜT L 141, 11.6.1993, lk 1.

*** ELT L 35, 11.2.2003, lk 1.”

(8) Lisatakse järgmine artikkel 28a:

“Artikkel 28a

Edasikindlustustegevusega tegeleva elukindlustusseltsi omavahendite normatiiv

Kui komisjon otsustab Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2000./../EÜ* [edasikindlustuse direktiiv] artikli 56 punkti c alusel suurendada selle direktiivi artikli 37 lõigetes 3 ja 4 sätestatud omavahendite normatiivi arvutamiseks kasutatavaid summasid, kohaldab päritoluliikmesriik direktiivi 2000./../EÜ [edasikindlustuse direktiiv] artikleid 35 kuni 39 elukindlustusseltside suhtes seoses nende sissetuleva edasikindlustustegevusega, kui on täidetud üks järgmistest tingimustest:

- a) kogutud edasikindlustusmaksed moodustavad üle 10% kindlustusmaksete kogusummast;
- b) kogutud edasikindlustusmaksed ületavad 500 000 eurot;
- c) sissetuleva edasikindlustustegevuse kindlustustehnilised eraldised moodustavad üle 10% kindlustustehniliste eraldiste kogusummast.”

Artikkel 60 –Direktiivi 98/78/EÜ muutmine

Direktiivi 98/78/EÜ muudetakse järgmiselt

- (1) Pealkiri asendatakse järgmiselt:

“Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. oktoobri 1998.a direktiiv 98/78/EÜ kindlustusandjate või edasikindlustusandjate kontserni kuuluvate kindlustus- ja edasikindlustusseltside täiendava järelevalve kohta.”

- (2) Artiklit 1 muudetakse järgmiselt:

- (a) Punktid c, i, j ja k asendatakse järgmiselt:

“(c) “edasikindlustusselts” on ettevõtja, kellele on antud tegevusluba vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 200./../EÜ* [edasikindlustuse direktiiv] artiklile 3;

(i) “kindlustusvaldusettevõtja” on emaettevõtja, kelle peamine tegevus on osaluse soetamine ja valdamine tütarettevõtjates, kes on ainult või peamiselt kindlustusseltsid, edasikindlustusseltsid või kolmandate riikide kindlustusseltsid või kolmandate riikide edasikindlustusseltsid ja kellest vähemalt üks tütarettevõtja on kindlustusselts või edasikindlustusselts ning mis ei ole segakindlustusvaldusettevõtja Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2002/87/EÜ** tähenduses;

(j) “segakindlustusvaldusettevõtja” on emaettevõtja, kes ei ole kindlustusselts, kolmanda riigi kindlustusselts, edasikindlustusselts, kolmanda riigi edasikindlustusselts, kindlustusvaldusettevõtja ega segakindlustusvaldusettevõtja direktiivi 2002/87/EÜ tähenduses ja kelle tütarettevõtjate hulka kuulub vähemalt üks kindlustusselts või edasikindlustusselts;

(k) “pädev asutus” on liikmesriigi asutus, kelle pädevusse on seaduse või määrusega antud kindlustusseltside või edasikindlustusseltside järelevalve.

* EÜT L ...

** ELT L 35, 11.2.2003, lk 1”

b) Lisatakse järgmine punkt l

“(l) “kolmanda riigi edasikindlustusselts” on ettevõtja, kellel on vaja tegevusluba vastavalt direktiivi 200.././EÜ artiklile 3, kui ta registrijärgne asukoht on ühenduses;”

(3) Artiklid 2, 3 ja 4 asendatakse järgmiselt:

*“Artikkel 2
Täiendava järelevalve kohaldamine
kindlustus- ja edasikindlustusseltside suhtes*

1. Lisaks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivide 73/239/EMÜ, 2002/83/EÜ ja 2002.././EÜ [*edasikindlustuse direktiiv*] sätetele, millega on ette nähtud kindlustusseltside ja edasikindlustusseltside järelevalve eeskirjad, sätestavad liikmesriigid, et järelevalvet kõigi selliste kindlustus- ja edasikindlustusseltside üle, kes on osalev ettevõtja vähemalt ühes kindlustusseltsis, edasikindlustusseltsis, kolmanda riigi kindlustusseltsis või kolmanda riigi edasikindlustusseltsis, täiendatakse nii, nagu on kirjeldatud artiklites 5, 6, 8 ja 9.

2. Kõigi kindlustus- või edasikindlustusseltside suhtes, kelle emaettevõtja on kindlustusvaldusettevõtja, kolmanda riigi kindlustusselts või kolmanda riigi edasikindlustusselts, kohaldatakse täiendavat järelevalvet nii, nagu on sätestatud artikli 5 lõikes 2 ning artiklites 6, 8 ja 10.

3. Kõigi kindlustus- või edasikindlustusseltside suhtes, kelle emaettevõtja on segakindlustusvaldusettevõtja, kohaldatakse täiendavat järelevalvet nii, nagu on sätestatud artikli 5 lõikes 2 ning artiklites 6 ja 8.

*Artikkel 3
Täiendava järelevalve ulatus*

1. Täiendav järelevalve artikli 2 tähenduses ei tähenda mingil juhul, et pädev asutus peab teostama järelevalvet kolmandate riikide kindlustusseltside, kolmandate riikide edasikindlustusseltside, kindlustusvaldusettevõtjate või segakindlustusvaldusettevõtjate üle eraldi.

2. Täiendava järelevalve alla kuuluvad artiklites 5, 6, 8, 9 ja 10 nimetatud:

– kindlustus- või edasikindlustusseltsi sidusettevõtjad,

- kindlustus- või edasikindlustusseltsis osalevad ettevõtjad,
- kindlustus- või edasikindlustusseltsis osalevate ettevõtjate sidusettevõtjad.

3. Ilma et see piiraks I lisa punkti 2.5 ja II lisa punkti 4 kohaldamist, võivad liikmesriigid otsustada, et artiklis 2 nimetatud täiendava järelevalve puhul ei võeta arvesse ettevõtjaid, kelle registrijärgne asukoht on kolmandas riigis, kus vajaliku teabe edastamise suhtes kehtivad õiguslikud takistused.

Lisaks sellele võib täiendava järelevalve teostamise eest vastutav pädev asutus allpool loetletud juhtudel otsustada igal üksikjuhul eraldi, et artiklis 2 nimetatud täiendava järelevalve puhul ei võeta teatavat ettevõtjat arvesse:

- kui ettevõtja, kelle üle tuleks teostada järelevalvet, ei ole kindlustusseltside või edasikindlustusseltside täiendava järelevalve eesmärkide seisukohast märkimisväärselt oluline;
- kui ettevõtja finantsseisundi järelevalve kaasamine oleks kindlustusseltside või edasikindlustusseltside täiendava järelevalve eesmärkide seisukohast ebaotstarbekas või eksitav.

Artikkel 4

Täiendava järelevalve teostamiseks pädevad asutused

1. Täiendavat järelevalvet teostab selle liikmesriigi pädev asutus, kus kindlustusseltsile või edasikindlustusseltsile on antud ametlik tegevusluba vastavalt direktiivi 73/239/EMÜ artiklile 6 või direktiivi 2002/83/EÜ artiklile 4 või direktiivi 200../EÜ ... [edasikindlustuse direktiiv] artiklile 3.

2. Kui kahes või enamas liikmesriigis tegevusluba omavate kindlustus- või edasikindlustusseltside emasettevõtja on üks ja seesama kindlustusvaldusettevõtja, kolmanda riigi kindlustusselts, kolmanda riigi edasikindlustusselts või segakindlustusvaldusettevõtja, võivad liikmesriikide pädevad asutused kokku leppida, kes neist vastutab täiendava järelevalve eest.

3. Kui liikmesriigis on kindlustusseltside ja edasikindlustusseltside usaldatavusnormatiivide täitmise järelevalveks rohkem kui üks pädev asutus, võtab see liikmesriik kõneluste asutuste töö kooskõlastamiseks vajalikud meetmed.

*EÜT L 345, 19.12.2002, lk 1”

(4) Artiklis 5 asendatakse lõige 1 järgmiselt:

“1. Liikmesriigid näevad ette, et pädev asutus nõuab kõigilt täiendava järelevalve alla kuuluvatelt kindlustus- või edasikindlustusseltsidelt piisavate sisekontrolli mehhanismide olemasolu, mis võimaldaks esitada täiendava järelevalve jaoks olulised andmed ja teabe.”

(5) Artiklid 6, 7 ja 8 asendatakse järgmiselt:

*“Artikkel 6
Juurdepääs teabele*

1. Liikmesriigid näevad ette, et nende täiendava järelevalve teostamise eest vastutaval pädeval asutusel on juurdepääs igasugusele teabele, mis võib täiendava järelevalve alla kuuluva kindlustus- või edasikindlustusseltsi järelevalve seisukohast oluline olla. Pädev asutus võib vajaliku teabe saamiseks pöörduda artikli 3 lõikes 2 nimetatud asjaomaste ettevõtjate poole otse ainult juhul, kui sellist teavet on palutud kindlustus- või edasikindlustusseltsilt ja seda ei ole saadud.

2. Liikmesriigid näevad ette, et nende pädev asutus võib nende territooriumil ise või selleks ametisse määratud isikute vahendusel kohapeal kontrollida lõikes 1 nimetatud teavet järgmistes kohtades:

täiendava järelevalve alla kuuluv kindlustusselts,

täiendava järelevalve alla kuuluv edasikindlustusselts,

nimetatud kindlustusseltsi tütarettevõtjad,

nimetatud edasikindlustusseltsi tütarettevõtjad,

nimetatud kindlustusseltsi emaettevõtjad,

nimetatud edasikindlustusseltsi emaettevõtjad,

nimetatud kindlustusseltsi emaettevõtja tütarettevõtjad,

nimetatud edasikindlustusseltsi emaettevõtja tütarettevõtjad.

3. Kui ühe liikmesriigi pädev asutus soovib käesoleva artikli kohaldamisel kontrollida konkreetsetel juhtudel olulist teavet teises liikmesriigis asuva ettevõtja kohta, kes on täiendava järelevalve alla kuuluva kindlustusseltsi või edasikindlustusseltsi siduskindlustusselts, sidusedasikindlustusselts, tema tütarettevõtja, emaettevõtja või emaettevõtja tütarettevõtja, peab ta kontrollimist taotlema kõnealuse teise liikmesriigi pädevalt asutuselt. Asutus, kes on sellise taotluse saanud, peab oma pädevuse piires teabe vastavust ise kontrollima või lubama seda teha kas taotluse esitanud asustusel, audiitoril või eksperdil.

Taotluse esitanud pädev asutus võib soovi korral kontrollis osaleda, kui ta ise kontrolli ei teosta.

*Artikkel 7
Koostöö pädevate asutuste vahel*

1. Kui eri liikmesriikides asutatud kindlustusseltsid või edasikindlustusseltsid on omavahel otseselt või kaudselt seotud või kui neil on sama osalev ettevõtja, edastavad liikmesriikide pädevad asutused vastava taotluse korral üksteisele kogu vajaliku teabe, mis võimaldab käesoleva direktiivi kohast täiendavat järelevalvet või aitab sellele kaasa, ja edastavad omal algatusel kogu teabe, mis on nende arvates teise pädeva asutuse jaoks vajalik.

2. Kui kindlustusselts või edasikindlustusselts on otseselt või kaudselt seotud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2000/12/EÜ* määratletud krediitiasutuse, direktiivis 93/22/EMÜ määratletud investeerimisühinguga või mõlemaga või kui neil on sama osalev ettevõtja, teevad pädevad asutused ja muude nimetatud ettevõtjate riikliku järelevalve eest vastutavad asutused tihedat koostööd. Nimetatud asutused edastavad üksteisele teabe, mis võiks nende tööd lihtsustada eelkõige käesoleva direktiivi raames, ilma et see piiraks nende vastavaid kohustusi.

3. Vastavalt käesolevale direktiivile saadud teabele ja eriti käesolevas direktiivis sätestatud pädevate asutuste vahelise teabevahetuse puhul kehtib direktiivi 92/49/EMÜ artiklis 16 ja direktiivi 2002/83/EÜ artiklis 16 ning direktiivi 200.../EÜ [*edasikindlustuse direktiiv*] artiklis ... määratletud ametisaladuse hoidmise kohustus.

Artikkel 8 *Kontsernisisesed tehingud*

1. Liikmesriigid tagavad, et pädevad asutused teostavad üldist järelevalvet tehingute üle, mis toimuvad:

(a) kindlustusseltsi või edasikindlustusseltsi ja:

- (i) kindlustusseltsi või edasikindlustusseltsi sidusettevõtja vahel;
- (ii) kindlustusseltsis või edasikindlustusseltsis osaleva ettevõtja vahel;
- (iii) kindlustusseltsis või edasikindlustusseltsis osaleva ettevõtja sidusettevõtja vahel;

(b) kindlustusseltsi või edasikindlustusseltsi ja füüsilise isiku vahel, kellel on osalus:

- (i) kindlustus- või edasikindlustusseltsis või ükskõik millises tema sidusettevõtjas;
- (ii) kindlustusseltsis või edasikindlustusseltsis osalevas ettevõtjas;
- (iii) kindlustusseltsis või edasikindlustusseltsis osaleva ettevõtja sidusettevõtjas.

Kõnealused tehingud on seotud eelkõige järgmisega:

- laenud,
- tagatised ja bilansivälised tehingud,

- omavahenditeks sobivad elemendid,
- investeeringud,
- edasikindlustus- ja retrosessioonitoimingud,
- kulude jaotamise kokkulepped.

2. Liikmesriigid nõuavad kindlustus- ja edasikindlustusseltsidelt asjakohaste riskijuhtimisprotsesside ja sisekontrollimehhanismide, sealhulgas usaldusväärsete aruandlus- ja raamatupidamisprotseduuride olemasolu, et tuvastada, mõõta, jälgida ja kontrollida tehinguid vastavalt lõikes 1 sätestatule. Liikmesriigid nõuavad ka kindlustus- ja edasikindlustusseltsidelt vähemalt kord aastas andmete esitamist pädevale asutusele oluliste tehingute kohta. Pädev asutus vaatab need protsessid ja mehhanismid üle."

Kui nimetatud teabe põhjal tundub, et kindlustusseltsi või edasikindlustusseltsi maksejõulisus on ohus või võib ohtu sattuda, võtab pädev asutus nimetatud kindlustus- või edasikindlustusseltsi suhtes vajalikud meetmed.

* EÜT L 126, 26.5.2000, lk 1"

(6) Artiklis 9 asendatakse lõige 3 järgmiselt:

“3. Kui lõikes 1 nimetatud arvutusest ilmneb, et korrigeeritud maksejõulisus on negatiivne, võtab pädev asutus kõnealuse kindlustus- või edasikindlustusseltsi suhtes vajalikud meetmed.”

(7) Artiklit 10 muudetakse järgmiselt:

(a) pealkiri asendatakse järgmiselt:

“Kindlustusvaldusettevõtjad, kolmandate riikide kindlustusseltsid ja kolmandate riikide edasikindlustusseltsid”

(b) lõiked 2 ja 3 asendatakse järgmiselt:

“2. Artikli 2 lõikes 2 nimetatud juhul hõlmab arvutus kõiki kindlustusvaldusettevõtja, kolmanda riigi kindlustusseltsi või kolmanda riigi edasikindlustusseltsi sidusettevõtjaid nii, nagu on sätestatud II lisas.

3. Kui kõnealuse arvutuse põhjal ilmneb, et kindlustusvaldusettevõtja, kolmanda riigi kindlustusseltsi või kolmanda riigi edasikindlustusseltsi tütarettevõtjast kindlustus- või edasikindlustusseltsi maksejõulisus on ohus või võib ohtu sattuda, võtab pädev asutus kõnealuse kindlustusseltsi või edasikindlustusseltsi suhtes vajalikke meetmeid.”

(8) Artiklit 10a muudetakse järgmiselt:

(a) lõikes 1 asendatakse punkt b järgmiselt:

“(b) edasikindlustusseltsid, mille osalevateks ettevõtjateks on artiklis 2 osutatud ettevõtjad, kelle peakontor asub kolmandas riigis;

(c) kolmandate riikide kindlustusseltsid või kolmandate riikide edasikindlustusseltsid, mille osalevateks ettevõtjateks on artiklis 2 osutatud ettevõtjad, kelle peakontor asub ühenduses.”

(b) lõige 2 asendatakse järgmiselt:

“2. Lõikes 1 nimetatud kokkulepetega püütakse eelkõige tagada, et:

(a) liikmesriikide pädevatele asutustele on vajalik teave kättesaadav, et teostada täiendavat järelevalvet selliste ühenduses asuva peakontoriga kindlustusseltside ja edasikindlustusseltside üle, millel on tütarettevõtjad või osalused väljaspool ühendust asuvates ettevõtjates, ja

(b) kolmandate riikide pädevatele asutustele on kättesaadav vajalik teave, et teostada täiendavat järelevalvet selliste oma territooriumil asuva peakontoriga kindlustusseltside ja edasikindlustusseltside üle, millel on tütarettevõtjad või osalused ühes või mitmes liikmesriigis asuvates ettevõtjates.”

(9) I ja II lisa asendatakse käesoleva direktiivi II lisas toodud tekstiga.

IX JAOTIS - LÕPPSÄTTED

Artikkel 61 – Ülevõtmine

1) Liikmesriigid võtavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud seadused, määrused ja haldusaktid vastu hiljemalt Seejärel edastavad liikmesriigid komisjonile nende sätete tekstid ja nende sätete ning käesoleva direktiivi vahelise vastavustabeli.

Kui liikmesriigid võtavad need sätted vastu, lisavad nad nendesse sätetesse või nende sätete ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi otsustavad liikmesriigid.

2) Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas vastuvõetavate riigisiseste põhiliste õigusnormide teksti.

Artikkel 62 – Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub päeval, arvates Euroopa Ühenduste Teatajas avaldamisest.

Artikkel 63 - Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüsselis,

*Euroopa Parlamendi nimel
president*

*Nõukogu nimel
eesistuja*

LISA I

Edasikindlustusseltsi vorm:

- Belgia Kuningriigi puhul: 'société anonyme/naamloze vennootschap', 'société en commandite par actions/commanditaire vennootschap op aandelen', 'association d'assurance mutuelle/onderlinge verzekeringsvereniging', 'société coopérative/coöperatieve vennootschap';
- Taani Kuningriigi puhul: 'aktieselskaber', 'gensidige selskaber';
- Saksamaa Liitvabariigi puhul: 'Aktiengesellschaft', 'Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit', 'Öffentlich-rechtliches Wettbewerbsversicherungsunternehmen';
- Prantsuse Vabariigi puhul: 'société anonyme', 'société d'assurance mutuelle', 'institution de prévoyance régie par le code de la sécurité sociale', 'institution de prévoyance régie par le code rural' and 'mutuelles régies par le code de la mutualité';
- Iirimaa puhul: incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited;
- Itaalia Vabariigi puhul: 'società per azioni';
- Luksemburgi Suurhertsogiriigi puhul: 'société anonyme';
- Hollandi Kuningriigi puhul: 'naamloze vennootschap', 'onderlinge waarborgmaatschappij';
- Ühendkuningriigi puhul: incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited, societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts, societies registered under the Friendly Societies Acts, "the association of underwriters known as Lloyd's";
- Kreeka Vabariigi puhul: "ανώνυμη εταιρία", "αλληλασφαλιστικός συνεταιρισμός";
- Hispaania Kuningriigi puhul: 'sociedad anónima';
- Portugali Vabariigi puhul: 'sociedade anónima', 'mútua de seguros';
- Austria Vabariigi puhul: 'Aktiengesellschaft', 'Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit';
- Soome Vabariigi puhul: 'keskinäinen vakuutusyhtiö/ömsesidigt försäkringsbolag', 'vakuutusosake-yhtiö/försäkringsaktiebolag', 'vakuutusyhdistys/försäkrings-förening';
- Rootsi Kuningriigi puhul: 'försäkringsaktiebolag', 'ömsesidigt försäkringsbolag', "

II LISA

Direktiivi 98/78/EÜ I ja II lisa asendatakse järgmiselt

"I lisa

KINDLUSTUSSELTSIDE JA EDASIKINDLUSTUSSELTSIDE KORRIGEERITUD MAKSEJÕULISUSE ARVUTAMINE

1. ARVUTUSMEETODI VALIK JA ÜLDPÕHIMÕTTED

A. Liikmesriigid näevad ette, et artikli 2 lõikes 1 nimetatud kindlustusseltside ja edasikindlustusseltside korrigeeritud maksejõulisuse arvutamine toimub ühe punktis 3 kirjeldatud meetodi kohaselt. Liikmesriik võib siiski ette näha, et pädev asutus annab loa kasutada või kohustab kasutama muud punktis 3 sätestatud meetodit kui seda, mille valis liikmesriik.

B. Proportsionaalsus

Kindlustusseltsi või edasikindlustusseltsi korrigeeritud maksejõulisuse arvutamisel võetakse arvesse osaleva ettevõtja suhtelist osa tema sidusettevõtjates.

“Suhteline osa” tähendab punktis 3 kirjeldatud meetodite 1 ja 2 kasutamise puhul otseselt või kaudselt osalevale ettevõtjale kuuluva märgitud kapitali osa suurust ja punktis 3 kirjeldatud meetodi 3 kasutamise puhul konsolideeritud aastaaruannete koostamisel kasutatud protsendimäärasid.

Kui sidusettevõtja on tüdarettevõtja ja tema maksejõulisus on puudulik, tuleb olenemata kasutatud meetodist siiski arvesse võtta tüdarettevõtja kogu maksejõulisuse puudujääk.

Kui pädeva asutuse arvates piirdub kapitali osa omava emasettevõtja vastutus kindlalt ja üheselt ainult nimetatud kapitali osaga, võivad need pädevad asutused anda loa, mille kohaselt tüdarettevõtja maksejõulisuse puudujäägi võib arvesse võtta proportsionaalsel alusel.

Kui kindlustus- või edasikindlustuskontserni mõnede ettevõtjate vahel ei ole kapitalisidemeid, otsustab pädev asutus, millist proportsionaalset osa arvestada.

C. Omakapitali elementide topeltkasutamise välistamine

C.1. Omakapitali elementide üldine käsitlemine

Olenemata kindlustusseltsi korrigeeritud maksejõulisuse arvutamisel kasutatud meetodist, tuleb välistada omavahenditeks sobivate elementide topeltkasutamine arvutamisel arvessevõetud eri kindlustusseltside või edasikindlustusseltside seas.

Selleks tuleb kindlustusseltsi või edasikindlustusseltsi korrigeeritud maksejõulisuse arvutamisel ja juhul, kui seda ei ole ette nähtud punktis 3 kirjeldatud meetoditega, välja jätta järgmised summad:

- kõnealuse kindlustus- või edasikindlustusseltsi kõigi selliste varade väärtus, mida kasutatakse ühe temaga seotud kindlustus- või edasikindlustusseltsi omavahenditeks sobivate elementide finantseerimiseks,

- kõnealuse kindlustus- või edasikindlustusseltsiga seotud kindlustus- või edasikindlustusseltsi kõigi selliste varade väärtus, mida kasutatakse kõnealuse kindlustus- või edasikindlustusseltsi omavahenditeks sobivate elementide finantseerimiseks,

- kõnealuse kindlustus- või edasikindlustusseltsiga seotud kindlustus- või edasikindlustusseltsi kõigi selliste varade väärtus, mida kasutatakse mõne muu kõnealuse kindlustus- või edasikindlustusseltsiga seotud kindlustus- või edasikindlustusseltsi omavahenditeks sobivate elementide finantseerimiseks.

C.2. Teatavate elementide käsitlemine

Ilma et see piiraks punkti C.1 sätete kohaldamist:

- kindlustus- või edasikindlustusseltsiga, mille korrigeeritud maksejõulisust arvutatakse, seotud elukindlustusseltsi [või seotud eluedasikindlustusseltsi] kasumireserve ja edaspidist kasumit ja

- kindlustus- või edasikindlustusseltsiga, mille korrigeeritud maksejõulisust arvutatakse, seotud kindlustusseltsi või seotud edasikindlustusseltsi märgitud, kuid sissemaksmata kapitali,

võib arvutamisel arvesse võtta, kui nad sobivad kõnealuse sidusettevõtja omavahendite normatiivi katmiseks. Arvutusest jäetakse täiesti välja igasugune märgitud, kuid sissemaksmata kapital, mille puhul on tegemist osaleva ettevõtja võimaliku kohustusega.

Arvutusest jäetakse täiesti välja ka igasugune osaleva kindlustus- või edasikindlustusseltsi märgitud, kuid sissemaksmata kapital, mille puhul on tegemist seotud kindlustus- või edasikindlustusseltsi võimaliku kohustusega.

Arvutusest jäetakse täiesti välja igasugune seotud kindlustus- või edasikindlustusseltsi märgitud, kuid sissemaksmata kapital, mille puhul on tegemist sama osaleva kindlustus- või edasikindlustusseltsiga seotud mõne teise kindlustus- või edasikindlustusseltsi võimaliku kohustusega.

C.3. Ülekandmine

Kui pädev asutus leiab, et teatavad seotud kindlustus- või edasikindlustusseltsi omavahenditeks sobivad elemendid, mida ei nimetatud punktis C.2, ei ole selles osaleva kindlustus- või edasikindlustusseltsi, mille korrigeeritud maksejõulisust arvutatakse, omavahendite normatiivi katmiseks tegelikult kasutatavad, võib kõnealuseid elemente

arvutamisel arvesse võtta ainult niivõrd, kuivõrd nad sobivad sidusettevõtja omavahendite normatiivi katmiseks.

C.4. Punktides C.2 ja C.3 nimetatud elementide summa ei või olla suurem kui seotud kindlustus- või edasikindlustusseltsi omavahendite normatiiv.

D. Kontsernisese kapitali välistamine

Korrigeeritud maksejõulisuse arvutamisel ei võeta arvesse omavahenditeks sobivaid elemente, mis pärinevad vastastikusest finantseerimisest kindlustus- või edasikindlustusseltsi ja:

- sidusettevõtja,
- osaleva ettevõtja,
- mõne selles osaleva ettevõtja teise sidusettevõtja vahel.

Lisaks sellele ei võeta arvesse ühtegi sellise kindlustus- või edasikindlustusseltsiga, mille korrigeeritud maksejõulisust arvutatakse, seotud kindlustus- või edasikindlustusseltsi omavahenditeks sobivat elementi, kui kõnealune element on pärit vastastikusest finantseerimisest kõnealuse kindlustus- või edasikindlustusseltsi mõne muu sidusettevõtjaga.

Vastastikuse finantseerimisega on tegu eelkõige siis, kui kindlustus- või edasikindlustusseltsile või mõnele tema sidusettevõtjatest kuuluvad teise ettevõtja aktsiad või kui ta annab sellele laenu ja kõnealusele ettevõtjale kuulub otseselt või kaudselt esimese ettevõtja omavahenditeks sobiv element.

E. Pädev asutus tagab, et korrigeeritud maksejõulisus arvutatakse sama sageli, nagu on ette nähtud direktiividega 73/239/EMÜ, 2002/83/EÜ ja 200.././EÜ (*edasikindlustuse direktiiv*) kindlustus- või edasikindlustusseltside omavahendite summa arvutamiseks. Varade ja kohustuste väärtust hinnatakse vastavalt direktiivide 73/239/EMÜ, 2002/83/EÜ, 200.././EÜ (*edasikindlustuse direktiiv*) ja 91/674/EMÜ asjaomastele sätetele.

2. ARVUTUSMEETODITE KOHALDAMINE

2.1. Seotud kindlustus- ja edasikindlustusseltsid. Korrigeeritud maksejõulisus arvutatakse käesolevas lisas sätestatud üldpõhimõtete ja meetodite kohaselt.

Kui kindlustus- või edasikindlustusseltsil on rohkem kui üks sidusettevõtja, arvutatakse korrigeeritud maksejõulisus kõigi meetodite puhul selliselt, et arvesse võetakse kõik kõnealused seotud kindlustus- või edasikindlustusseltsid.

Järjestikuste osaluste puhul (näiteks siis, kui kindlustus- või edasikindlustusselts on osalev ettevõtja teises kindlustus- või edasikindlustusseltsis, kes on omakorda osalev ettevõtja mõnes kindlustus- või edasikindlustusseltsis) arvutatakse korrigeeritud maksejõulisus iga osaleva kindlustus- või edasikindlustusseltsi puhul, kellel on vähemalt üks seotud kindlustus- või edasikindlustusselts. Liikmesriigid võivad loobuda kindlustusseltsi korrigeeritud maksejõulisuse arvutamisest, kui:

- ettevõtja on teise samas liikmesriigis tegevusloa saanud kindlustus- või edasikindlustusseltsi sidusettevõtja ja nimetatud sidusettevõtjat on arvestatud osaleva kindlustus- või edasikindlustusseltsi korrigeeritud maksejõulisuse arvutamisel või

- kindlustus- või edasikindlustusselts on kas kindlustus- või edasikindlustusseltsiga samas liikmesriigis registrijärgse asukohaga kindlustusvaldusettevõtja sidusettevõtja ning nii kindlustusvaldusettevõtjat kui ka seotud kindlustus- või edasikindlustusseltsi võetakse arvutamisel arvesse.

Liikmesriigid võivad kindlustus- või edasikindlustusseltsi korrigeeritud maksejõulisuse arvutamisest loobuda ka siis, kui kindlustus- või edasikindlustusselts on mõnes muus liikmesriigis registrijärgse asukohaga teise kindlustusseltsi, edasikindlustusseltsi või kindlustusvaldusettevõtja siduskindlustusselts või sidusedasikindlustusselts ja kui asjaomase liikmesriigi pädev asutus on andnud nõusoleku ülekanda täiendav järelevalve asukohariigi pädevale asutusele.

Arvutamisest võib igal juhul loobuda üksnes juhul, kui arvutamisel arvessevõetavate kindlustus- või edasikindlustusseltside omavahenditeks sobivad elemendid on pädevate asutuste arvates kõnealuste ettevõtjate vahel nõuetekohaselt jaotatud.

Liikmesriigid võivad ette näha, et juhul, kui seotud kindlustus- või edasikindlustusseltsi registrijärgne asukoht ei ole samas liikmesriigis, kus asub kindlustus- või edasikindlustusselts, mille korrigeeritud maksejõulisust arvutatakse, võetakse sidusettevõtja maksejõu puhul arvutamisel arvesse kõnealuse teise liikmesriigi pädeva asutuse hinnangut maksejõu kohta.

2.2. Vahendavad kindlustusvaldusettevõtjad

Kui arvutatakse sellise kindlustus- või edasikindlustusseltsi korrigeeritud maksejõulisust, kellele kuulub kindlustusvaldusettevõtja vahendusel osalus (seotud) kindlustusseltsis, seotud edasikindlustusseltsis või kolmanda riigi kindlustusseltsis või kolmanda riigi edasikindlustusseltsis, võetakse vahendava kindlustusvaldusettevõtja seisundit arvesse. Ainult käesolevas lisas kirjeldatud üldpõhimõtete ja meetodite kohase arvutamise eesmärgil käsitletakse kõnealust kindlustusvaldusettevõtjat nii, nagu oleks tema näol tegemist kindlustus- või edasikindlustusseltsiga, kelle puhul kehtib maksejõulisuse nullnõue ja kelle suhtes kohaldatakse samu tingimusi, nagu on direktiivi 73/239/EMÜ artiklis 16 või direktiivi 2002/83/EÜ artiklis 27 või direktiivi 200.../EÜ artiklis 36 sätestatud seoses omavahenditeks sobivate elementidega.

2.3. Kolmandate riikide seotud kindlustus- või edasikindlustusseltsid

Kui arvutatakse kolmanda riigi kindlustus- või edasikindlustusseltsis osalevast ettevõtjast kindlustus- või edasikindlustusseltsi korrigeeritud maksejõulisust, käsitletakse kõnealust kolmanda riigi kindlustus- või edasikindlustusseltsi ainult arvutamiseiga seotud eesmärkidel analoogiliselt seotud kindlustus- või edasikindlustusseltsiga, kohaldades käesolevas lisas kirjeldatud üldisi põhimõtteid ja meetodeid.

Ent kui kolmas riik, kus on kõnealuse ettevõtja registrijärgne asukoht, nõuab sellise tegevuse puhul tegevusluba ja kehtestab maksejõulisuse nõude, mis on vähemalt võrreldav direktiivides 73/239/EMÜ, 2002/83/EÜ või 200.../EÜ (edasikindlustuse direktiiv) sätestatuga, võttes arvesse nimetatud nõude katteelemente, võivad liikmesriigid sätestada, et arvutamisel võetakse kõnealuse ettevõtja puhul arvesse maksejõulisuse nõuet ja nimetatud nõude jaoks sobivaid elemente, nii nagu kõnealuse kolmas riik on sätestanud.

2.4. Seotud krediidasutused, investeerimisühingud ja finantsasutused

Kui arvutatakse krediidasutuses, investeerimisühingus või finantsasutuses osalevast ettevõtjast kindlustus- või edasikindlustusseltsi korrigeeritud maksejõulisust, kohaldatakse selliste osaluste kohta *mutatis mutandis* direktiivi 73/239/EMÜ artiklis 16, direktiivi 2002/83/EÜ artiklis 27 ja direktiivi 200.../EÜ artiklis 36 sätestatud, samuti liikmesriikide sätestatud õigust lubada teatud tingimustel kasutada alternatiivseid meetodeid ning lubada selliseid osalusi mitte maha arvata."

2.5. Vajaliku teabe puudumine

Kui kindlustus- või edasikindlustusseltsi korrigeeritud maksejõulisuse arvutamiseks vajalik teave liikmesriigis või kolmandas riigis oleva registrijärgse asukohaga sidusettevõtja kohta ei ole mingil põhjusel pädevatele asutusele kättesaadav, arvatakse kõnealuse ettevõtja bilansiline väärtus osalevas kindlustus- või edasikindlustusseltsis maha korrigeeritud omavahenditeks sobivatest elementidest. Sellisel juhul ei peeta sellise osalusega seotud realiseerimata kasumit korrigeeritud omavahenditeks sobivaks elemendiks.

3. ARVUTUSMEETODID

1. meetod: mahaarvamise ja liitmise meetod

Osaleva kindlustus- või edasikindlustusseltsi korrigeeritud maksejõulisus on vahe

i) järgmiste elementide summade vahel:

a) osaleva kindlustus- või edasikindlustusseltsi omavahenditeks sobivad elemendid ja

b) osaleva kindlustus- või edasikindlustusseltsi suhteline osa seotud kindlustus- või edasikindlustusseltsi omavahenditeks sobivates elementides

ning

ii) järgmiste elementide summade vahel:

a) seotud kindlustus- või edasikindlustusseltsi arvestuslik väärtus osalevas kindlustus- või edasikindlustusseltsis ja

b) osaleva kindlustus- või edasikindlustusseltsi maksejõulisuse nõue ja

c) seotud kindlustus- või edasikindlustusseltsi maksejõulisuse nõude suhteline osa.

Kui osalus seotud kindlustus- või edasikindlustusseltsis seisneb täielikult või osaliselt kaudses omandis, hõlmab alapunktis ii.a nimetatud element sellise kaudse omandi väärtust, võttes arvesse asjaomaseid järjestikuseid huve ning punktides i.b ja ii.c nimetatud elemendid hõlmavad vastavalt seotud kindlustus- või edasikindlustusseltsi omavahenditeks sobivate elementide vastavaid suhtelisi osi.

2. meetod: nõuete mahaarvamise meetod

Osaleva kindlustus- või edasikindlustusseltsi korrigeeritud maksejõulisus on järgmiste elementide vahe:

(i) osaleva kindlustus- või edasikindlustusseltsi omavahenditeks sobivate elementide summa

ja

(ii) järgmiste elementide summa:

(a) osaleva kindlustus- või edasikindlustusseltsi maksejõulisuse nõue ja

(b) seotud kindlustus- või edasikindlustusseltsi maksejõulisuse nõude suhteline osa.

Hinnates omavahenditeks sobivaid elemente, hinnatakse osalusi käesoleva direktiivi tähenduses kapitaliosaluse meetodi kohaselt vastavalt direktiivi 78/660/EMÜ artikli 59 lõike 2 punktis b sätestatud võimalusele

3. meetod: raamatupidamise konsolideerimisel põhinev meetod

Osaleva kindlustus- või edasikindlustusseltsi korrigeeritud maksejõulisus arvutatakse konsolideeritud aastaaruannete põhjal. Osaleva kindlustus- või edasikindlustusseltsi korrigeeritud maksejõulisus on järgmiste elementide vahe:

konsolideeritud andmete põhjal arvatud omavahenditeks sobivad elemendid ja

(a) kas osaleva kindlustus- või edasikindlustusseltsi maksejõulisuse nõude ja konsolideeritud aastaaruannete koostamiseks kasutatud protsendimääradel põhinevate seotud kindlustus- või edasikindlustusseltside maksejõulisuse nõuete suhteliste osade summa,

(b) või konsolideeritud andmete põhjal arvatud maksejõulisuse nõue.

Omavahenditeks ja konsolideeritud andmetel põhineva maksejõulisuse nõude jaoks sobivate elementide arvutamise suhtes kohaldatakse direktiivide 73/239/EMÜ, 2002/83/EÜ (*edasikindlustuse direktiiv*) ja 91/674/EMÜ sätteid.

II LISA

NENDE KINDLUSTUSE- JA EDASIKINDLUSTUSSELTSIDE TÄIENDAV JÄRELEVALVE, MIS ON KINDLUSTUSVALDUSETTEVÕTJATE, KOLMANDA RIIGI KINDLUSTUSSELTSIDE VÕI KOLMANDA RIIGI EDASIKINDLUSTUSSELTSIDE TÜTARETTEVÕTJAD

1. Kui tegemist on kahe või enama artikli 2 lõikes 2 nimetatud kindlustus- või edasikindlustusseltsiga, mis on kindlustusvaldusettevõtja, kolmanda riigi kindlustusseltsi või kolmanda riigi edasikindlustusseltsi tütaretttevõtjad ja mis on asutatud eri liikmesriikides, tagab pädev asutus käesolevas lisas kirjeldatud meetodi järjekindla kohaldamise.

Pädev asutus teostab täiendavat järelevalvet sama sageli, nagu on ette nähtud direktiividega 73/239/EMÜ, 2002/83/EÜ ja 200.././EÜ kindlustus- ja edasikindlustusseltside omavahendite suuruse arvutamiseks.

2. Liikmesriigid võivad käesolevas lisas sätestatud arvutusest teatava kindlustus- või edasikindlustusseltsi puhul loobuda juhul:

- kui kõnealune kindlustus- või edasikindlustusselts on teise kindlustus- või edasikindlustusseltsi sidusettevõtja ja kui seda võetakse arvesse kõnealuse teise seltsi käesolevas lisas sätestatud arvutuse puhul,

- kui kõnealuse kindlustus- või edasikindlustusseltsi ja veel ühe või mitme samas liikmesriigis tegevusloa saanud kindlustus- või edasikindlustusseltsi emasettevõtja on üks ja sama kindlustusvaldusettevõtja, kolmanda riigi kindlustusselts või kolmanda riigi edasikindlustusselts ja seda kindlustus- või edasikindlustusseltsi võetakse arvesse ühe nimetatud seltsi käesolevas lisas sätestatud arvutuste puhul,

- kui kõnealuse kindlustus- või edasikindlustusseltsi ja veel ühe või mitme samas liikmesriigis tegevusloa saanud kindlustus- või edasikindlustusseltsi emasettevõtja on üks ja sama kindlustusvaldusettevõtja, kolmanda riigi kindlustusselts või kolmanda riigi edasikindlustusselts ja artikli 4 lõike 2 kohaselt on sõlmitud kokkulepe, millega kantakse käesoleva lisa kohane täiendava järelevalve teostamine üle teise liikmesriigi järelevalveasutusele.

Järjestikuste osaluste puhul (näiteks kindlustusvaldusettevõtja või kolmanda riigi kindlustus- või edasikindlustusselts, mis kuulub mõnele teisele kindlustusvaldusettevõtjale, või kolmanda riigi kindlustus- või edasikindlustusseltsile) võivad liikmesriigid kohaldada käesolevas lisas sätestatud arvutamist ainult kindlustus- või edasikindlustusseltsi kõige kõrgema taseme emasettevõtja puhul, kelleks on kindlustusvaldusettevõtja, kolmanda riigi kindlustusselts või kolmanda riigi edasikindlustusselts.

3. Pädev asutus tagab, et I lisa kirjeldatud arvutustega analoogilised arvutused tehakse kindlustusvaldusettevõtja, kolmanda riigi kindlustusseltsi või kolmanda riigi edasikindlustusseltsi tasemel.

Analoogia seisneb I lisa kirjeldatud üldpõhimõtete ja meetodite kohaldamises kindlustusvaldusettevõtja, kolmanda riigi kindlustusseltsi või kolmanda riigi edasikindlustusseltsi tasemel.

Ainult kõnealuse arvutuse eesmärgil käsitletakse emasettevõtjat nii, nagu oleks tegemist kindlustus- või edasikindlustusseltsiga, kelle suhtes kohaldatakse:

- maksejõulisuse nullnõuet, kui tegemist on kindlustusvaldusettevõtjaga,

- I lisa punktis 2.3 sätestatud põhimõtete kohaselt kindlaks määratud maksejõulisuse nõuet, kui tegemist on kolmanda riigi kindlustusseltsiga või kolmanda riigi edasikindlustusseltsiga,

ja kelle suhtes kohaldatakse samu tingimusi, kui on sätestatud direktiivi 73/239/EMÜ artiklis 16 ja direktiivi 2002/83/EÜ artiklis 27 ja direktiivi 200../EÜ [*edasikindlustuse direktiiv*] artiklis 36 seoses omavahenditeks sobivate elementidega.

4. Vajaliku teabe puudumine

Kui käesolevas lisa sätestatud arvutamiseks vajalik teave liikmesriigis või kolmandas riigis oleva registrijärgse asukohaga sidusettevõtja kohta ei ole mingil põhjusel pädevale asutusele kättesaadav, arvatakse kõnealuse ettevõtja bilansiline väärtus osalevas ettevõtjas maha käesolevas lisa sätestatud arvutamise jaoks sobivatest elementidest. Sellisel juhul ei peeta sellise osalusega seotud realiseerimata kasumit arvutamise jaoks sobivaks elemendiks.”